

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΣΤ'

Τετάρτη 27 Ιουλίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 14541, 14569
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μέλη του ΚΑΠΗ Δημοτικής Ενότητας Μεγάλου Αλεξάνδρου Δήμου Πέλλας, σελ. 14549
3. Αναφορά στις αποφάσεις της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής για την Ελλάδα, σελ. 14546, 14550, 14556, 14559, 14564, 14569

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 28 Ιουλίου 2011, σελ. 14541

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών, Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις", σελ. 14542

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στις αποφάσεις της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής για την Ελλάδα:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 14556
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 14550
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ. 14546, 14569
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 14564
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 14559

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΒΛΑΤΗΣ Ι. ,	σελ. 14543
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 14549
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. ,	σελ. 14544
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 14556, 14568
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 14561
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. ,	σελ. 14562, 14563, 14564, 14566
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 14550, 14568
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 14567
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ. 14560
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ. 14546, 14568
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 14564, 14567
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 14552
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 14554, 14559, 14560
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 14554
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. ,	σελ. 14557
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. ,	σελ. 14546
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 14542
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 14545

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΣΤ'

Τετάρτη 27 Ιουλίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουλίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 26/7/2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΠΕ' συνεδρίασεως του, της Τρίτης 26 Ιουλίου 2011, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

2. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας σχετικά με τη Διεξαγωγή Στρατιωτικών Ασκήσεων και Εκπαίδευσης και την Παροχή Υποστηρίξης Φιλοξενούντος "Έθνους».

3. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ρουμανίας και της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας όσον αφορά στην Παροχή Υποστηρίξης Έθνους Υποδοχής για την Εκτέλεση των Επιχειρήσεων και Ασκήσεων του ΝΑΤΟ».

4. «Κύρωση της Τεχνικής Διευθέτησης μεταξύ της Διοίκησης Συμμαχικών Δυνάμεων της Νάπολης και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την Εγκαθίδρυση της Προωθημένης Βάσης Διοικητικής Μέριμνας στο Λιμένα της Σούδας».

5. «Νομοθετική κύρωση του Πέμπτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη Συμφωνία για την Πολυεθνική Ειρηνευτική Δύναμη Νοτιοανατολικής Ευρώπης».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 28ης Ιουλίου 2011.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1112/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αικατερίνης Μπατζελή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αξιοποίηση των γεωθερμικών κοιτασμάτων στην περιοχή της Φθιώτιδας.

2. Η με αριθμό 1113/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλι-

σης, σχετικά με την επιβολή φόρων στις ιατρικές επιχειρήσεις για ανείσπρακτα ποσά του έτους 2010.

3. Η με αριθμό 1122/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανασίου Παφίλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων των εργαζομένων στις υπηρεσίες πρόνοιας.

4. Η με αριθμό 1118/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη φυγή Ελλήνων επαγγελματιών από τον Νομό Σερρών στη Βουλγαρία.

5. Η με αριθμό 1120/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εξωτερικών, σχετικά με τη θέση του Υπουργείου για τη χρήση ελληνικής ονομασίας σε βρώσιμες ελιές της Τουρκίας.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1116/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή των αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ στους αμπελοργούς που υπέστησαν ζημιές από τον περονόσπορο.

2. Η με αριθμό 1114/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σταϊκούρα προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τη δημιουργία Εμπορευματικού Κέντρου στη Στυλίδα.

3. Η με αριθμό 1123/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας (ΕΙΝ).

4. Η με αριθμό 1119/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τη θέση της Κυβέρνησης για την τοποθέτηση του αγάλματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου στα Σκόπια.

5. Η με αριθμό 1121/25-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την κατάργηση Δημοσίων Οργανισμών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερησία διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και Δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις».

Στη σημερινή συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί η συζήτηση και θα γίνει η ψήφιση επί της αρχής και στη συνέχεια θα συζητηθεί η πρώτη ενότητα των άρθρων, από το άρθρο 1 έως το 144.

Το λόγο έχει ο κ. Τζηκαλάγιας για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Από το Νομό Καστοριάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σωστά, από την Καστοριά. Από την Κοζάνη είναι ο επόμενος ομιλητής, ο κ. Βλατής. Το λόγο έχει ο κ. Τζηκαλάγιας για επτά λεπτά.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ούτως ή άλλως αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα βρίσκεται ένας Βουλευτής της Καστοριάς, ο ομιλών και ένας Βουλευτής της Κοζάνης. Γι' αυτό και θα είναι επίκαιρη η τοποθέτηση που θα κάνω.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, συζητάμε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο το οποίο έχει 198 άρθρα. Έγιναν αναφορές και χθες από τον εισηγητή μας, από ομιλητές από όλα τα κόμματα. Δεν χρειάζεται να αναλωθώ και εγώ σε λεπτομέρειες. Κάποια σημεία θα τονίσω επιγραμματικά.

Θέλω, κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία της μικρής σας παραδρομής, όσον αφορά την Κοζάνη και την Καστοριά και με την ευκαιρία που βλέπω κάτω τον συνάδελφο της Κοζάνης, να ξεκινήσω λέγοντας ότι πέρυσι τον Μάρτιο του 2010, πριν το κόμμα μου πάει σε συνέδριο, στο πλαίσιο του προσυνεδριακού διαλόγου, γινόταν μια συνδιάσκεψη στην Κοζάνη για την ενέργεια.

Εκεί, λοιπόν, ευρισκόμενος στην έδρα της Μακεδονίας, στην καρδιά του λιγνίτη της Ελλάδος, είχα πει στους συνέδρους ότι δεν θα μιλήσω για το λιγνίτη, θα μιλήσω για το πετρέλαιο και αυτό γιατί το πετρέλαιο έχει δύο πολύ σημαντικές συνιστώσες. Η μια, η τεράστια, είναι η στρατηγική σημασία που έχει για μια χώρα, όταν έχει πετρέλαιο και ξέρει και γνωρίζει και φροντίζει άμεσα να το εκμεταλλευθεί, αλλά από την άλλη, αν θέλετε, μια και μιλάμε για οικολογία και περιβάλλον και ρύπανση της ατμόσφαιρας, το πετρέλαιο ή και το φυσικό αέριο, ο άλλος υδρογονάνθρακας, σαφώς και είναι πιο οικολογικοί από το λιγνίτη.

Και συγκεκριμένα, να υπενθυμίσω ότι για παραγωγή μια MWH ηλεκτρικής ενέργειας εκλύονται από λιγνίτη 960 κιλά διοξειδίου του άνθρακα, ενώ από πετρέλαιο 690, από φυσικό αέριο 640. Δηλαδή η εκμετάλλευση για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας του φυσικού αερίου και του πετρελαίου ακόμη είναι 30% έως 35% λιγότερο ρυπογόνα. Βέβαια, η χώρα μας δεσμεύεται μέχρι το 2020 από την Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει το 20% της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, γιατί γνωρίζουμε ότι τα ηλεκτροφωτοβολταϊκά τόξα παράγουν μόνο 45 κιλά διοξειδίου του άνθρακα, η πυρηνική ενέργεια 15, η αιολική ενέργεια 14. Αλλά ακόμη και να πετύχουμε τους στόχους του 2020, όπως αντιλαμβάνεστε, το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειάς μας θα συνεχίσαμε να το παράγουμε από το λιγνίτη που και αυτός τελειώνει.

Θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχουν στοιχεία -αποδείξεις, όχι ενδείξεις- ότι υπάρχουν πολλοί υδρογονάνθρακες στην Ελλάδα. Υπάρχει πετρέλαιο, υπάρχει φυσικό αέριο. Πρέπει να το εκμεταλλευτούμε. Και υπάρχει και ανάμεσα στο Καστελόριζο και την Κύπρο, ανάμεσα στο Καστελόριζο και την Κρήτη και νότια από την Κρήτη και στη νοτιοδυτική Ελλάδα και στο Ιόνιο και σε πολλά σημεία της ηπειρωτικής Ελλάδας. Σε όλο τον κόσμο -έχω μελετήσει και την ελληνική και τη διεθνή βιβλιογραφία- η εξόρυξη του πετρελαίου, όταν μια χώρα δεν έχει τη τεχνολογία, γίνεται ως εξής: Αναθέτει σε ένα consortium εταιρειών, όπου ανάλογα σε ποιο βάθος, αν πρόκειται για θάλασσα, βρίσκεται το πετρέλαιο και πόσο μακριά από τις ακτές η εταιρεία

σου παίρνει από το 25% έως το 35%.

Και υπάρχουν βέβαιες αποδείξεις ότι, αν πούμε αύριο ότι εκμεταλλευόμαστε το πετρέλαιο και έχουμε πολύ πετρέλαιο, όπως ξέρετε, κύριε Υφυπουργέ, σε πέντε χρόνια μπορούμε να έχουμε εκμεταλλεύσιμο πετρέλαιο. Γιατί δεν το κάνουμε μέχρι τώρα; Αυτό το «γιατί» είναι σαν κραυγή αγωνίας. Πρόσφατα στο συνέδριο του «ECONOMIST» ήμουν ομοτράπεζος με έναν πολύ αξιόλογο καθηγητή γεωλογίας του πανεπιστημίου Πατρών, τον κ. Ζικλίδη, και εξέφρασε αυτήν την αγωνία του γιατί δεν εκμεταλλεύομαστε το πετρέλαιο που έχουμε. Ας ξεκινήσουμε πρώτα από το νοτιοδυτική Ελλάδα, από το Ιόνιο. Αν θέλετε, στην περιοχή μας, κύριε Βλατή, ανάμεσα στο Επταχώρι και το Πεντάλοφο υπάρχει πετρέλαιο.

Το ΠΑΣΟΚ τους τελευταίους είκοσι δύο μήνες σαν κυβέρνηση χαρακτηρίζεται από ανυπαρξία ενεργειακής πολιτικής. Αν εξαιρέσουμε τους τελευταίους μήνες που ο παριστάμενος Υφυπουργός, ο κ. Μανιάτης, πραγματικά έχει επιδείξει μια σημαντική κινητικότητα ότι κάτι γίνεται επιτέλους στο σχεδιασμό και στο να προχωρήσουμε στην εκμετάλλευση και στην εξόρυξη αξιοποιήσιμων κοιτασμάτων πετρελαίου, γενικότερα η εικόνα της Κυβέρνησης είναι αρνητική. Η Νέα Δημοκρατία πάντοτε και στο θέμα αυτό είναι υπεύθυνη και έρχεται με προτάσεις. Και το ευχάριστο είναι ότι το ΠΑΣΟΚ σήμερα δεν είναι το ΠΑΣΟΚ -πιστεύω- της δεκαετίας του '80. Δειλά-δειλά πολλές από τις προτάσεις μας τις υιοθετείτε και αυτό είναι θετικό. Απ' αυτά που λέγονται στο νομοσχέδιο για το φυσικό αέριο, σαφώς συμφωνούμε να επεκταθεί το δίκτυο υψηλής πίεσης στις μονάδες ηλεκτρισμού, γιατί, όπως είπα πριν, είναι λιγότερο ρυπογόνο το φυσικό αέριο από το λιγνίτη.

Είχατε διαστατικότητα, κύριοι της Κυβέρνησης, για τον περίφημο αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Δύο φορές το φέρατε στο Υπουργικό Συμβούλιο και το αναβάλατε.

Λέμε ότι τώρα το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη θα κάνει ένα φράκτη στον Έβρο, ένα μηχανικό φράκτη, να μην περνούν οι λαθρομετανάστες. Ο αγωγός φυσικού αερίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη θα είναι στρατηγικός φράκτης, γιατί αν διανοηθεί η Τουρκία κάποτε να περάσει τον Έβρο με στρατιωτική προέλαση, ξέρετε καλά ότι είναι σαν να επιτίθεται ταυτόχρονα και στις χώρες που έχουν συμφέροντα, δηλαδή στη μεγάλη δύναμη, τη Ρωσία, αλλά και στη Βουλγαρία.

Η Νέα Δημοκρατία, όπως είπε και ο Πρόεδρός μας, πιστεύει όσον αφορά τη ΔΕΗ ότι πρώτα έπρεπε να ολοκληρωθεί η απελευθέρωση ηλεκτρικής ενέργειας και μετά να ιδιωτικοποιηθεί η ΔΕΗ. Διαφωνεί με την πώληση του 17% της ΔΕΗ σήμερα που είναι απαξιωμένη και η τιμή θα είναι πολύ χαμηλή.

Οι ανεξάρτητες αρχές γενικά προσφέρουν και εμείς τις εμπιστευόμαστε. Όσον αφορά το ΙΤΟ και εσείς είστε διαστακτικοί. Φτιάχνετε την ανεξάρτητη διαχείριση μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά και εσείς δεν είστε σίγουροι και δεν το εμπιστεύεστε απόλυτα, γι' αυτό και μιλάτε για την ISO, το ανεξάρτητο διαχειριστικό σύστημα. Το καλύτερο θα ήταν να υιοθετήσετε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την ΟΥ για τον πλήρη ιδιοκτησιακό διαχωρισμό. Αυτό το παραδέχθηκε και ο Υπουργός.

Λέμε «να» στην ελληνική διαχειριστική εταιρεία υδρογονανθράκων. Αυτό το ξεκινήσαμε εμείς επί διακυβερνήσεώς μας. Είναι ώρα επιτέλους, έστω μετά από είκοσι δύο μήνες, να τρέξουμε με πιο γρήγορα βήματα, αλλά και με θεσμική θωράκιση.

Όσον αφορά τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας να υπάρξει προσοχή στις αρμοδιότητες και το ρόλο που καλείται να παίξει. Για τη γεωθερμία θέλουμε να παραμείνει το status και να μην προχωρήσετε στις διατιμήσεις, γιατί μπορεί να κάνουν κακό. Όσον αφορά τα λατομεία είναι καιρός να μπει ένα τέρμα στις παραβάσεις των αδειοδοτήσεων των λατομείων.

Θα κλείσω επαναλαμβάνοντας την έβδομη από τις επτά προτάσεις του Προέδρου μας Αντώνη Σαμαρά στο Ζάππειο 2, που έλεγε για την αποκλειστική οικονομική ζώνη, την ΑΟΖ, ότι σαν Νέα Δημοκρατία δεσμευόμαστε να την πραγματοποιήσουμε άμεσα.

Σας καλούμε λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, αύριο να εφαρμόσετε το διεθνές δίκαιο της θάλασσας και στο Αιγαίο Πέλαγος να ανα-

κηρύξετε την αποκλειστική οικονομική ζώνη. Το Καστελόριζο ανήκει στο Αιγαίο Πέλαγος και ας αφήσουν αυτά τα τερτίπια οι φίλοι μας οι Τούρκοι, ότι άλλο είναι η Μεσόγειος και άλλο το Αιγαίο. Κλείνω με την έκφραση του Οδυσσέα Ελύτη πάνω σ' αυτό, που λέει «ακόμη και τα κύματα του Αιγαίου μιλάνε ελληνικά».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζηκαλάγια, Βουλευτή Καστοριάς της Νέας Δημοκρατίας. Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προχωρούμε από την παραμεθόριο ζώνη στην πιο εσωτερική. Ο αγαπητός συνάδελφος κ. Τζηκαλάγιας από την Καστοριά μίλησε για τα πετρέλαια που πιθανώς υπάρχουν εκεί μεταξύ Επταχωρίου και Πενταλόφου, εγώ θα μιλήσω για κάτι πιο πραγματικό που αφορά την ενέργεια και τον λιγνίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τη λειτουργία των ενεργειακών αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου με την ενσωμάτωση των οδηγιών 72 και 73 του 2009 και άλλες διατάξεις.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μία ουσιαστική αλλαγή στη διάρθρωση της αγοράς ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, με στόχο την ενίσχυση του ανταγωνισμού προς όφελος της εθνικής οικονομίας και των καταναλωτών. Στόχος των μεταρρυθμίσεων είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η εισροή κεφαλαίων για νέες επενδύσεις και η ενδυνάμωση της ελληνικής επιχειρηματικότητας, αλλά φυσικά και η προστασία των καταναλωτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θεωρώ σκόπιμο να αναφερθώ αναλυτικά σ' όλες τις ρυθμίσεις που προωθεί το σχέδιο νόμου του Υπουργείου. Θα ήθελα ωστόσο να σταθώ στη λογική που προσβέβει και κυρίως στις αλλαγές που προσδοκά να επιφέρει στο ενεργειακό τοπίο της χώρας μας.

Η ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού, η αδειοδοτική διαδικασία, η ανάπτυξη του δικτύου, αλλά και η παρακολούθηση του προγράμματος της ανάπτυξής του, τα τιμολόγια μη ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων, η εποπτεία επί ανεξάρτητων διαχειριστών δικτύων στο φυσικό αέριο και τον ηλεκτρισμό, η προστασία των καταναλωτών και η έκδοση δευτερογενούς νομοθεσίας θα ρυθμίζονται πλέον αποκλειστικά από τη ΠΑΕ, της οποίας η ανεξαρτησία ενισχύεται με την απόκτηση διακριτής νομικής προσωπικότητας και οικονομικής αυτοτέλειας.

Με το νομοσχέδιο προβλέπεται ακόμη δωρεάν και εύκολη πρόσβαση των καταναλωτών στην πληροφορία, έτσι ώστε να είναι σε θέση να επιλέξουν την καλύτερη γι' αυτούς προσφορά ενέργειας, ενώ προστατεύονται από καταχρηστικές πρακτικές των προμηθευτών με συγκεκριμένες διαδικασίες για την υποβολή των παραπόνων, ξέρετε, εκείνα τα «ψιλά» γράμματα που πολλές φορές οι καταναλωτές δεν τα βλέπουν ή τους εμποδίζουν να τα βλέπουν.

Επίσης –και αυτό είναι σημαντικό– προβλέπεται ότι ευάλωτοι καταναλωτές θα δικαιούνται μειωμένα τιμολόγια, ευκολίες πληρωμής, καθώς και απαγόρευση διακοπής τροφοδοσίας σε κρίσιμες περιόδους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο στοχεύουν στην ενίσχυση της απελευθέρωσης των αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου. Στόχος είναι η λειτουργία υγιούς ανταγωνισμού στις ενεργειακές αγορές, η οποία κατ' επέκταση θα δημιουργήσει οφέλη για τους καταναλωτές είτε πρόκειται για επιχειρήσεις είτε για νοικοκυριά. Η ενσωμάτωση των κοινοτικών οδηγιών συμβάλλει στη δημιουργία ενός ανταγωνιστικού περιβάλλοντος με τη συμμετοχή παραγωγών και προμηθευτών.

Ένα είναι βέβαιο και το γνωρίζουμε όλοι. Για να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός προς όφελος των καταναλωτών, αλλά και της εθνικής οικονομίας, θα πρέπει να εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις που δημιουργούν τα μονοπώλια. Αυτό σημαίνει ότι από εδώ και στο εξής θα πρέπει να παρέχεται η ισότιμη και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στο δίκτυο του ηλεκτρισμού και του φυσικού αερίου.

Αυτή είναι, λοιπόν, η πολιτική στόχευση του Υπουργείου. Με

την υιοθέτηση των κοινοτικών οδηγιών δημιουργεί το κατάλληλο και απολύτως απαραίτητο πλαίσιο για τη λειτουργία εταιρειών που θα έχουν την ευθύνη της διαχείρισης των δικτύων και θα είναι ανεξάρτητες από τις εταιρείες που παράγουν και εμπορεύονται την ενέργεια.

Όπως πολλές φορές έχει αναφέρει ο Υπουργός, η ανάπτυξη του ανταγωνισμού στην αγορά ενέργειας είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων του 2020: 20% είσοδο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και 20% μείωση της ενέργειας από εξοικονόμηση ενέργειας.

Μια ανταγωνιστική αγορά επιτρέπει την ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού κόστους στο ενεργειακό προϊόν και προωθεί την αλλαγή μείγματος καυσίμου στην παραγωγή ενέργειας, έτσι ώστε να υπάρξει μείωση της παραγωγής από το πετρέλαιο και το λιγνίτη και σημαντική διείσδυση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και φυσικού αερίου.

Η πολιτική μας για την ενέργεια αποτελεί βασικό άξονα ανάπτυξης της χώρας, αλλά και εθνικής ανεξαρτησίας. Ο τομέας αυτός αποτελεί τον κινητήριο μοχλό εξόδου της χώρας από την κρίση, προσελκύνοντας επενδύσεις και δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα της πώλησης του 17% της ΔΕΗ, μια θέση που εξετάζει η Κυβέρνηση στον τομέα της ενέργειας. Η Κυβέρνηση, επιθυμώντας να συμβαδίσει επιτέλους η ενεργειακή πολιτική της χώρας με την υπόλοιπη Ευρώπη και έχοντας πάντα ως γνώμονα το εθνικό συμφέρον, εξετάζει σειρά πιθανών δυνατοτήτων: πώληση μονάδων, εκμετάλλευση λιγνιτικών αποθεμάτων από ιδιώτες, μετοχοποίηση της ΔΕΗ.

Οι λύσεις που μπήκαν στο τραπέζι και που συζητιούνται είναι όντως πολλές. Ωστόσο, αυτό που πρέπει να αποτελεί βασικό στόχο μας είναι η μεγιστοποίηση από πλευράς οφέλους αναφορικά με την επιχείρηση, αλλά και το κράτος. Η ΔΕΗ χρειάζεται εξωστρέφεια. Οι καταναλωτές χρειάζονται τον υγιή ανταγωνισμό και το κράτος χρειάζεται μια σύγχρονη ενεργειακή πολιτική παράλληλα με την εξεύρεση πόρων.

Αν είναι, λοιπόν, να προχωρήσουμε σε μετοχοποίηση του 17% της ΔΕΗ, κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας για τον τεμαχισμό της ΔΕΗ: πώληση μονάδων, σταθμών, αποθεμάτων.

Εδώ, θα πρέπει να καταθέσω την άποψή μου. Κατά τη γνώμη μου, η πιο δόκιμη λύση αυτήν τη στιγμή είναι η είσοδος στρατηγικού επενδυτή στη ΔΕΗ, σε μία ισχυρή, ενιαία ΔΕΗ. Δεν είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι θα αποκομίσουμε τα μεγαλύτερα δυνατά οφέλη από τη μετοχοποίηση της ΔΕΗ, εάν την έχουμε πρώτα τεμαχίσει. Η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, νομίζω, ότι μπορεί να γίνει με έναν πολύ πιο πρόσφορο τρόπο από τον τεμαχισμό της ΔΕΗ. Πρέπει να ανοίξουμε με θάρρος τα καινούργια λιγνιτικά πεδία και να καλέσουμε τους ιδιώτες να επενδύσουν.

Η εξωστρέφεια της ΔΕΗ, η απελευθέρωση της αγοράς, ο εκσυγχρονισμός της ενεργειακής μας πολιτικής είναι άμεσα συνδεδεμένες, ευτυχώς ή δυστυχώς, με το τέλος του μονοπωλίου της ΔΕΗ. Ωστόσο, εξαρτάται από εμάς και από τον ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας το αν η ΔΕΗ θα διατηρήσει τη δυναμική της.

Συνεπώς ο ολοκληρωμένος στρατηγικός σχεδιασμός της παραγωγής ενέργειας, είναι σήμερα το ζητούμενο. Αυτός θα μας εξασφαλίσει τη μακροχρόνια ενεργειακή ανεξαρτησία. Ο λιγνίτης είναι εθνικό καύσιμο και γι' αυτό οφείλουμε να διαφυλάξουμε τη συμμετοχή του στην ενεργειακή μας πολιτική, αλλά και να επιμηκύνουμε όσο το δυνατόν την παρουσία του για περισσότερα χρόνια. Πώς; Κυρίως μέσω μιας δυνατής ΔΕΗ, μιας δημόσιας επιχείρησης ηλεκτρισμού που παραμένει, όμως, υγιής, δυναμική, εξωστρεφής με δυνατότητα επενδύσεων. Με το συνδυασμό λιγνίτη, αέρα, ήλιου και γεωθερμίας, η χώρα θα μπορεί να αισθάνεται ενεργειακά ασφαλής.

Σ' αυτό το πλαίσιο οφείλουμε να λάβουμε τις τελικές μας αποφάσεις για μία συνολική ενεργειακή πολιτική, που θα εκμεταλλεύεται εξίσου όλους τους φυσικούς πόρους της χώρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ, κ. Ιωάννη Βλατή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Καντερές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου επί του σχεδίου νόμου με μία γενικότερη διαπίστωση. Στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης ενεργειακής πολιτικής, ο σωστός σχεδιασμός ενεργειακής επάρκειας και η ομαλή λειτουργία της αγοράς ενέργειας αποτελούν αναμφισβήτητα βασικούς πυλώνες ανάπτυξης και ευημερίας οποιασδήποτε χώρας της υπηλίου.

Για την Ελλάδα ο παραπάνω κανόνας έχει ακόμη περισσότερη σημασία, καθώς οφείλουμε να προσθέσουμε την πτυχή της εθνικής ασφάλειας. Εάν λάβει κανείς υπ' όψιν τη γεωστρατηγική θέση της χώρας μας στην Ανατολική Μεσόγειο, ο ρόλος της Ελλάδας και η επιρροή της στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων ενισχύεται σε μεγάλο βαθμό από μία ολοκληρωμένη και ισχυρή ενεργειακή πολιτική.

Αυτό, εξάλλου, ήταν και ένας βασικός πυλώνας της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, όταν με τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη σκόπευε να μετατρέψει την Ελλάδα σε ενεργειακή πύλη για ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο. Δυστυχώς, αυτήν την πολιτική στόχευση ο κ. Παπανδρέου, κατά την προεκλογική του εκστρατεία, την πέταξε στον κάλαθο των αχρήστων.

Λέω, δυστυχώς, διότι φανταστείτε, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, την Ελλάδα σήμερα, ακόμη και μέσα στη δίνη της οικονομικής κρίσης, που περνάει, να ήταν ενεργειακή πύλη για χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Βρετανία και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Θα μιλούσανε άραγε τα ισχυρά οικονομικά λόμπι παγκοσμίως τόσο εύκολα για πτώχευση και μερική χρεοκοπία μιας χώρας που θα αποτελούσε ένα βασικό ενεργειακό δίαυλο της βαριάς βιομηχανίας της Ευρώπης; Ας μην μείνουμε, όμως, εκεί.

Σήμερα, ο ρόλος μας είναι να αξιολογήσουμε και να συζητήσουμε τις στοχεύσεις της Κυβέρνησης για τη λειτουργία των ενεργειακών αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, όπως επίσης την εξερεύνηση υδρογονανθράκων. Πρόκειται για εξαιρετικά σημαντικά ζητήματα, που επηρεάζουν άμεσα το μέλλον ολόκληρης της χώρας.

Πρώτο σημείο της κριτικής: Το ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να συγκεντρώσει όλα όσα αφορούν τον ενεργειακό σχεδιασμό της Ελλάδας σε ένα πολυνομοσχέδιο εκατόν ενενήντα οκτώ άρθρων, στοχεύοντας στην ψήφισή του σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και με εξαιρετικά εσπευσμένες διαδικασίες.

Αυτό, όμως, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, ενέχει πολλούς κινδύνους, ειδικά όταν τέτοια θέματα μείζονος σημασίας τελικά δεν συζητούνται διεξοδικά στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, αλλά περισσότερο αποφασίζονται με τη μέθοδο «ράβε-ξήλωνε» ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στον σκληρό πυρήνα του ΠΑΣΟΚ και της κοιμματικής του πελατείας, ώστε να μη θιγούν τελικά τα προνόμια κάποιων ολίγων από την απελευθέρωση της ενέργειας.

Δεύτερο σημείο κριτικής: Όσα μαθαίνουμε στη Βουλή και όσα μαθαίνουν οι πολίτες για τη διαμόρφωση της εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης εθνικής ενεργειακής πολιτικής προέρχονται από διαρροές στον Τύπο. Αντί τους προηγούμενους είκοσι δύο μήνες να ασχοληθούμε όλοι με το θέμα και να πραγματοποιηθεί μια σοβαρή συζήτηση που να θέτει συγκεκριμένους στόχους για τη χώρα, ακούμε αποσπασματικές κυβερνητικές εξαγγελίες, χωρίς να γνωρίζουμε ποιοι και πώς παίρνουν αυτές τις αποφάσεις. Έτσι, για παράδειγμα, ακούσαμε ότι δρομολογείται η σύσταση φορέα υδρογονανθράκων για να διαπιστωθεί η δυνατότητα εξερεύνησης πιθανών κοιτασμάτων, χωρίς όμως να έχει προηγηθεί καμμία ουσιαστική κουβέντα.

Αντίστοιχη στάση υπήρχε και στο θέμα για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, που παρουσιάστηκε σαν σχέδιο νόμου δύο φορές στο Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά τελικά δεν έβρισκε ποτέ το δρόμο προς την Βουλή.

Τρίτο σημείο κριτικής: Ενώ η ευρωπαϊκή νομοθεσία προέβλεπε να ενσωματωθούν ένα προς τρία διαφορετικά μοντέλα εφαρμο-

γής της ενεργειακής απελευθέρωσης, εσείς δημιουργήσατε τελικά έναν άλλον συνδυασμό αμφιβόλου κοινοτικής νομιμότητας και αποτελεσματικότητας. Αυτό το γνωρίζετε και εσείς οι ίδιοι.

Ο Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς της Ηλεκτρικής Ενέργειας που ιδρύεται και θέλετε να πιστοποιηθεί ως διαχειριστής μεταφοράς, εκ της ουσίας δεν είναι καθόλου ανεξάρτητος. Θα τελει υπό την επιρροή της ΔΕΗ, με αποτέλεσμα την προφανή σύγκρουση συμφερόντων με αυτή. Αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά. Έχετε σοβαρές αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα του μοντέλου που προτείνετε και γι' αυτό προβλέπεται εξάλλου τη δημιουργία τρίτου ανεξάρτητου διαχειριστή συστήματος σε περίπτωση που ο ΑΔΜΗΕ έχει κατ' εξακολούθηση μεροληπτική συμπεριφορά.

Εμείς δεν συμφωνούμε με το προτεινόμενο μοντέλο, αφού σε καμία περίπτωση δεν λύνει τις υφιστάμενες στρεβλώσεις της αγοράς. Αντίστοιχα, βέβαια, στρεβλή είναι και η στάση σας στο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ. Εξαγγείλατε την ιδιωτικοποίησή της, με τη διάθεση του 17% των μετοχών που κατέχει το δημόσιο. Αν αφήσουμε στην άκρη το επικοινωνιακό παιχνίδι που παίχτηκε με τα στελέχη σας, όταν ψηφίσατε αυτό στο μεσοπρόθεσμο, βλέπουμε ότι τώρα πια στο θέμα της ΔΕΗ έρχοστε σταδιακά όλο και πιο κοντά στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς δηλώσαμε εξαρχής ότι πρώτα πρέπει να προηγηθεί η ολοκλήρωση της απελευθέρωσης της ηλεκτρικής ενέργειας, με το διαχωρισμό των μονοπωλιακών δραστηριοτήτων και μετά να ακολουθήσει η όποια μορφή ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, με διατήρηση του δημοσίου ελέγχου της.

Εμείς επιθυμούμε μια δυνατή ΔΕΗ, που να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε μια υγιή ανταγωνιστική αγορά, με τη συνεργασία στρατηγικού επενδυτή για τις ανταγωνιστικές δραστηριότητες.

Στο ζήτημα της απελευθέρωσης της αγοράς φυσικού αερίου είμαστε υπέρ ενός πλαισίου ορθολογικής απελευθέρωσης και της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΠΑ. Θεωρούμε στρατηγικό στόχο την εξυπηρέτηση εθνικών συμφερόντων και την περαιτέρω διεύθυνση του εν λόγω καυσίμου στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας προς όφελος των καταναλωτών.

Σχετικά με τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας πιστεύουμε ότι στο πλαίσιο μιας απελευθερωμένης αγοράς ενέργειας, απαιτείται η ύπαρξη και λειτουργία ενός ρυθμιστή με σαφείς αρμοδιότητες. Η Νέα Δημοκρατία έχει πάντοτε εμπιστοσύνη στις ανεξάρτητες αρχές ως εγγυητή των συμφερόντων των πολιτών και της σωστής λειτουργίας της αγοράς. Ως εκ τούτου, απαιτείται ενίσχυση του θεσμού.

Στο ζήτημα της προώθησης της έρευνας, εξόρυξης και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη χώρα μας, θεωρούμε ότι πρόκειται για μείζον εθνικό θέμα και είμαστε υπέρ αυτής. Αντίστοιχες πρωτοβουλίες είχαν αναληφθεί, εξάλλου και από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Βρίσκατε, λοιπόν, σε μια σωστή κατεύθυνση, όμως εγείρονται σοβαρές επιφυλάξεις αναφορικά με τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος λόγω της απουσίας εξειδικευμένου νομικού πλαισίου, αλλά και λόγω της αμφισβητούμενης τεχνολογίας και εμπειρίας των μηχανισμών εποπτείας των διαδικασιών.

Τέλος, οι διατάξεις που αφορούν την υλοποίηση πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη μας βρίσκουν σύμφωνους, καθώς πρόκειται για μια στρατηγική που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία προς εξασφάλιση οικονομικών, αναπτυξιακών και εθνικών ωφελημάτων για τη χώρα. Κρίνουμε θετικά τη στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών της Κυβέρνησης προς τη γνωστή προεκλογική στάση του σημερινού Πρωθυπουργού, που αμφισβητούσε τα συμφέροντα της Ελλάδος, μιλώντας για επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας, προβάλλοντας δήθεν περιβαλλοντολογικές, «πράσινες» ανησυχίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ζητήματα στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι πραγματικά μείζονος σημασίας. Δεν διαφωνούμε με το γενικότερο πνεύμα και τους βασικούς άξονες. Έχουμε, όμως, σοβαρές ενστάσεις και επιφυλάξεις σε επιμέρους άρθρα τα οποία είναι λάθος και απαξιώνουν τις ενεργειακές προτεραιότητες της χώρας. Δεν είναι λογική η Κυβέρνηση να διαχειρίζεται το ενεργειακό μέλλον της χώρας με συμβιβασμούς

και υποχωρήσεις, διότι αξιωματούχοι της προσπαθούν να εφαρμόσουν τις ευρωπαϊκές οδηγίες με τέτοιο τρόπο, ώστε να μη θιγούν εσωτερικές ισορροπίες στο ΠΑΣΟΚ.

Προτεραιότητα έπρεπε να είναι η έξοδος της χώρας από το αδιέξοδο της ύφεσης. Δυστυχώς, αυτό η Κυβέρνηση δεν δείχνει να το αντιλαμβάνεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καντερέ, Βουλευτή Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό. Το ψηφίζει, διότι δεν θέλει να μιμηθεί το ΠΑΣΟΚ, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις παρουσιάζονταν ότι διαφωνούσε ως αντιπολίτευση, ακόμα και για πρωτοβουλίες που ξέραμε πως μέσα τους οι περισσότεροι συνάδελφοι του κόμματος αυτοί ήταν σύμφωνοι με τις πρωτοβουλίες που εμείς αναλαμβάναμε ως κυβέρνηση. Ο τόπος διέρχεται κρίσιμες ώρες και πρέπει όλοι να στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων.

Επειδή, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό αναφέρεται στην ενέργεια, επομένως, σε ένα προνομιακό πεδίο για την ανάπτυξη της πατρίδας μας, εμείς θα στηρίξουμε κάθε θετική ρύθμιση. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε ενστάσεις και παρατηρήσεις, που ευχής έργο θα ήταν η Κυβέρνηση να τις ακούσει, γιατί δεν τις διατυπώνουμε απλά και μόνο αντιπολιτευτικά, αλλά πατριωτικά και με βάση την εμπειρία από το συγκεκριμένο χώρο.

Πρώτα απ' όλα στο θέμα των λατομείων, η Κυβέρνηση δίνει κάποιες παρατάσεις στη λειτουργία τους, με το σκεπτικό ότι δεν είναι έτοιμη να φέρει καινούργιο λατομικό νόμο. Υπάρχει προεργασία γι' αυτό και θα ήταν ευχής έργο -το παρατήρησα και στην επιτροπή- αν ο Υπουργός δεσμευόταν ότι εντός έξι μηνών θα έρθει συγκεκριμένος λατομικός νόμος, το οποίο θα μας διευκόλυνε κι εμάς στην ψήφιση των συγκεκριμένων άρθρων, για να μπει μία τάξη στο θέμα των λατομείων.

Στο ζήτημα της ΡΑΕ είναι θετικό ότι απαλείψατε κάποιες διατάξεις, όπως τη διάταξη στην παράγραφο 5 του άρθρου 8, που δινόταν η δυνατότητα σε ένα μέλος της ΡΑΕ να αποφασίζει μόνο του για πολύ σημαντικά ζητήματα ενός τομέα της ενέργειας.

Ωστόσο, η ΡΑΕ γίνεται πανίσχυρη με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν είναι αρνητικό ότι ενισχύεται -προσέξτε- αλλά είναι αρνητικό ότι γίνεται πανίσχυρη σε σημείο που να υποκαθιστά το Υπουργείο και να κινδυνεύει ο Υπουργός, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να καταστεί στα ζητήματα αυτά υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου. Νομίζω πως πρέπει να δείτε ξανά μια σειρά από τις διατάξεις αυτές.

Τρίτη ένσταση. Στο ζήτημα της απελευθέρωσης της ηλεκτρικής ενέργειας, διάλεξε η Κυβέρνηση το μοντέλο ΙΤΟ (Independent Transmission Operator). Το μοντέλο αυτό είναι ένα μοντέλο -πρέπει να το ξεκαθαρίσω και από αυτό το βήμα- για το οποίο και εμείς ως κυβέρνηση διαπραγματευτήκαμε, για να υπάρχει ως εναλλακτική δυνατότητα.

Όμως, έχει χρησιμότητα, κύριε Υπουργέ, μόνο όταν το κράτος στη ΔΕΗ έχει πάνω από 51%, διότι κάνει κάποιος κάποιο νομικό διαχωρισμό και με αυτόν τον τρόπο είναι εντάξει με τις προβλέψεις του κοινοτικού δικαίου. Δεν έχει νόημα εάν το κράτος πέσει κάτω από το 51% στη ΔΕΗ. Γι' αυτό σας λέμε ξεκάθαρα ότι θα έπρεπε να προχωρήσετε στο μοντέλο του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού. Αλλιώς, προχωρώντας με το μοντέλο ΙΤΟ θα αναγκαστείτε είτε να αποκρατικοποιήσετε τη ΔΕΗ ως σύνολο, παίρνοντας λιγότερα χρήματα, είτε να ξεκινήσετε την αποκρατικοποίηση από τη μεταφορά και τη διανομή, δηλαδή να αποκρατικοποιήσετε πρώτα τα δίκτυα.

Εμείς σε αυτό έχουμε ξεκάθαρη θέση. Πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει στρατηγικός επενδυτής στη ΔΕΗ, αλλά στις παραγωγικές λειτουργίες της ΔΕΗ, δηλαδή παραγωγή, ορυχεία και εμπορία και τα δίκτυα να παραμένουν στο κράτος. Γι' αυτό υποστηρίζουμε τη μέθοδο του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού.

Την υποστηρίζουμε και για έναν άλλο λόγο. Υπάρχει συγκεκρι-

μένη κατεύθυνση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Το 2014 αυτό θα είναι το μοντέλο, το μοντέλο του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού.

Επομένως, τι κάνετε; Άμυνα οπισθοφυλακών. Φέρνετε ως αλλαγή κάτι το οποίο δεν θα μπορέσει πολύ απλά να αντέξει στο χρόνο. Το πολύ σε τρία χρόνια θα έχει καταδαφιστεί. Άρα υπάρχει μία καθαρή λύση. Ιδιοκτησιακός διαχωρισμός, στρατηγικός επενδυτής στη ΔΕΗ, το κράτος κρατάει τα δίκτυα και ο στρατηγικός επενδυτής μπαίνει στις απελευθερωμένες δραστηριότητες, τις παραγωγικές δραστηριότητες, δηλαδή παραγωγή, ορυχεία και εμπορία.

Περιμένουμε από την Κυβέρνηση να προχωρήσει και να κάνει το σωστό βήμα, το οποίο υπηρετεί και τα συμφέροντα της ΔΕΗ και τα συμφέροντα της ελληνικής οικονομίας.

Τέλος, θέλω να σταθώ στο περίφημο ζήτημα του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Έρχεται η Κυβέρνηση με δυο πενήντα χρόνια καθυστέρηση να φέρει σε ένα τμήμα του νομοσχεδίου τις ρυθμίσεις για τις απαλλοτριώσεις. Ο αρμόδιος Υφυπουργός στην επιτροπή -μετά από δική μου παρατήρηση- δέχθηκε ότι το 80%, 90% των ρυθμίσεων είναι οι ρυθμίσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που είχαν κατατεθεί το καλοκαίρι του 2009 στη Βουλή. Πραγματικά, μένω με την απορία, γιατί χρειάστηκαν δύο χρόνια για να έρθουν αυτές οι ρυθμίσεις. Γιατί αυτή η αδράνεια, πολύ περισσότερο, όταν είχαν προηγηθεί οι δηλώσεις του κ. Παπανδρέου πριν από τις εκλογές του 2009, που έθεσαν εν αμφιβόλω τη σκοπιμότητα του αγωγού Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη;

Στη συνέχεια θέλω να επισημάνω ότι είχαμε δηλώσεις του κ. Παπανδρέου στις 16 Φεβρουαρίου 2010. Έδωσε συνέντευξη στο ρωσικό πρακτορείο «RIA NOVOSTI» που έλεγε ότι «η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνη που ξεκίνησε τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και σκοπεύει να περατώσει το έργο. Το θεσμικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών μελετών και της συμφωνίας διέλευσης, αναμένεται να οριστικοποιηθεί εντός του επομένου εξαμήνου. Αμέσως μετά θα ξεκινήσει η κατασκευή του αγωγού». Τα λέει αυτά ο κ. Παπανδρέου στις 16 Φεβρουαρίου 2010. Κάνει τις δηλώσεις πριν από τις εκλογές και θέτει εν αμφιβόλω το έργο. Στις 16 Φεβρουαρίου 2010 αλλάζει τροπάριο και λέει ότι «θα κατασκευαστεί ο αγωγός εντός του επομένου εξαμήνου και θα περάσουν όλα τα αναγκαία νομοθετήματα μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2010».

Οι ρυθμίσεις αυτές που σήμερα ψηφίζουμε, δύο χρόνια μετά, πηγαινοέρχονταν από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στο Υπουργικό Συμβούλιο. Ποτέ δεν ήρθαν να ψηφιστούν στη Βουλή. Γιατί αυτή η καθυστέρηση; Τι υποδηλοί; Και τι υποδηλοί, αν τη συνδυάσουμε με τη γενικότερη αδράνεια της Κυβέρνησης στο ζήτημα των ενεργειακών αγωγών; Πήρατε τη σκυτάλη από εμάς, από την κυβέρνηση Καραμανλή, σε ένα πολύ καλό σημείο. Υπήρχε μία πολυδιάστατη πολιτική για τους αγωγούς. Και στη συνέχεια πέσατε σχεδόν σε χειμερία νάρκη.

Περιμένω να μας δώσετε σαφείς εξηγήσεις. Γιατί αυτή η αδράνεια; Γιατί αυτή η καθυστέρηση; Και μη μας πείτε, κύριε Υπουργέ, αυτό που μας είπατε και στην επιτροπή, ότι περιμένατε να πείσετε επί δύο χρόνια την τοπική κοινωνία του Έβρου, διότι η τοπική κοινωνία του Έβρου ήταν σχεδόν πεπεισμένη. Συμμετείχε ο Νομάρχης στις διαβουλεύσεις. Και εάν κάνετε αυτό με την τοπική κοινωνία του Έβρου, τότε θα έπρεπε να κάνετε το αντίστοιχο και με την ελληνική κοινωνία, κύριε Υπουργέ, διότι δεν φαντάζομαι ότι η ελληνική κοινωνία ήταν πεπεισμένη με το μνημόνιο, όταν το φέρατε, ή με μια σειρά από άλλες ρυθμίσεις που προκαλούν εκρήξεις κοινωνικής οργής. Χρησιμοποιείτε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Είναι αδικαιολόγητη η καθυστέρησή σας. Είναι απαράδεκτη η πολιτική της Κυβέρνησης στους ενεργειακούς αγωγούς. Οφείλω να το καταθέσω επισήμως από αυτό εδώ το βήμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνου Χατζηδάκη, Βουλευτή Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Τζελέπης, Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι που η Αξιωματική Αντιπολίτευση ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο. Καλό θα ήταν, όμως, το χρόνο που είχε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας, αντί με την αδράνεια της να διατηρεί στάσιμα τα πράγματα σε έναν καίριο τομέα, όπως είναι η απελευθέρωση των ενεργειακών αγορών, να έπαιρνε τις αποφάσεις που παίρνονται σήμερα.

Παίρνοντας αποφάσεις σε όλους τους τομείς τα χρόνια της ευθύνης της διακυβέρνησής της, πιθανόν να μη βρισκόταν η χώρα στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα, όπου με αποφάσεις της έκτακτου Συνόδου Κορυφής την προηγούμενη Παρασκευή στις Βρυξέλλες, η χώρα μας παύει πλέον να είναι όμηρος των όποιων κερδοσκοπικών επιθέσεων και των οίκων αξιολόγησης. Απομακρύνθηκε, δηλαδή, ο εφιάλης της πτώχευσης και επανέρχεται η αισιοδοξία της οικονομικής ανάκαμψης της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί οι Ευρωπαίοι εταίροι μας να πείστηκαν, ώστε να δείξουν με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο την αλληλεγγύη τους. Το δικό μας, όμως, έργο βρίσκεται στη μέση. Γι' αυτό, με όπλο την ορθή πολιτική βούληση στο εκσυγχρονιστικό και μεταρρυθμιστικό μας έργο αλλά παράλληλα και με τον διαπραγματευτικό μας λόγο έναντι όλων όσων μας παρακολουθούν, πρέπει να στηριζόμαστε τις αδύναμες και ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και πρέπει να προχωρήσουμε παράλληλα στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος μας, χωρίς παλινωδίες αλλά και αμφισβητήσεις που δημιουργούν προβλήματα στις πολιτικές μας συμφωνίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς στο πλαίσιο αυτού του μεταρρυθμιστικού έργου κινείται και το υπό ψήφιση σημερινό νομοσχέδιο. Τόσο η πρώτη ενότητα του νομοσχεδίου με την απελευθέρωση των ενεργειακών αγορών όσο και η δεύτερη με τις έρευνες για τους υδρογονάνθρακες, τον αγωγό πετρελαίου και τις διατάξεις για τη γεωθερμία και τα λατομεία είναι ιδιαίτερα σημαντικές, εάν θέλουμε να επιστρέψει η χώρα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε να πιάσουν τόπο και οι προσπάθειες για δημοσιονομική εξυγίανση, οι οποίες χωρίς ανάπτυξη δεν μπορεί να πετύχουν.

Βασικός, λοιπόν, στόχος είναι η απελευθέρωση των αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου προς όφελος του μέσου καταναλωτή, της επιχείρησης και, φυσικά, εκ του αποτελέσματος, προς όφελος της εθνικής οικονομίας.

Παράλληλα, προβλέπεται η σύσταση κρατικού φορέα με την επωνυμία «Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων», ώστε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες αναζήτησης, έρευνας και εκμετάλλευσης πετρελαίου και φυσικού αερίου στη χώρα μας.

Για το τελευταίο έχει γίνει πολύς λόγος. Θα ήταν, όμως, φρόνιμο, αντί να υψώνουμε λαϊκίστικες κορόνες περί олиγωρίας, να περιμένουμε τα αποτελέσματα των ειδικών ερευνών, ώστε με τεκμηριωμένα και αξιόπιστα πλέον στοιχεία να προχωρήσουμε στις απαραίτητες ενέργειες.

Ενδεικτικά, το πολυνομοσχέδιο περιλαμβάνει την αναβάθμιση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, με διευρυμένες αρμοδιότητες κατ' επιταγήν του Ευρωπαϊκού Δικαίου και ως εκ τούτου με ενίσχυση του θεσμικού ρυθμιστικού του ρόλου.

Φυσικά, οι αρμοδιότητες για τη χάραξη της γενικής πολιτικής της χώρας στο νευραλγικό τομέα της ενέργειας παραμένουν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής.

Επίσης, η «ΔΕΗ Α.Ε.» διασπάται σε τρεις εταιρείες:

Η πρώτη θα φέρει την επωνυμία «ΔΕΗ Α.Ε.» με αντικείμενο τις υπηρεσίες ορυχείων και εμπορίας.

Η δεύτερη, που θα είναι, επίσης, 100% θυγατρική της ΔΕΗ, μετονομάζεται σε «Ανεξάρτητο Διαχειριστή Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας», που ως προς την ενσωμάτωση της οδηγίας 72/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επιλέγεται από την Ελλάδα το μοντέλο του Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς.

Εδώ θα ήθελα να επισημάνω, κυρίες Υπουργέ, πως εάν θέλουμε το 20% από τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα το 2020, πρέπει να αναπτυχθούν τα δίκτυα.

Επίσης, πρέπει από το διαχειριστή του δικτύου να απαιτήσουμε να προχωρήσει άμεσα, τώρα που θα αναλάβει την ευθύνη από το ΔΕΣΜΗΕ, στη σύναψη των συμβάσεων πώλησης με τους παραγωγούς από φωτοβολταϊκά, ώστε να προχωρήσει η υλοποίηση όλων των έργων.

Η τρίτη εταιρεία θα είναι και αυτή 100% θυγατρική της ΔΕΗ και θα ονομάζεται «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας».

Έτσι ρυθμίζονται βασικά ζητήματα της εγχώριας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας αφ' ενός με την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των προβλέψεων της σχετικής οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί κοινών κανόνων για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, αφ' ετέρου με την αναδιάρθρωση των περισσότερων διατάξεων του εν ισχύ ν.2773/1999 για την ηλεκτρική ενέργεια.

Τέλος, βάσει του παρόντος νομοσχεδίου, ρυθμίζονται βασικά ζητήματα προστασίας των καταναλωτών στον τομέα προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας και προμήθειας φυσικού αερίου σε εναρμόιση της εθνικής νομοθεσίας με την κοινοτική οδηγία.

Ο αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη είναι σημαντικό όπλο στη διπλωματική φαρέτρα της Ελλάδας και πρέπει να χρησιμοποιηθεί με ανάλογο τρόπο ο σχεδιασμός και η κατασκευή του.

Σχετικά με την εκμετάλλευση των γεωθερμικών πεδίων είναι θετικές οι διατάξεις του άρθρου 180. Ιδιαίτερα ο Νομός Σερρών είναι πλούσιος σε γεωθερμία μέσης και χαμηλής θερμοκρασίας, η οποία σε μικρό μόνο βαθμό είναι σήμερα υπό εκμετάλλευση. Να ληφθεί, όμως, μέριμνα για το πώς θα ορίζεται το μέρος του πεδίου στο οποίο δίνονται δικαιώματα.

Σχετικά με τα λατομεία, είναι απαραίτητη η συνολική αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού που απασχολεί όλες τις περιοχές της χώρας και πέρα από τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου, θα περιμένουμε την ανάλογη πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία δίνει ακριβώς το μεταρρυθμιστικό στίγμα της Κυβέρνησης, δηλαδή ξεκάθαρη βάση, ξεκάθαρες αρμοδιότητες, ξεκάθαρες ελεγκτικές διαδικασίες, ξεκάθαρη αποτύπωση του αποτελέσματος και έτσι κανείς δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τον άλλο, κανείς δεν μπορεί να μεταθέτει τις ευθύνες του και όλα αυτά, επαναλαμβάνω, προς όφελος του καταναλωτή, της υγιούς επιχειρηματικότητας, του δημοσίου συμφέροντος. Γι' αυτό και ψηφίζω το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά τις τελευταίες αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής, που δίνουν μία σημαντική λύση στη διαχείριση του δημοσίου χρέους και μας δίνουν μια ανάσα να προχωρήσουμε απερίσπαστοι στο έργο των μεταρρυθμίσεων. Μετά από το μεγάλο αγώνα και τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει, έχει δεσμευτεί και προχωρά στην επιτάχυνση για την εκπλήρωση του μεγαλύτερου, δυσκολότερου, αλλά και του μοναδικού στόχου που θα μας φέρει σε μία βιώσιμη τροχιά ανάπτυξης και ευημερίας για τους πολίτες: το στόχο της υλοποίησης μεγάλων μεταρρυθμίσεων, μεγάλων τομών και αλλαγών, που αλλάζουν τη χώρα προς το καλύτερο, που αλλάζουν την οικονομία, ανοίγουν τις πύλες για περισσότερο εισόδημα, που μοιράζεται πιο δίκαια.

Μία τέτοια δέσμη μέτρων και μεταρρυθμίσεων συζητάμε σήμερα και καλούμε για ψήφιση την Ολομέλεια της Βουλής. Και όπως αποδείχθηκε από τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, το νομοσχέδιο αποτελεί αντικείμενο ευρείας αποδοχής από την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου, κάτι το οποίο χαιρετίζουμε.

Το νομοσχέδιο για τη λειτουργία ενεργειακών αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου για έρευνα, παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς υδρογονανθράκων και άλλες διατάξεις που συζητάμε σήμερα, είναι εξ ολοκλήρου αναπτυξιακό νομοσχέδιο. Η ενέργεια, παρά τις δύσκολες διεθνώς οικονομικές συνθήκες, αποτε-

λεί έναν από τους πιο περιζήτητους τομείς για επενδύσεις. Ένας τομέας που έλκει το επενδυτικό ενδιαφέρον σε τρεις τουλάχιστον κατευθύνσεις: Κλασικές υποδομές παραγωγής ενέργειας, καθαρές τεχνολογίες για την παραγωγή ενέργειας στους κλασικούς τομείς και νέες τεχνολογίες για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Ειδικά στο τρίτο αυτό ζήτημα γνωρίζετε πως η Κυβέρνηση προχωρά μεγάλες πρωτοβουλίες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ειδικά όσον αφορά την ενέργεια από τον ήλιο.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα, κινείται και στις τρεις αυτές κατευθύνσεις. Αναβαθμίζει, ανοίγει νέες ευκαιρίες και παράλληλα συμπληρώνει θεσμικά και ουσιαστικά την πολιτική ενέργειας που υλοποιούμε όλους αυτούς τους μήνες. Μία πολιτική που ανοίγει το δρόμο για τον πραγματικό εκσυγχρονισμό του κλάδου της ενέργειας στη χώρα μας, επεκτείνει τις δυνατότητες ανάπτυξης των δικτύων, δημιουργεί νέες ευκαιρίες επενδύσεων και θέσει εργασίες, προστατεύει ουσιαστικά τον πολίτη και τον καταναλωτή. Και, τελικά, συμβάλλει καθοριστικά στο να προχωρήσουμε στην υλοποίηση της ενεργειακής στρατηγικής της χώρας, που στοχεύει σε ένα νέο ενεργειακό μείγμα, που βασίζεται περισσότερο στις ανανεώσιμες πηγές, στην ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας μέσα από την επέκταση και τη διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας, αλλά και την επέκταση και τη διαφοροποίηση των πηγών προέλευσης των πρώτων υλών για την παραγωγή ενέργειας -κυρίως πετρέλαιο και φυσικό αέριο- και βέβαια στη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση εγχώριων πηγών ενέργειας. Συχνά μιλάμε για το λιγνίτη ως την εγχώρια πηγή ενέργειας, όμως εγχώρια πηγή ενέργειας είναι και ο ήλιος.

Στο νομοσχέδιο συγχωνεύονται στην ουσία δύο μεγάλες νομοθετικές πρωτοβουλίες που συνδέονται με την υλοποίηση ενός μακροπρόθεσμου ενεργειακού σχεδιασμού και με το στόχο της αξιοποίησης και της συμβολής του τομέα της ενέργειας για την ανάπτυξη της χώρας.

Η πρώτη ενότητα αφορά στο άνοιγμα της αγοράς ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου και η δεύτερη στην έρευνα, στην παραγωγή και στα δίκτυα μεταφοράς υδρογονανθράκων.

Στην πρώτη ενότητα το σχέδιο νόμου ρυθμίζει θέματα της ενεργειακής αγοράς και ειδικότερα σ' ό,τι αφορά το ηλεκτρισμό και το φυσικό αέριο. Αποτελείται από διατάξεις για την ενίσχυση της Ανεξάρτητης Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, μέτρα για την προστασία των καταναλωτών και ιδιαίτερα των πιο ευάλωτων, την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της ευρωπαϊκής οδηγίας για την απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου και την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας, την αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία της αγοράς ηλεκτρισμού. Με τον τρόπο αυτόν για πρώτη φορά έχουμε μία πλήρη δέσμη μέτρων, που πρώτα απ' όλα διασφαλίζει την προστασία των καταναλωτών και, δεύτερον, τη διαφανή και ομαλή λειτουργία της αγοράς, ώστε να παρέχονται καλύτερες και πιο οικονομικές υπηρεσίες προς όλους.

Έγινε πολλή συζήτηση και στην επιτροπή για την ενδυνάμωση και τη θεσμική αναβάθμιση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας. Αυτή επιτυγχάνεται κατ' αρχάς μέσα από τη σημαντική ενίσχυση των εγγυήσεων ανεξαρτησίας και αμεροληψίας της αρχής και απ' ετέρου μέσα από τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών που εκχωρούνται σ' αυτή. Η λήψη διοικητικών πράξεων και μέτρων που έχουν να κάνουν με τη ρύθμιση των ενεργειακών αγορών και που αφορούν στην εφαρμογή του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου ανήκουν πλέον στο ρυθμιστή (χορήγηση αδειών, παρακολούθηση και εποπτεία της αγοράς).

Φυσικά η πολιτεία διά μέσου του αρμόδιου Υπουργείου κρατά τις βασικές πολιτικές κατευθύνσεις που αφορούν την ενεργειακή πολιτική, το θέμα της ενεργειακής ασφάλειας, τη χάραξη της γενικής πολιτικής της χώρας, το μεσοπρόθεσμο ενεργειακό σχεδιασμό, την εκπόνηση σημαντικών κανονιστικών πράξεων. Αυτά παραμένουν στην πολιτεία και εκχωρούνται στο ρυθμιστή τα ζητήματα που αφορούν στην ομαλή λειτουργία της αγοράς.

Εδώ θέλω να τονίσω και τον αναβαθμισμένο ρόλο που έχει το ελληνοικό Κοινοβούλιο ως προς την εποπτεία της ΡΑΕ, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα θεσμικά αντίβαρα από την κα-

τάρρηση της διοικητικής εποπτείας.

Οι κύριες αρμοδιότητες που συνοψίζονται εδώ αφορούν την παρακολούθηση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, τη χορήγηση αδειών παραγωγής από συμβατικά καύσιμα, μεγάλα υδροηλεκτρικά, προμήθειας, εμπορίας, ανεξάρτητων συστημάτων φυσικού αερίου, κλειστών δικτύων διανομής, απευθείας γραμμών διανομής φυσικού αερίου, διαχείρισης δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας -ξέρετε ότι η ΡΑΕ ήδη χορηγεί άδειες παραγωγής ΑΠΕ- πιστοποίηση και έλεγχο των διαχειριστών των ενεργειακών δικτύων. Αυτές είναι αρμοδιότητες τις οποίες από δω και πέρα θα εξασκει ο ρυθμιστής.

Στο νομοσχέδιο υπάρχει μία ειδική ενότητα για την προστασία του καταναλωτή. Νομίζω ότι η κατοχύρωση των ενεργειακών δικαιωμάτων σε μία δύσκολη περίοδο για τους Έλληνες πολίτες είναι πάρα πολύ σημαντική. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι για πρώτη φορά ορίζεται η έννοια των ευάλωτων πελατών και εξειδικεύονται τα κριτήρια προσδιορισμού των προσώπων που θα απολαμβάνουν των μέτρων αντιμετώπισης της ενεργειακής φτώχειας. Για πρώτη φορά υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις ως προς τη διαφάνεια των χρεώσεων και των πληροφοριών, ως προς το ενεργειακό μείγμα το οποίο παραλαμβάνει ο καταναλωτής, ώστε οι πελάτες να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που διευκολύνουν την ελεύθερη επιλογή του προμηθευτή ενέργειας. Για πρώτη φορά έχουμε την πρόβλεψη ότι υπάρχει η θέσπιση του γνωστού ΙΚΟ, που προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια έκθεσης επιπτώσεων από την οποία θα προκύπτουν, τόσο η αναγκαιότητα λήψης του προτεινόμενου μέτρου όσο και η ανάλυση των επιπτώσεών του στον ανταγωνισμό για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας. Θεσπίζεται ο προμηθευτής καθολικής υπηρεσίας που έχει την υποχρέωση να προμηθεύει τους καταναλωτές που δεν μπορούν ή δεν ενδιαφέρονται να βρουν εναλλακτικό προμηθευτή, όπως επίσης και ο προμηθευτής τελευταίου καταφυγίου που διασφαλίζει την αδιάλειπτη παροχή ενέργειας στους καταναλωτές.

Στο σχέδιο νόμου περιέχονται ρυθμίσεις με τις οποίες ενσωματώνονται στο εθνικό δίκτυο οι διατάξεις της οδηγίας για το φυσικό αέριο. Ο στόχος μας είναι η ενίσχυση του ανταγωνισμού σε μία αγορά που γίνεται όλο και πιο ώριμη και η σταδιακή μετάβαση σε μία πλήρως ανταγωνιστική αγορά.

Από τα πιο σημαντικά κεφάλαια είναι αυτό στο συγκεκριμένο μέρος του νομοσχεδίου που προσδιορίζει ότι κάθε διαχειριστής συστήματος μεταφοράς για το φυσικό αέριο θα πρέπει να πληροί τα κριτήρια του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού και απ' ετέρου καθορίζεται η διαδικασία πιστοποίησής του. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ο διαχωρισμός ανάμεσα σε εταιρείες παραγωγής, εμπορίας φυσικού αερίου και της εταιρείας που διαχειρίζεται το σύστημα μεταφοράς.

Ρυθμίσεις για την ενσωμάτωση των διατάξεων της οδηγίας για την ηλεκτρική ενέργεια: Εδώ έχουμε σημαντικές αγορές στον τρόπο οργάνωσης της αγοράς ηλεκτρισμού καθώς διακρίνονται οι αρμοδιότητες του λειτουργού της αγοράς από τις αρμοδιότητες του διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς. Να θυμίσω ότι έγινε έντονη και δημιουργική συζήτηση για το ζήτημα αυτό τόσο στην επιτροπή όσο και στην Ολομέλεια.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν τρία διαφορετικά μοντέλα. Υπάρχει το πρότυπο του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού, όπου ο διαχειριστής μεταφοράς είναι ένα διακριτό νομικά πρόσωπο από τον παραγωγό ή τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας. Υπάρχει το πρότυπο του ανεξάρτητου διαχειριστή του συστήματος, λίγο πολύ κοντά σ' αυτό που είχαμε μέχρι τώρα με τη ΔΕΣΜΗΕ. Και υπάρχει και το πρότυπο που επιλέγει αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο είναι αυτό του ανεξάρτητου διαχειριστή της αγοράς.

Έτσι με την επιλογή που προτείνουμε εξασφαλίζεται ο λειτουργικός και νομικός διαχωρισμός των δραστηριοτήτων της μεταφοράς και της διανομής ηλεκτρισμού από τις υπόλοιπες δραστηριότητες της κάθετα ολοκληρωμένης επιχείρησης.

Για τον διαχειριστή μεταφοράς επιλέγεται το μοντέλο του ανεξάρτητου διαχειριστή μεταφοράς και δημιουργείται με τον τρόπο αυτό μια θυγατρική της «ΔΕΗ Α.Ε.», η «ΑΔΜΗΕ Α.Ε.» στην οποία μεταβιβάζεται ο κλάδος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας συμπεριλαμβανομένης της κυριότητας του συνόλου των παγίων που

απαιτούνται για την εν λόγω δραστηριότητα.

Η «ΔΕΣΜΗΕ Α.Ε.» μετεξελίσσεται στο λειτουργό της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τη ΛΑΓΗΕ, ο οποίος λειτουργεί την ημερήσια αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και προβαίνει σε κάθε αναγκαία για την έγκαιρη και συντονισμένη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας προς το ευρωπαϊκό μοντέλο αγοράς.

Επίσης, δημιουργείται μια 100% θυγατρική της ΔΕΗ η «ΕΔΔΗΕ Α.Ε.» με αρμοδιότητα τη λειτουργία, συντήρηση και ανάπτυξη του δικτύου διανομής συμπεριλαμβανομένων και του δικτύου των μη διασυνδεδεμένων νησιών.

Ακούσαμε από την Αξιοματική Αντιπολίτευση μια κριτική για το πρότυπο που έχει επιλεγεί. Εγώ θέλω να πω δυο πράγματα. Ξεπερνάω το γεγονός ότι η θέση αυτή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είναι διαφορετική από τη θέση που είχε ως κυβέρνηση και την οποία και ως Αντιπολίτευση είχε εκφράσει στο παρελθόν. Εγώ μένω στην επισήμανση ότι η επιλογή που κάνουμε για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας είναι μια ενδιάμεση επιλογή. Για να είμαι πιο ακριβής είναι μια μεταβατική επιλογή. Είναι μια επιλογή που μας δίνει τη δυνατότητα να φύγουμε από το σημερινό σύστημα, να δημιουργηθούν αυτές οι θυγατρικές –η θυγατρική μεταφοράς και η θυγατρική διανομής- και έτσι να μπορέσει κάποιος πιο εύκολα να κάνει στη συνέχεια και το επόμενο βήμα που είναι το βήμα του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού, κρατώντας όμως για την πολιτεία την πλειοψηφία στο δίκτυο μεταφοράς και διανομής.

Υπογραμμίζω ότι με τη δημιουργία του νέου διαχειριστή εξασφαλίζεται το σύστημα μεταφοράς. Ένα από τα κρισιμότερα δημόσια δίκτυα παραμένει υπό τον έλεγχο του δημοσίου. Το υπογραμμίζω αυτό γιατί για τα επόμενα χρόνια ο σχεδιασμός και η ενίσχυση των υποδομών με μεγάλες επενδύσεις στο σύστημα μεταφοράς για τη διασύνδεση των νησιών, την ενίσχυση των γραμμών μεταφοράς, είναι το κλειδί για να μπορέσουν να συνδεθούν οι νέες μονάδες των ανανεώσιμων πηγών και η προώθηση των διασυνδέσεων με τις γειτονικές χώρες.

Έχει ανοίξει στην Ευρώπη μια πολύ μεγάλη συζήτηση για την εξαγωγή από το Νότο καθαρής ενέργειας προς το Βορρά. Αυτή η εξαγωγή, στην οποία η χώρα μας θέλει να συμμετάσχει και για την οποία ήδη εργάζεται, δεν μπορεί να γίνει χωρίς περαιτέρω ενίσχυση των δικτύων.

Στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, που με τις προτάσεις τους και τις παρατηρήσεις τους στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου βοήθησαν την ουσιαστική βελτίωση του νομοσχεδίου. Νομίζω πως έχει γίνει κατανοητό ότι έχουμε συμπεριλάβει πολλές απ' αυτές τις παρατηρήσεις στην τελική διαμόρφωση. Η πλειοψηφία τους λήφθηκε υπ' όψιν όπως, για παράδειγμα, έγινε πιο σαφής η διάκριση των ρόλων μεταξύ του ΥΠΕΚΑ και της ΡΑΕ, με το Υπουργείο να θέτει το γενικότερο πλαίσιο μέσω των κανονισμών αδειών και των κωδίκων προμήθειας.

Τέθηκαν δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα για το σχέδιο δράσης για την ενεργειακή πείνα, για την επιλογή του προμηθευτή καθολικής υπηρεσίας και του προμηθευτή τελευταίου καταφυγίου. Λάβαμε, επίσης, υπ' όψιν την ανάγκη αποφυγής δημιουργίας εργαζομένων δυο ταχυτήτων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και καθορίσαμε ότι η μεταφορά με προσωπικό σε όλες τις περιπτώσεις και οι όροι εργασίας θα είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος του 2002.

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο του νομοσχεδίου θέλω να αναφέρω ότι η πολιτική του Υπουργείου είναι η συνολική αντιμετώπιση των θεμάτων της ενεργειακής αγοράς. Έτσι, πέρα από το παρόν νομοσχέδιο, παράλληλα υλοποιούμε την αλλαγή στη διαχείριση των υδροηλεκτρικών σταθμών, το άνοιγμα της λιγνιτικής παραγωγής και σε τρίτους εκτός ΔΕΗ και την ουσιαστική απελευθέρωση της αγοράς στα νησιά με υιοθέτηση του αντίστοιχου κώδικα.

Εδώ να ενημερώσω το Σώμα ότι μέχρι την επόμενη εβδομάδα θα καταλήξουμε σε μία πρόταση, την οποία θα στείλουμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με το άνοιγμα της λιγνιτικής παραγωγής και σε τρίτους εκτός ΔΕΗ. Σε συνάντηση που είχα με τον αρμόδιο επίτροπο την περασμένη εβδομάδα στις Βρυξέλλες συμφωνήσαμε ότι η διαπραγμάτευση θα κλείσει μέχρι τα μέσα

Σεπτεμβρίου, ώστε να προχωρήσουμε στα επόμενα βήματα για το χωρίς διακρίσεις άνοιγμα της λιγνιτικής παραγωγής και σε τρίτους εκτός ΔΕΗ.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της προσπάθειας θα είναι σταδιακά και μέσα στον επόμενο χρόνο να οδηγηθούμε σε μία εντελώς αναμορφωμένη αγορά. Και είναι μία προϋπόθεση για να μπορέσει ο τομέας της ενέργειας να είναι ο κινητήριος μοχλός για την ανάπτυξη που όλοι θέλουμε, δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας, προσελκύοντας επενδύσεις στη χώρα και αυξάνοντας την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων.

Είναι σαφές ότι ο τομέας της ενέργειας είναι ίσως ο πιο δυναμικός από πλευράς επενδύσεων στη χώρα. Και μπορούμε με τις κατάλληλες κινήσεις να διασφαλίσουμε και την εισροή ξένων κεφαλαίων αλλά και την ενεργοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων από τη χώρα μας στην κατεύθυνση αυτή.

Θέλω να ολοκληρώσω με μία αναφορά στη δεύτερη ενότητα του σχεδίου νόμου για την έρευνα, την παραγωγή και τα δίκτυα μεταφοράς υδρογονανθράκων.

Για πρώτη φορά στη χώρα μας θα υπάρχει ένας φορέας που θα μπορεί να εγγυηθεί ότι η συζήτηση για την αναζήτηση υδρογονανθράκων γίνεται σε μία συνεκτική και επιστημονικά και θεσμικά άρτια βάση. Εδώ εκσυγχρονίζουμε το θεσμικό πλαίσιο για τις σχετικές έρευνες, ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν όλες οι δυνατότητες εξόρυξης, με έναν τρόπο, βεβαίως, που σέβεται το περιβάλλον, σέβεται το γεγονός ότι είμαστε μία χώρα που βασίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στον τουρισμό και χρησιμοποιεί τις καλύτερες, τις πιο προηγμένες τεχνολογίες για την κατεύθυνση αυτή.

Στο μέρος αυτό του νομοσχεδίου γίνεται και μία αναφορά στο καθεστώς διέλευσης και υλοποίησης δύο σημαντικών ενεργειακών έργων, του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη και του αγωγού φυσικού αερίου ITGI/IGB. Λυπάμαι που δεν γίνεται αντιληπτό –από ορισμένες επισημάνσεις που έχουν γίνει– ότι από την πρώτη στιγμή δίνουμε ιδιαίτερη σημασία και στον αγωγό Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη. Και όσον αφορά τις αναφορές οι οποίες έχουν γίνει ότι κατά κάποιον τρόπο εμείς δεν θέλαμε αυτό το έργο, νομίζω ότι από τα πράγματα και από τις δηλώσεις που έχουν γίνει στο παρελθόν καταρρίπτονται πλήρως. Είναι ένα σημαντικό έργο, το οποίο, όμως, ξέρετε, δεν εξαρτάται μόνο από εμάς. Εξαρτάται από ευρύτερες αποφάσεις γειτονικών μας χωρών, οι οποίες ελπίζουμε να είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Εδώ, βεβαίως, υπάρχουν και οι διατάξεις για αναπτυξιακές παρεμβάσεις, για εφαρμογές ενέργειας και αξιοποίηση ορυκτών πόρων. Προβλέπεται η δημιουργία πέντε νέων εταιρειών παραγωγής αερίου σε διοικητικές περιφέρειες της χώρας απ' όπου διέρχεται αγωγός υψηλής πίεσης. Είναι σημαντικό ότι στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη, Στερεά Ελλάδα και Εύβοια, στην κεντρική Μακεδονία, στην Ήπειρο, στη δυτική Μακεδονία και στην Πελοπόννησο θα υπάρχουν αυτές οι δυνατότητες.

Υπάρχουν παρεμβάσεις για χρήσεις γεωθερμίας σε αγροτικές και τουριστικές εφαρμογές. Εδώ έχουμε λάβει υπ' όψιν μία σειρά από επισημάνσεις για να γίνει πιο αποτελεσματική και σε πιο μικρή κλίμακα αυτή η δυνατότητα παρεμβάσεων. Υπάρχουν προβλέψεις για τη λειτουργία λατομείων και ζωνών εξόρυξης ορυκτών πόρων. Πολλοί Βουλευτές έχουν αναφερθεί σε αυτό. Υπάρχουν ρυθμίσεις για προώθηση ειδικών εφαρμογών ΑΠΕ, όπως για τον «Αη - Στράτη – πράσινο νησί», που χθες ανακοινώσαμε την προγραμματική συμφωνία με το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για να προχωρήσει αυτή η πρωτοβουλία, ενίσχυση μονάδων βιοαερίου και άλλα. Υπάρχουν ρυθμίσεις επιτάχυνσης και απλοποίησης διαδικασιών για την ηλεκτροδότηση νησιών. Επιλύονται ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πρόοδο των έργων κατασκευής των μεγάλων αγωγών.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τονίζοντας ότι οι επόμενοι μήνες θα είναι σημαντικοί για τον κρίσιμο τομέα της ενέργειας για τη χώρα μας. Πιστεύουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο βάζει τις βάσεις για μία ορθή απελευθέρωση, με κανόνες, μετά από πολλά χρόνια και μετά από πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Και γι' αυτήν την καθυστέρηση νομίζω ότι ο καθένας μπορεί και πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν.

Πιστεύουμε ότι με το νομοσχέδιο αυτό, αλλά και με τις άλλες

πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει ως Υπουργείο, ανοίγουμε το τοπίο, δίνουμε τη δυνατότητα να προσελκύσουμε μεγάλες επενδύσεις, δίνουμε τη δυνατότητα ο τομέας της ενέργειας να είναι τα επόμενα χρόνια αναπτυξιακός μοχλός για τη χώρα και γι' αυτό το λόγο σας καλώ να το ψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Παπακωνσταντίνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μέλη του ΚΑΠΗ Δημοτικής Ενότητας Μεγάλου Αλεξάνδρου Δήμου Πέλλας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Γιαννάκης, Βουλευτής Βοιωτίας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε την αγωνία του νέου Υπουργού Περιβάλλοντος να προσπαθήσει να πείσει για τις πρωτοβουλίες που μέχρι σήμερα έχει πάρει η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα για το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, ένα νομοσχέδιο-μαμούθ που έρχεται να καλύψει ατέλειες και τεράστιες καθυστερήσεις είκοσι δύο μήνες τώρα.

Το θέμα που γεννάται είναι αν αυτό το νομοσχέδιο, πραγματικά, μπορεί να δώσει λύσεις, να δώσει σωστές κατευθύνσεις στα ενεργειακά δρώμενα της χώρας μας. Πιστεύω πως όχι, με την έννοια ότι όταν μια χώρα, μια Κυβέρνηση, μια πολιτεία δεν έχει καταλήξει μέχρι σήμερα σε μια εθνική ενεργειακή στρατηγική, πως μπορεί ένα νομοσχέδιο να συνεισφέρει προς την κατεύθυνση που όλοι θέλουμε και μάλλον σ' έναν τομέα που είναι ο μοναδικός σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή που μπορεί να προσφέρει αναπτυξιακή προοπτική στην πατρίδα μας;

Είναι ένα νομοσχέδιο-μαμούθ. Θα μπορούσε να ήταν τρία ή τέσσερα νομοσχέδια, όπως τα είχε προγραμματίσει η Κυβέρνηση. Παρ' όλα αυτά μέσα σε πολύ σύντομο διάστημα καλούμαστε να αποφασίσουμε για το ενεργειακό μέλλον της πατρίδας μας μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται υπό την πίεση του χρόνου, υπό την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν θα έπρεπε τέτοια ζητήματα να τα είχαμε επιλύσει εδώ και ένα, ενάμιση χρόνο.

Μιλάμε για την απελευθέρωση αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Νομίζω ότι με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προσπαθεί και ταυτόχρονα κλείνει το μάτι και στους εργαζόμενους της ΔΕΗ και στην αγορά. Κατά την άποψή μου, είναι μια «τραβεστί» απελευθέρωση με ό,τι αυτό συνεπάγεται και πιστεύω ότι πολύ σύντομα η ίδια Κυβέρνηση θα κληθεί να φέρει νέο νομοσχέδιο για να ξεκαθαρίσει κάποια θολά σημεία που υπάρχουν στο συγκεκριμένο νομοθέτημα, όπως και ο συνάδελφος κ. Χατζηδάκης πολύ εύστοχα παρατήρησε.

Επίσης, θέλω να κάνω μια άλλη παρατήρηση πολύ σημαντική. Θα κληθείτε, κύριοι Υπουργοί, πολύ σύντομα να πουλήσετε, να αποκρατικοποιήσετε λιγνιτικές μονάδες, στο 17%. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι, δυστυχώς, η Βουλή δεν θα συμμετέχει σε κανένα στάδιο όλης αυτής της διαδικασίας. Δώσατε -οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας λευκή- επιταγή στην Επιτροπή Αποκρατικοποίησης και στον Υπουργό Οικονομικών, χωρίς να μπορούμε να κάνουμε καμμία παρέμβαση. Θα μαθαίνουμε από τα δελτία ειδήσεων ή από τις εφημερίδες το τι πρόκειται να γίνει με το μέλλον της ΔΕΗ.

Είναι ή δεν είναι αυτή η όλη διαδικασία που επιλέξατε υποβάθμιση της λειτουργίας του Κοινοβουλίου; Πώς θα μπορέσουμε, αν θέλετε, να προλάβουμε κάποια λάθη της Κυβέρνησης; Πώς θα πούμε τις προτάσεις μας τα κόμματα, οι Βουλευτές, οι συνάδελφοι που και στο παρελθόν έχουν ασχοληθεί με ενεργειακά θέματα και έχουν αναπτύξει πρωτοβουλίες και έχουν εμπειρίες που θα βοηθήσουν στην σωστή κατεύθυνση;

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχει ξε-

κινήσει εδώ και αρκετούς μήνες η διαδικασία για το λιγνιτωρυχείο της Βεύης. Αλήθεια, πού βρίσκεται αυτή η διαδικασία; Γιατί έχουμε καθυστερήσει τόσο πολύ; Αν είχαμε ήδη, αποφασίσει, δεν θα ήταν ένα πλεονέκτημα, ένα ισχυρό επιχείρημα απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις πιέσεις που δεχόμαστε; Πιστεύω ότι η ευθύνη και σε αυτό το σημείο είναι τεράστια.

Έρχομαι στο θέμα Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, ένα θέμα που έχει γίνει σήριαλ. Έχετε βγάλει δεκάδες δελτία Τύπου ως Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Έχετε επανειλημμένως διαβεβαιώσει το Κοινοβούλιο ότι πολύ σύντομα θα φέρετε ένα ανάλογο νομοσχέδιο. Αυτό γίνεται εδώ και δέκα οκτώ μήνες. Αν ανατρέξετε στα δελτία Τύπου του Υπουργείου σας, θα δείτε τις παλινωδίες. Έχετε καταθέσει επανειλημμένως το νομοσχέδιο το συγκεκριμένο και ερχόμαστε μετά από περίπου δεκαοκτώ μήνες να δώσετε -υποτίθεται- λύση.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής: Τι παραπάνω θα έκανε μια κυβέρνηση αν ήθελε πραγματικά στην πράξη να ακυρώσει αυτήν την πρωτοβουλία από τις καθυστερήσεις, τις παλινωδίες που παρατηρήσαμε όλο αυτό το διάστημα; Τι παραπάνω θα έκανε μια κυβέρνηση για να δώσει επιχειρήματα στην όποια πλευρά θέλει την ακύρωση αυτής της εθνικής, της τεράστιας σημασίας προσπάθειας;

Επίσης, όσον αφορά το φορέα έρευνας υδρογονανθράκων και εδώ εκτός από τις καθυστερήσεις, νομίζουμε ότι το αποτέλεσμα θα είναι κατώτερο των προσδοκιών όλων μας, αν η Κυβέρνηση δεν προχωρήσει με τολμηρά και γρήγορα βήματα στη διευθέτηση του θέματος των ανεξάρτητων οικονομικών ζωνών. Δεν μπορεί να μιλάμε για έρευνα υδρογονανθράκων χωρίς να έχουμε πάρει πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση οριοθέτησης των ανεξάρτητων οικονομικών ζωνών. Πρέπει και εκεί να δώσετε απαντήσεις σύντομα. Δεν μπορούμε να κλείσουμε την έρευνα σε κάποια σημεία της πατρίδας μας, που ενδεχομένως δεν ενochλούν κανέναν. Ξέρετε πολύ καλά ότι στο Αιγαίο και σε άλλα σημεία που οι γείτονές μας αμφισβητούν, υπάρχουν αυξημένες πιθανότητες και ενδείξεις για μεγάλα κοιτάσματα υδρογονανθράκων. Τι θα κάνουμε σε αυτήν την κατεύθυνση; Θα μείνουμε χωρίς να αγγίζουμε τέτοια θέματα τεράστιας εθνικής σημασίας;

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω για το θέμα των μεταλλευτικών και λατομικών εργασιών. Και εδώ υπήρχε μια εργασία από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, η οποία είχε φτάσει σε ένα τελικό στάδιο. Δυστυχώς είκοσι δύο μήνες μετά ερχόμαστε πάλι με μπαλώματα να κλείσουμε ατέλειες με καθυστερήσεις απaráδεκτες. Δίνουμε κάποιες προθεσμίες χωρίς ουσιαστικά να βάζουμε σειρά σε μια αναρχία που υπάρχει σε αυτόν το χώρο.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, επιτέλους να φέρετε ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο που πραγματικά θα λύνει το πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις και όχι να προσπαθούμε να λύσουμε το πρόβλημα με μπαλώματα. Τα μπαλώματα κρατάνε πολύ λίγο και μας στοιχίζουν στην πορεία πολλαπλάσια.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι σαν παράταξη και ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και οι συνάδελφοι που τοποθετήθηκαν, θέσαμε σημαία του νομοσχεδίου με τα οποία η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί. Θα μπορούσατε -αν θέλετε- να δεχθείτε ακόμη περισσότερες προτάσεις, πιο εξειδικευμένες των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας που θα έλυναν προβλήματα και δεν θα σας ανάγκαζαν -όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου- μετά από δύο, τρεις, τέσσερις μήνες να έρθετε να καλύψετε αυτά τα κενά.

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα θέμα που έχει να κάνει με το τι εντολή έχετε πάρει από τον ελληνικό λαό. Τι λέγατε πριν τις εκλογές για τη ΔΕΠΑ, για τη ΔΕΣΠΑ, για τη ΔΕΗ, για όλα αυτά που συζητάμε σήμερα, και τι έρχεστε σήμερα να εφαρμόσετε; Αλήθεια, οι πολίτες που στήριξαν με μεγάλη πλειοψηφία στις τελευταίες εκλογές την Κυβέρνησή σας, τι εντολή σας έδωσαν, πώς χρησιμοποιείτε αυτήν την εντολή και πώς έρχεστε σήμερα να νομοθετήσετε σε ό,τι πριν από είκοσι δύο μήνες προεκλογικά με κάθε τρόπο καταγγείλατε; Αυτό είναι ένα τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας, ένα έλλειμμα που πραγματικά γεννάει καινούργια προβλήματα. Γι' αυτό και καθυστερείτε, γι' αυτό κλείνετε το μάτι και στους μεν και στους δε και γι' αυτό η πολιτική σας -όπως τη χαρακτηρίσα- είναι μια πολιτική «τραβεστί» που σε καμμία περί-

πωση δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Απλά πάλι θέλετε να κερδίσετε χρόνο. Αυτή είναι η τακτική σας.

Για το λόγο αυτόν, τα προβλήματα είναι μπροστά μας. Νομίζω ότι πολύ σύντομα ο ελληνικός λαός θα πρέπει να δώσει λύσεις μέσα από εκλογές για να έχουμε μια ξεκάθαρη πολιτική, για να δώσει μια ανάσα στην οικονομία η νέα κυβέρνηση, γιατί το λιγότερο που μπορεί να κάνει μια νέα κυβέρνηση, αν μη τι άλλο, είναι να δώσει προοπτική, να επαναδιαπραγματευθεί σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την οικονομία και την κοινωνία με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την πορεία του τόπου μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαήλ Γιαννάκη, Βουλευτή Βοιωτίας της Νέας Δημοκρατίας. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δυστυχώς, η Κυβέρνησή σας συνεχίζει ακάθεκτη τις καλοκαιρινές ασκήσεις ανευθυνότητας. Η Υπουργός κυρία Διαμαντοπούλου, οδηγεί στην αφάνεια την ανώτατη εκπαίδευση, όπως κατήγγειλαν οι «οπισθοδρομικοί» πρυτάνεις, οι οποίοι μιλούν για ακύρωση του δημόσιου χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Εμείς συμεριζόμαστε την αγωνία τους, γιατί δεν τους θεωρούμε οπισθοδρομικούς. Θυμηθείτε επίσης πως αντιδρούσατε εσείς όταν η κ. Γιαννάκου προωθούσε τη στρατηγική της Μπολόνια στην εκπαίδευση χωρίς ισοπεδωτικές ρυθμίσεις.

Στο θέμα της απελευθέρωσης των ταξί, ο κ. Ραγκούσης «άδειασε» τον κ. Ρέππα, που εμμένει στη ρύθμισή του, με την οποία είχε συνδέσει τις άδειες με τον πληθυσμό κάθε περιοχής, υπονοώντας ότι οι ρυθμίσεις Ρέππα έδιναν έδαφος για μαύρο χρήμα. Ο δε κ. Παμπούκης είπε δημοσίως ότι δεν είδε να υπάρχουν διαφορές στην Κυβέρνηση παρά μόνο διαφορετικές αντιλήψεις. Ιδέα μας, ήταν δηλαδή όλα αυτά τα ευτράπελα που βλέπουμε με τα ταξί. Εμείς θέλουμε απελευθέρωση με κανόνες και προϋποθέσεις, με πληθυσμιακά κριτήρια και με τοπικά κριτήρια για τα περιφερειακά ταξί, με αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και με θεσμοθέτηση οικονομικών παραμέτρων.

Σας έδωσα, κύριε Υπουργέ, δύο προκλητικά παραδείγματα. Μετά το αρχικό ατέλειωτο κουβεντολόι, επί ένα χρόνο, της Κυβέρνησης και τα διεθνή σούρτα-φέρτα, περάσατε στο άλλο άκρο του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Και ταλαιπωρείτε την κοινωνία και δε συνέρχεστε με τίποτα.

Ο κατάλογος της ανεπάρκειας είναι ατέλειωτος, αλλά και της μετάλλαξης: Μετάλλαξης ονομάτων και αρμοδιοτήτων των Υπουργείων, αλλά και των απόψεων των Υπουργών.

Και δεν είναι μόνο αυτά. Μέχρι και τα εκβιαστικά διλήμματα, κύριοι συνάδελφοι, μεταλλάσσετε. Από το «μνημόνιο ή χρεοκοπία» πέρυσι, στο «μεσοπρόθεσμο ή χρεοκοπία» φέτος και θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος αναφέρθηκε στην πρόσφατη συμφωνία της ευρωζώνης: Αφού μετά το πρώτο δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων θα βγαίναμε στις αγορές, μετά το τέλος του 2011 και χωρίς νέα μέτρα, γιατί χρειάστηκαν και νέα μέτρα και δεύτερο δάνειο; Μάλλον ο κ. Παπακωνσταντίνου ξέχασε να παραιτηθεί, αφού είχε πει τότε ότι «εγώ θα φύγω, εάν χρειαστούν νέα μέτρα». Τελικά, μας προέκυψε και μεσοπρόθεσμο και χρεοκοπία, από την οποία υποτίθεται ότι θα μας έσωζαν τα διαδοχικά μνημόνια, οι αποφάσεις της Ευρωζώνης, το μεσοπρόθεσμο κ.λπ..

Και αφού ο Πρωθυπουργός και σύσσωμη η Κυβέρνηση έχουν βαλθεί να εντρυφήσουμε σε αυτήν τη συμφωνία, θέλω κύριοι συνάδελφοι, να μου πείτε γιατί μεταφράστηκε το «collateral arrangement», ως «παροχή ασφάλειας», αντί για το σωστό «εμπράγματα εγγυήσεις».

Να σας πω εγώ γιατί. Γιατί παίζετε το επικοινωνιακό παιχνίδι μέχρι εκεί που δεν παίρνει, για να ξεχαστεί τι; Μία σκληρή πραγματικότητα που ήδη ζει και θα ζήσει ο καθένας μας στο μέλλον.

Υπάρχει και κάτι ακόμα. Πώς εξηγείτε το «οι θυσίες πιάδων τόπο», αφού το έλλειμμα αυξάνεται αντί να πέφτει και τα φορολογικά έσοδα πέφτουν, αντί να αυξάνονται. Και ενώ οι ληξιπρό-

θεσμες οφειλές προς τρίτους φτάνουν τα 7 δισεκατομμύρια εσείς βάζετε τον κόσμο φυλακή για 5.000 ευρώ. Ακρίβεια και φτώχεια, ανεργία και ανασφάλεια, αυτά είναι τα αποτελέσματά σας. Όπως το πάτε, κύριε Υπουργέ, πάτος στο βαρέλι δεν μπαίνει, αντίθετα δημιουργείται ένα βουλό χρέος.

Την αναξιοπιστία της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την κατέγραψαν οι ίδιοι οι εταίροι μας στα τελευταία συμπεράσματα του Συμβουλίου, εξαιρώντας την αποφασιστικότητα της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας. Εσείς είστε αποφασιστικοί μόνο όταν πρόκειται να αποδεχθείτε παθητικά τις αποφάσεις των εταίρων που εδέησαν στο παρά πέντε, να αντιμετωπίσουν την κρίση δανεισμού, στην οποία μετατρέπατε εσείς μία κρίση χρέους.

Οι «FINANCIAL TIMES» έγραψαν προχθές, ότι παρακολουθείτε τις εξελίξεις από το περιθώριο, χωρίς δική σας πρόταση και σχέδιο. Ένα σχέδιο που ενδεχομένως να απέκλειε το καθεστώς πτώχευσης, στο οποίο, κατά τον ξένο Τύπο βρέθηκε για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο μια δυτική χώρα η Ελλάδα.

Και έσπευσε ο Πρωθυπουργός να ενθαρρύνει θριαμβολογίες, λέγοντας πως οι αποφάσεις της Ευρωζώνης αποτελούν εγγύηση για τη βιώσιμη πορεία της χώρας, για τη βιωσιμότητα του χρέους, τη μείωση των βαρών εξυπηρέτησής του, την κάλυψη των δανειακών μας αναγκών, ενώ, τέλος, πρόσθεσε πως έρχεται και ένα νέο ευρωπαϊκό «σχέδιο Μάρσαλ».

Ένα-ένα θα τα πάρω. Μπορεί η ρευστότητα των τραπεζών και των ασφαλιστικών ταμείων να ενισχυθεί με δανειακά κεφάλαια που θα αποφασίσει η ΕΚΤ και η FSF, όμως αυτά δεν θα καταλήξουν στην πραγματική οικονομία.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, δήλωση στη «SUDDEUTSCHE ZEITUNG» του κ. Τρισέ, ο οποίος είπε ότι το σχέδιο δεν είναι σίγουρο ότι θα αποτρέψει την οριστική και χωρίς επιθετικούς προσδιορισμούς χρεοκοπία της χώρας. Δήλωσε δε, στην εφημερίδα αβέβαιος για το αν τελικά η Ελλάδα θα αποφύγει τη στάση πληρωμών. Πού είναι, λοιπόν, η βιώσιμη πορεία;

Μπορεί επίσης με τη βελτίωση των όρων δανεισμού να ελάφρυνε το χρέος και η εξυπηρέτηση –νομίζω κατά 26 δισεκατομμύρια στα 350 δισεκατομμύρια και κατά 3 δισεκατομμύρια στα 22 δισεκατομμύρια αντίστοιχα– όμως βιώσιμο δεν έγινε. Άλλωστε, όπως είπε και ο κ. Βενιζέλος, δεν υπάρχει σαφής εκτίμηση για την επίπτωση της συμφωνίας στο χρέος αφού δεν είναι γνωστό το ύψος της επιλεκτικής συμμετοχής των ιδιωτών που θα καθορίσει την επίπτωση αυτή.

Εμείς είχαμε επισημάνει εγκαίρως τον κίνδυνο για τις ελληνικές τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία από τον αντίκτυπο στη ρευστότητα, για τις τράπεζες και από τον αντίκτυπο στις συντάξεις για τα ασφαλιστικά ταμεία. Ελπίζουμε ότι η συμφωνία έχει καλύψει τον κίνδυνο, αν και ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Βαν Ρομπάι, αλλά και ο Πρόεδρος Μπαρόζο αναγνωρίζουν πιθανά προβλήματα. Πάντως, αυτή η επιλεκτική συμμετοχή είναι που κατέκτησε πιθανό το restrict ή το selective default. Το λέω στα αγγλικά, για να μη παρεξηγηθεί ο κ. Βενιζέλος.

Κλείνω το θέμα με τον κ. Μόσιαλο που άκουσα προχθές να αναρωτιέται αν θα πρέπει να συνεχίσουμε να πληρώνουμε συνδρομή στους οίκους αξιολόγησης για τα επόμενα χρόνια, αφού όπως είπατε δεν θα έχουν καμμία δουλειά στην Ελλάδα τα επόμενα χρόνια. Συνεπώς η Κυβέρνηση αποδέχεται και επίσημα ότι είμαστε εκτός αγορών.

Δύο λόγια για το περίφημο σχέδιο Μάρσαλ, στο οποίο αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός μετά τη λήξη του Υπουργικού Συμβουλίου, αν και στα συμπεράσματα της συνόδου δεν υπάρχει ούτε λέξη. Τι είναι κατά τον κ. Βενιζέλο, το σχέδιο αυτό; Είναι το ΕΣΠΑ που εξασφάλισε η Νέα Δημοκρατία. Είναι η επιτροπεία της task force για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων και την αξιοποίηση των διαρθρωτικών ταμείων στην οποία αναφέρθηκε ο Μπαρόζο. Μία task force –ας μου επιτραπεί ο όρος, αν και είναι αντισυναδελφικός γιατί είμαι πρώην Κοινοτικός– που αποτελείται από συνταξιούχους, από τα ΚΑΠΗ της Κομοσιών.

Είναι ακόμα η συζήτηση με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, οι συζητήσεις με την Ευρωπαϊκή και αμερικανική επιχειρηματική κοινότητα, ο ναυτιλιακός κόσμος, οι ομογενείς και οι καταθέσεις του εξωτερικού. Αυτό είναι, λοιπόν, το πακέτο που

αποκαλείται σχέδιο Μάρσαλ. Εγώ απ' όλα αυτά συγκρατώ τους βερμπαλισμούς του αρμοδίου Υπουργού Ανάπτυξης, του κ. Χρυσόχοϊδη, περί αναδιάταξης και ανασχεδίασης και πρόσφατα περί αναστήλωσης της οικονομίας, και τέλος, τον αχταρμά των προτάσεων του Πρωθυπουργού προς τους Μπαρόζο και τον Γιουνκέρ για «κίνητρα σε Ευρωπαίους επιχειρηματίες που θα έρθουν να επενδύσουν», για «συμφωνίες μεταφοράς τεχνολογίας» κ.ο.κ.. Τα είδαμε αυτά με τα ταξίδια του κ. Χρυσόχοϊδη στη Γερμανία για την αξιοποίηση ηλιακής ενέργειας κ.α.. Προς το παρόν, περιμένουμε τους «κομισάριους», κ. Ράγιεμαρ, τον κ. Ράϊτ και τον κ. Χόλτζιτ για να κάνουν δεσμευτικές προτάσεις. Η task force δεν θα μας υποστηρίζει, αλλά θα προτείνει και ό,τι προτείνει θα είναι δεσμευτικό για την Κυβέρνηση. Αν αυτό, δεν είναι γενικευμένη επιτροπεία, πείτε μου τι είναι.

Κύριε Υπουργέ, έχω υπηρετήσει στην Ευρωπαϊκή επιτροπή, όπως είπα και πριν, αλλά αυτό που συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας δεν περίμενα ποτέ να το δω. Είμαι σίγουρος ότι για οποιοδήποτε άλλο κράτος-μέλος μία τέτοια εξέλιξη θα ήταν αδιανόητη. Είναι και συμβολική εξέλιξη, δεν είναι μόνο τεχνοκρατική. Περιμένουμε να δούμε και την κ. Μέρκελ μετά τη ραγδαία πτώση της αξίας της κρατικής περιουσίας, να καταφθάνει για να βρει αυτές τις μεγάλες ευκαιρίες που αναζητά. Και για όποιον δεν το κατάλαβε, το είπε ξεκάθαρα σε μία δήλωσή της: «Ο,τι δώσαμε θα το πάρουμε πίσω στο πολλαπλάσιο».

Η ουσία είναι ότι για τον κόσμο με τη συμφωνία αυτή δεν αλλάζει τίποτα. Οι δουλειές χάθηκαν, το εισόδημα λεηλατήθηκε και αυτά δεν επιστρέφουν. Χωρίς ανάκαμψη και ανάπτυξη, θα παραμείνουμε στα κρύα και ταραγμένα νερά του ναυαγίου.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, ψέματα δεν λέμε. Δεν δημαγωγούμε, δεν πανικοβάλλουμε τον κόσμο, όπως κάνατε εσείς και ως αντιπολίτευση αλλά και τώρα και ως Κυβέρνηση και βέβαια δεν τορπιλίζουμε τις όποιες αλλαγές είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Και εδώ το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Πριν προχωρήσω στο σχολιασμό του νομοσχεδίου θα πω δυο λόγια για το τι σας αφήσαμε εμείς, κύριε Υπουργέ, στον τομέα της Ενέργειας. Πολύ επιγραμματικά. Από τους νέους διεθνούς εμβέλειας διακρατικούς αγωγούς που εξασφαλίζουν τον εφοδιασμό της χώρας, μέσω διαφοροποίησης πηγών και οδύσεων, θα αναφέρω τον αγωγό Τουρκίας, Ελλάδας, Ιταλίας, τον ITGI, ο αγωγός διπλής ροής Κομοτηνή-Χάσκοβο, που θα συνδέσει τα συστήματα φυσικού αερίου, Ελλάδας και Βουλγαρίας, ενισχύοντας την ενεργειακή τους ασφάλεια, τον «SOUTH STREAM» για τη μεταφορά ρωσικού αερίου στην Ευρώπη, μέσω Βουλγαρίας και Ελλάδας, τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, τις ηλεκτρικές διασυνδέσεις με τις γειτονικές μας χώρες, αλλά και τις επεκτάσεις του δικτύου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Και εδώ θα καταθέσω για τα Πρακτικά το σχέδιο δράσης διαχείρισης αιχμής της ζήτησης που υλοποιούσαμε κάθε καλοκαίρι. Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα βρείτε όλες τις επενδύσεις επέκτασης του δικτύου, καθώς και τις συντηρήσεις του.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι τώρα στις ΑΠΕ. Ολοκληρώσαμε το ειδικό χωροταξικό. Ψηφίσαμε το ν. 3734/09, με τον οποίο απεμπλέξαμε πληθώρα έργων ΑΠΕ και δώσαμε και ώθηση στη γεωθερμία, με σχετικό άρθρο, το οποίο και τροποποιείτε την κατάτμηση των γεωθερμικών πεδίων και να πάρετε τη σωστή απόφαση. Δημιουργήσαμε το πρόγραμμα «ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ ΣΤΙΣ ΣΤΕΓΕΣ» για να φέρουμε τον πολίτη πολύ πιο κοντά σ' αυτό που λέμε «πράσινη ανάπτυξη». Ολοκληρώσαμε το ν. 3851/2010, για την επιτάχυνση των επενδύσεων ΑΠΕ που η κ. Μηριμπίλη, βρήκε έτοιμο και κατέθεσε στη Βουλή σχεδόν αυτοόσια.

Προωθήσαμε το έργο «Πράσινο Νησί» Άη-Στράτη. Άκουσα ότι την περασμένη Δευτέρα στις 25 Ιουλίου, υπεγράφη η συμφωνία μεταξύ του ΚΑΠΕ και του Δήμου Αγίου Ευστρατίου για τη μετατροπή του νησιού στο πρώτο νησί στην Ελλάδα που θα καλύπτει τις ανάγκες του αποκλειστικά από ΑΠΕ.

Πείτε μου τώρα, χρειάζοταν δύο χρόνια, για μια υπογραφή,

ώστε να προχωρήσει ένα έργο σ' ένα μικρό νησάκι; Ας πούμε ότι σας αφήσαμε ένα ημιτελές σχέδιο. Όμως κύριε Υπουργέ, θέλετε να αντιμετωπίσουμε σοβαρά την ιδέα ότι θα εξάγουμε ρεύμα στη Γερμανία από φωτοβολταϊκά, όταν ένα τέτοιο μικρό project θέλετε δύο χρόνια για να καλύψετε τη θεσμική μόνο προϋπόθεση που χρειάζεται για να υλοποιηθεί;

Προσθέτω και το υβριδικό της Ικαρίας και άλλα πολλά. Να σας πω επίσης ότι σας παραδώσαμε περίπου 1.400 εγκατεστημένα MW από ΑΠΕ. Όμως, πέρα από αυτό, δεν είναι άλλωστε αυτή η ουσία, το δυναμικό που έχει η χώρα -και αυτό να το λάβουν σοβαρά υπ' όψιν τους αυτοί που μιλούν συνεχώς για ΑΠΕ- δεν μπορεί να αξιοποιηθεί, δεδομένου του ότι τα νησιά, που έχουν και τις περισσότερες δυνατότητες, ηλεκτροδοτούνται από αυτόνομους σταθμούς που, για τεχνικούς λόγους, περιορίζουν τη διείσδυση των ΑΠΕ. Ποια είναι λοιπόν η λύση; Οι διασυνδέσεις και αυτή τη λύση που έχουμε τεκμηριώσει με μελέτες, δεν βλέπω να κάνετε τίποτα για να την προωθήσετε.

Να συμπληρώσω, επίσης ότι εκτός από ΑΠΕ χρειαζόμαστε και βελτίωση ενεργειακής αποδοτικότητας. Να θυμίσω ότι το 2008 είχαμε ξεκινήσει με κοινές υπουργικές αποφάσεις, τον περιορισμό κατανάλωσης ενέργειας σε όλο το δημόσιο τομέα. Δεν ξέρω ακριβώς τι κάνατε. Μάλλον δεν κάνατε τίποτα για την εξοικονόμηση ενέργειας στο δημόσιο τομέα. Δημιουργήσαμε επίσης πρόγραμμα «Εξοικονομώ για τους ΟΤΑ», που μόλις τώρα ξαναβλέπετε. Ψηφίσαμε τον ν. 3661/08, και προετοιμάσαμε επίσης την ενσωμάτωση της οδηγίας 32/2006 σχετικά με τη βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας όπου είχαμε εισαγάγει και το θεσμό της χρηματοδότησης από τρίτους. Δε βλέπω όμως να κινείται κάτι.

Να αναφέρω, επίσης, και τον 3734/09 για την προώθηση της συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, τα προγράμματα για την απόσυρση των κλιματιστικών, το πρόγραμμα «Πράσινες Υποδομές» και «Πράσινη Επιχείρηση», το «Εξοικονομώ κατ' οίκον» κ.ο.κ.. Όλο αυτό το πακέτο, κύριε Υπουργέ, είναι μεγάλο βάρος που καλείστε να αποδείξετε ότι μπορείτε να διαχειριστείτε.

Προχωρώ τώρα στο νομοσχέδιο, για την εναρμόνιση με τις οδηγίες 72/2009 και 73/2009. Η διαδικασία απελευθέρωσης ξεκίνησε πριν από δέκα χρόνια. Πέρα από την ανάγκη ισότιμης πρόσβασης στην αγορά όλων των εταίρων, διαφάνειας, αλλά και πρόσβασης τρίτων με ίσους όρους στα δίκτυα, για εμένα, το πακέτο αυτό σηματοδοτεί μία προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αποκτήσει περισσότερες εξουσίες σε υποθέσεις εσωτερικής αγοράς ενέργειας. Αυτό είναι το ζουμί στην όλη υπόθεση σε ό,τι αφορά την Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Το πακέτο αυτό προβλέπει αποτελεσματικό διαχωρισμό δικτύων, δίνει ρόλο στις ρυθμιστικές αρχές και προσπαθεί να αντιμετωπίσει το ζήτημα των συνεργασιών μεταξύ των ενεργειακών εταίρων. Ο κ. Παπακωνσταντίνου, μας ρώτησε προηγουμένως, γιατί αλλάξαμε τώρα άποψη και πάμε σε ιδιοκτησιακό διαχωρισμό, ενώ είχαμε προωθήσει τη λύση του ανεξάρτητου χειριστή μεταφοράς. Η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή. Εμείς εκείνη την εποχή, με τα τότε δεδομένα, κάναμε μία συμφωνία με άλλες χώρες ύστερα από πολλή δουλειά και προσοχή, να δοθεί η δυνατότητα να κρατήσουμε μέσα στον όμιλο δραστηριοτήτων της ΔΕΗ και τη μεταφορά.

Τώρα οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Ο ιδιοκτησιακός διαχωρισμός είναι μία σαφέστερη και αποτελεσματικότερη λύση, που εγγυάται την πλήρη ανεξαρτησία του διαχειριστή από συμφέροντα προμήθειας και παραγωγής, ενώ συγχρόνως μπορεί να εξαλείψει και το ενδεχόμενο σύγκρουσης συμφερόντων κατά την άσκηση της δραστηριότητας.

Έρχομαι τώρα και για λίγο στη ΔΕΗ. Η ΔΕΗ, κύριε Υπουργέ, είναι η μεγαλύτερη βιομηχανική επιχείρηση της χώρας, με ιστορία, με περιουσία, με τεχνολογία. Βλέπω, δυστυχώς, ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου αφήνει ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα, χρηματιστήριο, στρατηγικό επενδυτή και χωρίς κόκκινες γραμμές. Η τακτική αυτή διαπραγματευτικά αν μη τι άλλο είναι απαράδεκτη.

Θα αναφερθώ αργότερα ίσως στην δευτερολογία μου στο

θέμα της Βεύης και του λιγνίτη. Θέλω όμως να σας πω ότι δεν αντιλαμβάνομαι ποιες μονάδες θα πουλήσετε, με ποιες διαδικασίες, πώς θα υλοποιηθεί η ανταλλαγή λιγνιτικής ενέργειας, ποια ορυχεία θα περάσουν σε ιδιωτικά χέρια. Δημιουργείτε μια απίστευτη σύγχυση, που επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά, ότι δεν έχετε σχέδιο.

Πολύ λίγα για την έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, έχει πείρα στον τομέα αυτό. Οι πρώτες χερσαίες έρευνες ξεκίνησαν το 1903, συστηματοποιήθηκαν την δεκαετία του '60 και στο τέλος της δεκαετίας αυτής επεκτάθηκαν στο θαλάσσιο χώρο. Υπάρχουν ενδείξεις για κοιτάσματα στη δυτική Ελλάδα όπου είχαν ανακαλυφθεί το 1982 αλλά και στη βόρεια Ελλάδα είχαν ανακαλυφθεί το 1989. Μετά από αναγγελία νέων παραχωρήσεων το 1995, υπογράφηκαν συμβάσεις με κοινοπραξίες αμερικανικών, ουγγρικών και ελληνικών συμφερόντων, οι οποίες όμως δεν προχώρησαν γιατί το θεσμικό πλαίσιο δεν ήταν κατάλληλο.

Εμείς για τον εξορθολογισμό του πλαισίου αυτού και την επανεκκίνηση των διαδικασιών εμείς προχωρήσαμε σε μια σειρά ενεργειών. Πρώτον στην αυτοδίκαιη επαναφορά στο δημόσιο – μεταρρυθμίση επί Υπουργίας του κ. Σιούφα- των δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων που είχαν παραχωρηθεί στις τότε ΔΕΠ και ΔΕΠ-ΕΚΥ οι οποίες συγχωνεύτηκαν σε απορρόφηση στα ΕΛΠΕ. Δεύτερον στην ανάκτηση από την «ΕΛΠΕ Α.Ε.» του πολύτιμου αρχείου δεδομένων ερευνών. Τρίτον στη συγκρότηση μιας ειδικής τεχνικής επιτροπής, η οποία μελέτησε και εισηγήθηκε πολιτικές. Έχετε την έκθεση της επιτροπής μάλιστα έχετε αναφερθεί πολλές φορές σε αυτήν. Τέταρτο στην έναρξη προετοιμασίας ενός σύγχρονου και συμβατού με τα διεθνή δεδομένα θεσμικού πλαισίου.

Κύριε Υπουργέ, εμείς συμφωνούμε με αυτό που προτείνετε. Ωστόσο θα ήθελα να μου πείτε όταν λάβετε το λόγο πώς είναι δυνατόν να ψηφίζουμε τώρα τον νομοσχέδιο και εσείς να δηλώνετε ότι στις αρχές Αυγούστου, σε λίγες ημέρες θα προκηρυχθεί διεθνής διαγωνισμός για την πραγματοποίηση σεισμικών ερευνών για φυσικό αέριο και πετρέλαιο στη νότια Κρήτη και σε ολόκληρο το Ιόνιο. Ποιος θα το προκηρύξει; Ο φορέας; Και τότε θα είναι έτοιμος; Το Υπουργείο; Μα, και πάλι, δεν θα χρειαστεί να είναι έτοιμος ο μηχανισμός που θα υποστηρίξει τους διαγωνισμούς; Τα ερωτήματα θα έρθουν με το «καλημέρα σας». Με το που θα γίνει προκήρυξη.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Είπα στην αρχή ότι η Νέα Δημοκρατία δεν δημαγωγεί. Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στη συμπεριφορά του ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση ειδικά για τον τομέα της ενέργειας. Θα καταθέσω δε στα Πρακτικά, ανακοινώσεις του τομέα ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ 1^η Σεπτεμβρίου 2005. Ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ για την αδράνεια της Κυβέρνησης μπροστά στην ενεργειακή κρίση. Μας ζητούσε να αποκτήσουμε μακροχρόνιο ενεργειακό σχεδιασμό. Μεμφόσασταν τη Νέα Δημοκρατία για καθυστέρηση ίδρυσης του Συμβουλίου Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής. Μας κατηγορούσατε για χαλάρωση των ελέγχων της αγοράς καυσίμων λέγοντας: «Είναι απαράδεκτο, σε περίοδο κρίσης να έχουν αδρανοποιηθεί τα κλιμάκια ελέγχου διακίνησης και αποθήκευσης καυσίμων, το ΚΕΔΑΚ». Πρόκειται για εξειδικευμένα κινητά οχήματα ελέγχου τα οποία τώρα, σαπίζουν στα γκαράζ του Υπουργείου Ανάπτυξης, επειδή δεν έχει ανταλλακτικά και δεν μπορείτε να τα λειτουργήσετε «σε περίοδο κρίσης». Θέλω λοιπόν να μου καταθέσετε αύριο τον κατάλογο με τον αριθμό των ελέγχων που έχουν γίνει από τα ΚΕΔΑΚ.

Δεκαεπτά Μαΐου 2006 μας κατηγορούσατε ότι δεν κατασκευάζουμε δίκτυα μεταφοράς. Την απάντησή σας την έδωσα με τα στοιχεία που ήδη κατέθεσα. Μεμφόταν τότε το ΠΑΣΟΚ ότι ο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη δεν απέκτησε επενδυτικό σχήμα. Μιλούσε επίσης για αισχροκέρδεια, για κερδοσκοπία στην αγορά καυσίμων κ.ο.κ..

Δύο Απριλίου 2007 και πάλι κατηγορίες για ανυπαρξία ενεργειακού σχεδιασμού, και για «κίνδυνο να χαθεί ο στρατηγικός ρόλος του δημοσίου στην ΔΕΗ και τη ΔΕΠΑ από ανικανότητα της κυβέρνησης Καραμανλή ή από πολιτική απόφαση». Ακούστε τι έλεγαν. Τώρα έχουμε και τα δυο, και ανικανότητα και πολιτική απόφαση. Μιλούσατε και πάλι για ασυδοσία, για λαθρεμπόριο,

για ακρίβεια στην αγορά καυσίμων με «πλήρη ανοχή της Κυβέρνησης και με κερδοσκοπία σε βάρος των πολιτών».

Πέντε Φεβρουαρίου 2008. Ερώτηση του τότε Αρχηγού της Αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου για τον ενεργειακό σχεδιασμό και τη ΔΕΗ. Την καταθέτω. Έλεγε λοιπόν, ο κ. Παπανδρέου ότι «η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί πολιτική με ύποπτες, αδιαφανείς και αυθαίρετες επιλογές που οδηγούν στον αφελληνισμό και την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ». Ίδου και η ομιλία του, όπου αφού μας ρωτά γιατί αυξήσαμε τα τιμολόγια λέει ότι «το ΠΑΣΟΚ εγγυάται προσιτές τιμές για τον καταναλωτή».

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Καταθέτω δηλώσεις Παπακωνσταντίνου και Ξενογιαννακοπούλου για «απαξίωση της ΔΕΗ», «για ξεπούλημα» και «για εκποίηση σε ιδιωτικά συμφέροντα», καθώς και καταγγελίες του κ. Χρυσοχοϊδή για «κερδοσκοπική αγορά καυσίμων που έχει εξουθενώσει την ελληνική οικογένεια και για κοινωνικά άδικες αυξήσεις». Ακριβώς έτσι τα έλεγαν τότε. Έχω και άλλα, αλλά δεν έχει σημασία. Τα καταθέτω όλα στα Πρακτικά για την ιστορία. Για να δουν όλοι και να αντιληφθούμε ποιος είναι σοβαρός εδώ μέσα, ποιος κάνει εποικοδομητικές προτάσεις και ποιος είναι αυτός που δημαγωγούσε και συνεχίζει να δημαγωγεί. Από όλη αυτήν την ιστορία εξαίρω τον παριστάμενο Υπουργό κ. Μανιάτη, γιατί θεωρώ ότι δουλεύει, ότι το παλεύει. Μακάρι όλοι οι συνάδελφοί του στην Κυβέρνηση να είχαν την ίδια επιμονή και το ίδιο κουράγιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πολύ υψηλοί τόνοι κριτικής, κύριε Μουσουρούλη, αλλά κριτική -θα μου επιτρέψετε να πω- αέρα, γιατί στο διά ταύτα χαριετίζετε το νομοσχέδιο και την απελευθέρωση της αγοράς της ενέργειας. Άρα, λοιπόν, στρατηγικά συμφωνείτε και επειδή συμφωνείτε στρατηγικά, η κριτική που γίνεται και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας είναι όχι απλά επιδερμική, αλλά σε επιμέρους.

Όπως σε όλους τους τομείς, έτσι και στον τομέα της ενέργειας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και, όπως είπα προηγουμένως, με τη σύμφωνη γνώμη και της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και άλλων κλιμακώνει την αντιλαϊκή πολιτική της με την πλήρη ιδιωτικοποίηση και αναδιάρθρωση σε αυτόν τον τομέα που είναι τομέας στρατηγικής σημασίας, στον τομέα της ενέργειας. Ο στόχος είναι η πλήρης απελευθέρωση της αγοράς της ενέργειας. Βέβαια, αυτή η πολιτική έχει αποφασιστεί πριν από πάρα πολλά χρόνια, ήδη από το 1992, από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Και να υπενθυμίσω ότι το μοναδικό κόμμα που καταψήφισε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ήταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να υπάρχουν επιμέρους παραλλαγές, αλλά η στρατηγική είναι η ίδια: Απελευθέρωση της αγοράς. Εμείς ήμασταν αντίθετοι. Προειδοποιήσαμε για τις συνέπειες, αποκαλύψαμε τους στόχους και οι στόχοι δεν είναι άλλοι από το πώς θα εξυπηρετηθούν καλύτερα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και ιδιαίτερα των μονοπωλιακών ομίλων. Μάλιστα, σε περίοδο κρίσης αυτό αποκτά και μια επείγουσα σημασία, πώς θα βρουν διέξοδο δηλαδή τεράστια συσσωρευμένα κεφάλαια από τους μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και άλλοι -να μην τους περιγράψω συνεχώς- προβάλλουν στο λαό συνεχώς ψεύτικα διλήμματα, βάζουν ερωτήματα πλασματικά για να κρύψουν την ουσία της πολιτικής τους. Παραδείγματος χάριν, έχουμε τον καυγά τώρα, το είπε κάποιος χαρακτηριστικά χθες: Τι φταίει; Φταίει η μη πλήρης απελευθέρωση, λέει η Νέα Δημοκρατία ή και ορισμένα στελέχη ακόμα και του κυβερνητικού κόμματος. Ή το γνωστό πλέον ότι δεν έχουμε ελεύθερο ανταγωνισμό, πρέπει να

σπάσει το μονοπώλιο της ΔΕΗ και άμα θα σπάσει αυτό και άμα θα έχουμε ελεύθερο ανταγωνισμό και άμα θα μπουν και στα δίκτυα και παντού, τότε θα φθηνώνει το ρεύμα. Ε, λοιπόν, πείτε μας ένα παράδειγμα σε μία καπιταλιστική χώρα, να το πει και ο κύριος Υπουργός, να το πουν και οι υπόλοιποι, ένα παράδειγμα, ότι φθηνώνει το ρεύμα. Να μας πείτε και για την τηλεφωνία στην Αγγλία και στη Γαλλία. Θα πούμε μετά. Να μας πείτε ένα παράδειγμα που για το λαό μαζικά η απελευθέρωση της αγοράς και ο ονομαζόμενος ελεύθερος ανταγωνισμός ήταν θετικός.

Βέβαια, εμείς πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και κάτι, ότι η ΔΕΗ που ήταν τόσα χρόνια δημόσια, που ήταν τόσα χρόνια κρατική, πάλι με την ίδια λογική λειτουργούσε. Πάλι τα συμφέροντα του κεφαλαίου υπηρετούσε. Είναι το εκπληκτικό παράδειγμα που το χρησιμοποιούσαν όλοι, ήταν το παράδειγμα της ΠΕΣΙΝΕ, όταν η ΠΕΣΙΝΕ πλήρωνε, αν δεν κάνω λάθος, τέσσερις δραχμές και ο καταναλωτής πλήρωνε από δεκαοκτώ έως είκοσι μία. Πάλι προς αυτήν την κατεύθυνση και εμείς δεν την υπερασπιζόμαστε σαν τέτοια και όπως λειτουργούσε όλα αυτά τα χρόνια.

Όμως, υπάρχει τώρα μια εμπειρία από τα προηγούμενα χρόνια, γιατί η έναρξη της απελευθέρωσης της αγοράς δεν αρχίζει τώρα. Ακολουθήθηκε και από τις δύο κυβερνήσεις, και από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ποια είναι τα αποτελέσματα; Να μας απαντήσετε.

Αυτή η ίδια πολιτική, με παραλλαγές από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, οδήγησε στον αυξανόμενο έλεγχο της ευρωενωσιακής και ελληνικής αγοράς από μια χούφτα μονοπωλιακούς ομίλους, ναι ή όχι; Αύξησε το βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζομένων; Χειροτέρεψε τις συνθήκες εργασίας των εργαζομένων; Γέμισαν εργολαβίες, με συνθήκες ζούγκλας, με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με απολύσεις κ.λπ.. Είναι αλήθεια ή όχι;

Τρίτον, υπήρξε θεαματική άνοδος όλα αυτά τα χρόνια των τιμών της λαϊκής κατανάλωσης παρά το ότι αυξήθηκε η παραγωγικότητα, ναι ή όχι; Να μας πείτε τα αποτελέσματα στην πορεία της απελευθέρωσης. Ακυρώθηκαν σημαντικές δυνατότητες αξιοποίησης εγχώριων πηγών ενέργειας, ναι ή όχι, ώστε να εξπηρετηθεί το συμφέρον ισχυρών ιδιωτών επενδυτών και εισαγωγέων;

Τέλος, ενισχύθηκαν με πακτωλό κυριολεκτικά κρατικού χρήματος -δηλαδή χρήματος των εργαζομένων- τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων όλα αυτά τα χρόνια, ναι ή όχι; Επομένως, ας κάνουμε ένα λογαριασμό. Το λογαριασμό πρέπει να τον κάνει ο ίδιος ο λαός, ποιος κέρδισε και ποιος έχασε. Κερδισμένοι είναι οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι, οι μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες και χαμένος είναι ο λαός που πληρώνει όλα αυτά τα χρόνια όλα και περισσότερο, σε μια εποχή μάλιστα που αυξάνεται η παραγωγικότητα της εργασίας, σε μια εποχή που η επιστήμη και η τεχνολογία προχωρούν σε μεγάλα ύψη.

Αρα ο μύθος αυτός ότι θα έχουμε φθινό ρεύμα καταρρέει ήδη. Αυτή η εξέλιξη προειδοποιεί για το τι θα συμβεί στο μέλλον με την πλήρη απελευθέρωση. Εδώ θα έχουμε κυριολεκτικά πάρτι, θα έχουμε φαγοπότη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, υψηλή κερδοφορία και αρνητικές συνέπειες για το λαό.

Ποιο στόχο έχει, κατά τη γνώμη μας, το σύνολο των μέτρων με αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και συνολικά με την πολιτική σας; Έχει στόχο να διευκολύνει τα ιδιωτικά εγχώρια μονοπώλια, τους ευρωπαϊκούς ομίλους, αλλά και τους εγχώριους για να μπουν χωρίς εμπόδια στην αγορά ενέργειας.

Ταυτόχρονα, όπως ειπώθηκε πολύ καλά και από τον εισηγητή μας και από τον ομιλητή, επιχειρεί να λύσει και ζητήματα ανταγωνισμού των μονοπωλίων. Πράγματι, υπάρχουν τέτοια θέματα. Υπάρχουν αντιθέσεις μεταξύ τους για το τι θα ελέγξει ποιος, υπάρχει σκληρή διαπάλη και στην εσωτερική αγορά, αλλά και γενικότερα, όμως αυτή η διαπάλη δεν αφορά το λαό. Η διαπάλη δεν γίνεται για το ποιος θα δώσει το πιο φθινό ρεύμα στο λαό, αλλά ποιος θα ελέγξει περισσότερους τομείς και ποιος θα ελέγξει στρατηγικούς τομείς. Επομένως, αυτός που θα την πληρώσει σίγουρα, είτε με τη μια είτε με την άλλη λύση που θα δώσετε, θα είναι ο λαός, τα λαϊκά νοικοκυριά.

Παράδειγμα η ΔΕΗ αυτή τη στιγμή είναι ιδιωτικοποιημένη. Έχει μια δεσπόζουσα θέση στην αγορά. Έχει πλεονεκτήματα. Πέραν των άλλων έχει λιγνιτικά αποθέματα και δίκτυα μεταφο-

ράς. Τώρα τι προσπαθεί να κάνει η Κυβέρνηση γι' αυτό και αφήνει ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα; Προσπαθεί να μοιράσει την πίτα στους διάφορους ενδιαφερομένους, γι' αυτό και αφήνει όλες αυτές τις μορφές, σε βάρος βεβαίως του λαού.

Παραδείγματος χάριν, αν μπει στρατηγικός επενδυτής, είναι λογικό ότι ο στρατηγικός επενδυτής δεν θέλει να χάσει. Οι άλλοι όμως πιέζουν και έτσι έρχεται η Κυβέρνηση και δίνει όλες τις λύσεις για παν ενδεχόμενο. Η μια είναι ο στρατηγικός επενδυτής. Δεύτερον, αρχίζει πλέον να ιδιωτικοποιεί τα λιγνιτικά αποθέματα ξεκινώντας από την Βεύη και τη Δράμα για να τα παραδώσει σε ιδιώτες. Προωθεί και θα το εφαρμόσει μάλλον την παράδοση του εκμεταλλεύσιμου υδροδυναμικού της χώρας και τεράστιες εκτάσεις γης σε άλλες εταιρείες. Γι' αυτό λέω ότι θα γίνει μεγάλο πάρτι.

Παράλληλα αυτό θα έχει και ολέθριες επιδράσεις και στην αγροτική οικονομία, που ήδη βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση, εξαιτίας της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της γενικότερης πολιτικής. Θα έχει και γενικότερες άλλες συνέπειες.

Επίσης, προχωρά σε μια πολύμορφη ενίσχυση των επενδυτών πράσινης ενέργειας και σήμερα απ' ό,τι δημοσιεύθηκε σε κάποια εφημερίδα ήδη άρχισαν οι ξυφομαχίες, σε σχέση και με το ίδιο το νομοσχέδιο.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, από το τι έκβαση θα έχει και τι επιλογές θα γίνουν τελικά μέσα από αυτό το σκληρό ανταγωνισμό, αυτό δεν πρέπει να αφορά το λαό, γιατί αυτός έτσι κι αλλιώς θα πληρώσει τη νύφη και δεν πρέπει καν να μπει σε αυτήν τη λογική τού ποιος και τι θα πάρει. Το ίδιο γίνεται και στη διαχείριση των δικτύων μεταφοράς και διανομής.

Κατ' αρχάς, όταν μπαίνει γνώμονας το κέρδος και η κερδοφορία, είτε τα δίκτυα θα έχουν καλή συντήρηση -που θα την πληρώσει ο κόσμος, θα τα φορτώσουν στον κόσμο- είτε θα έχει μπλακ άουτ -που πάλι ο ίδιος θα την πληρώσει- και φυσικά ο έλεγχος των δικτύων μεταφοράς και διανομής έχει και γενικότερη σημασία για τη στρατηγική της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας και βεβαίως εσείς εδώ την παραδίδετε στα μονοπώλια, στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Στον τομέα του φυσικού αερίου η Κυβέρνηση προχωρεί σε άμεσο και πλήρη διαχωρισμό και ιδιωτικοποίηση και της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ. Λέει, τέλος πάντων, ότι θα κρατήσει στρατηγικό έλεγχο στη ΔΕΣΠΑ, αλλά και αυτό είναι αμφίβολο, ποιος θα ελέγξει το εσωτερικό δίκτυο.

Μάλιστα, αυτό που ανέφερε και ο εισηγητής μας ο Νίκος Καραθανασόπουλος είναι εκπληκτικό και έχει μια σημασία. Το Ίδρυμα Stafford (βλ. Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) προειδοποιεί τη Γερμανία να μην δοθεί το εσωτερικό δίκτυο στους Ρώσους.

Εδώ, λοιπόν, μπαίνει ένα ερώτημα. Τελικά ποιος κάνει κουμάντο στα δίκτυα; Η ελληνική Κυβέρνηση; Γιατί τη Γερμανία; Γιατί είναι γνωστό ότι η Γερμανία έχει υπογράψει μια τεράστια ενεργειακή συμφωνία με την «GAZPROM», δηλαδή με τη Ρωσία και γίνεται μεγάλη διαπάλη και για τα εσωτερικά δίκτυα, αλλά και για τα δίκτυα ευρύτερα της Μεσογείου.

Επομένως και σε αυτό το θέμα του φυσικού αερίου και στο θέμα των αγωγών η Κυβέρνηση έχει μια στρατηγική μονομερούς πρόσδεσης στα ευρωατλαντικά σχέδια και μάλιστα παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτόν τον τομέα. Επιλέγει το σχέδιο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ισραήλ και από την άλλη καθυστερεί -και μη μου πείτε ότι δεν καθυστερεί- και στο «SOUTH STREAM» και στον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Βέβαια, εδώ παίζονται -και τα αντιλαμβάνομαστε όλοι- διεθνή παιχνίδια. Πρώτα καθυστερούσε η Ελλάδα, τώρα καθυστερεί η Βουλγαρία. Γιατί καθυστερεί η Βουλγαρία; Για περιβαλλοντικούς όρους ή επειδή οι Αμερικάνοι ελέγχουν αυτήν τη στιγμή την Κυβέρνηση; Όμως, αυτό μπορεί να ανατραπεί στην πορεία, γιατί υπάρχουν πολύ δυνατοί παίχτες -και τα γνωρίζουμε και εμείς- που μάλιστα παίζουν με πάρα πολύ σκληρούς όρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, μια μικρή ανοχή στο χρόνο, όπως δείξατε και στους προηγούμενους συναδέλφους.

Η κ. Κοντολίτσα Ράις είχε πει ανοικτά στην κ. Μπακογιάννη που ήταν Υπουργός Εξωτερικών της τότε κυβέρνησης Καραμανλή ότι

δεν θεωρεί φιλική ενέργεια τη συμμετοχή της Ελλάδας στο «SOUTH STREAM». Το είχε πει ανοικτά. Η δε κ. Κλίντον που ήρθε στην Αθήνα, δεν ήρθε για να συγχαρεί την ελληνική Κυβέρνηση. Ήρθε για να θέσει και τέτοιου είδους θέματα και φυσικά να προβάλει το ενδιαφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, για να συμμετέχουν και για λόγους οικονομικούς, κυρίως όμως για λόγους γεωστρατηγικούς.

Βέβαια, τελικά τίθεται και το εξής ερώτημα: Γιατί ακυρώθηκε και μάλιστα με τόσο χρονό τρόπο η συνάντηση Λαμπρινίδη-Λαβρόφ; Είναι κάποιες πρωτοφανείς για τα δεδομένα των τελευταίων χρόνων. Τι συνέβη;

Ας ξεκαθαρίσουμε τη δική μας θέση. Εμείς δεν είμαστε από εκείνους που λένε «με τους Ρώσους και με κανέναν άλλον!». Κατ' αρχάς, είμαστε αντίθετοι με τον τρόπο που γίνονται όλοι αυτοί οι αγωγοί. Ιδιωτικές εταιρείες είναι, είτε είναι ρώσικες είτε είναι αμερικάνικες είτε οτιδήποτε άλλο.

Εμείς λέμε ότι θα υπηρετήσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τα γεωστρατηγικά συμφέροντα ιμπεριαλιστικών χωρών και έχουμε άλλη γραμμή και άλλη πολιτική. Όμως, είμαστε αντίθετοι με τη μονομερεια, δηλαδή με τη μονομερή εξάρτηση. Η Κυβέρνηση σε αυτό έχει κάνει επιλογή, ανεξάρτητα από την τελική έκβαση της μάχης γιατί άλλοι, όπως είπαμε, παίζουν με πολύ σκληρούς όρους.

Τέλος, στα κοιτάσματα πετρελαίου και υδρογονανθράκων συνολικά, τι κάνετε τώρα; Φτιάχνετε μια εταιρεία, η οποία θα αναθέτει σε μονοπωλιακούς ομίλους την έρευνα και την εξόρυξη.

Αυτό δεν κάνετε; Δεν είναι τίποτε το φοβερό. Κάνετε μία εταιρεία που θα διοργανώσει, θα στρώσει το τραπέζι – να το πω έτσι σε απλή γλώσσα- για να πέσουν οι μεγάλες οι μάζες από τους μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους.

Η δική σας πρόβλεψη είναι ότι μιλάμε για περίπου τέσσερις με πέντε «Πρίνους». Βέβαια, η πραγματικότητα είναι άλλη. Είναι πολύ μεγαλύτερα τα κοιτάσματα συνολικά. Ας πάμε με αυτά όμως. Έχει η Ελλάδα, το δημόσιο, το κράτος εμπειρία σε αυτόν τον τομέα, ναι ή όχι; Έχει. Και από τον Πρίνο έχει και από -ειπώθηκε και πάλι θα το επαναλάβουμε, παρ' ότι είναι ιδιωτικοποιημένα- τα ΕΛΠΕ που αυτήν τη στιγμή συμμετέχουν σε προγράμματα έρευνας στην Αίγυπτο. Δεν το αξιοποιείτε και πάτε κατ' ευθείαν στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Κάνετε και κάτι ακόμη. Κλείνετε το ΙΓΜΕ και το ΕΛΚΕΘΕ. Ποιος θα καλύψει τον τομέα των ερευνών; Θα τον καλύψουν οι ιδιώτες. Ποιοι θα είναι αυτοί οι ιδιώτες; Θα είναι παραρτήματα οι ίδιοι οι ξένοι μονοπωλιακοί όμιλοι. Σε τελευταία ανάλυση -να το πω στην ακραία της μορφή- αυτοί θα εκτιμούν και θα πληροφορούν, υποτίθεται τη χώρα για το τι μεταλλεύματα θα έχει, τι ορυκτά, εάν είναι εκμεταλλεύσιμα ή όχι και φυσικά αυτό θα το κάνουν ανάλογα με τα δικά τους συμφέροντα.

Επομένως, εδώ αρχίζει το μεγάλο Ελντοράντο, όπως ειπώθηκε. Ταυτόχρονα, η πρόκληση απέναντι στον ελληνικό λαό είναι ότι δίνετε και φοροαπαλλαγές σε αυτούς τους επιχειρηματικούς ομίλους. Είναι πτωχοί βέβαια! Όντως αυτές οι εταιρείες είναι πτωχές και πρέπει να τις ενισχύσετε και κατεβάζετε τη φορολογία στο 20%!

Σε άμεση συνάρτηση –και τελειώνω- με αυτό το θέμα είναι η ανακήρυξη της οικονομικής ζώνης. Εμείς λέμε -το έχουμε επανειλημμένα προβάλει- ότι η Κυβέρνηση έχει τεράστια ευθύνη για το ότι δεν ανακηρύσσει την ΑΟΖ, δεν εξασκεί το αυτονόητο, δηλαδή την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας. Μη μας πείτε ότι δεν θα το αναγνωρίσουν οι άλλοι. Ανακηρύξτε και μετά θα γίνουν διαπραγματεύσεις, εάν δεν το αναγνωρίσουν. Γιατί δεν το κάνετε αυτό όλο αυτό το διάστημα;

Μάλιστα, εδώ ξεκινάει η έρευνα από το Ιόνιο και καταλήγει κάτω από την Κρήτη. Το Αιγαίο; Πρέπει να απαντήσετε στον ελληνικό λαό και να απαντήσετε και εδώ. Απαντήστε και σε λίγο που θα έρθει η Γενική Γραμματείας του κόμματός μας, να μας πείτε γιατί δεν λέτε για έρευνες στο Αιγαίο;

Εμείς πιστεύουμε ότι τουλάχιστον ένα κομμάτι της αστικής τάξης της χώρας συνειδητά για άλλους λόγους, για το ότι έχει κάνει άλλες συμφωνίες και αναμένει άλλα πράγματα, παίζει το παιχνίδι της εκχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Το λέμε με όλη την αίσθηση της ευθύνης.

Εμείς καλούμε τους εργαζομένους να αξιοποιήσουν την πείρα τους. Πλέον είναι συγκεντρωμένη μεγάλη πείρα, ιδιαίτερα από το 1992 και μετά. Υπάρχει τεράστια πείρα και στον τομέα της ενέργειας, όπως και σε όλους τους τομείς. Ο μύθος της καπιταλιστικής αγοράς, ο μύθος της απελευθέρωσης έχει σήμερα καταρρεύσει στην πράξη. Έχει γονατίσει, έχει τσακίσει τα εργατικά λαϊκά στρώματα, τον κόσμο. Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη.

Εμείς θεωρούμε ότι χωρίς ρήξη, σύγκρουση με αυτήν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων δεν υπάρχει σήμερα προοπτική. Με αυτή, όμως, τη ρήξη δημιουργείται η προοπτική για το άνοιγμα του δρόμου της λαϊκής εξουσίας, όπου θα είναι κοινωνικοποιημένα και συγκεντρωμένα τα βασικά μέσα παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η ενέργεια –για να τελειώσω αμέσως, κυρία Πρόεδρε, είμαι πειθαρχικός σε αυτό τουλάχιστον- και η ενεργειακή πολιτική της χώρας θα κινείται με γνώμονα τα συμφέροντα του λαού και όχι τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Αυτός ο δρόμος της λαϊκής εξουσίας, του σοσιαλισμού, είτε το θέλετε είτε όχι, έχει μπει στην ημερήσια διάταξη, συζητιέται και θα αποτελέσει αντικείμενο πάλης του ίδιου του λαϊκού κινήματος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Παφίλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρούμε ότι μία κυβέρνηση πρέπει να δρα ενιαία, χωρίς φέουδα στο εσωτερικό της. Δυστυχώς, όμως, η πολιτική του κ. Ραγκούση είναι μία πολιτική σύγχρονου φεουδάρχη. Ο ίδιος, μάλιστα, έχει φτάσει στο σημείο να εξοργίζει τόσο πολύ Βουλευτές της ίδιας της παράταξής του, οι οποίοι και ζήτησαν την παραίτησή του.

Θεωρούμε ότι αυτό το δράμα που καθημερινά βλέπουμε όλοι, ένα δράμα που πλήττει βάνουσα τον ελληνικό τουρισμό, τη διεθνή εικόνα της χώρας και την καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη, πρέπει επιτέλους να λάβει ένα τέλος. Και επειδή ο κ. Ραγκούσης δεν μπορεί να εξομαλύνει την κατάσταση, καλούμε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας να επέμβει, προκειμένου να δοθεί μία λύση στο πρόβλημα.

Όμως, το πρόβλημα αυτό είναι βαθύτερο, αγαπητοί συνάδελφοι. Πηγάζει από το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν δύο τάσεις στο ΠΑΣΟΚ, η σοσιαλίζουσα ομάδα και η νεοφιλελεύθερη ομάδα. Οι δύο αυτές τάσεις συγκρούονται, με αποτέλεσμα να δημιουργείται...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το θέμα δεν είναι οι τάσεις στο ΠΑΣΟΚ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Α, δεν σας αρέσει, κύριε Πρωτόπαπα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα σας καλέσουμε στη συνδιάσκεψη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα τα ακούσετε τώρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα σας καλέσουμε στη Συνδιάσκεψη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργείται μία επικίνδυνη αδράνεια για την καθημερινότητα των Ελλήνων πολιτών και τα οικονομικά συμφέροντα της χώρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα σας καλέσω στη Συνδιάσκεψη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το τι κάνετε στο εσωτερικό σας δεν μας ενδιαφέρει, κύριε Πρωτόπαπα. Μας ενδιαφέρει, όμως, αυτή η διεκυστινίδα που έχει αναπτυχθεί στις μέρες μας και πλήττει βάνουσα τα συμφέροντα της χώρας και του Έλληνα πολίτη. Αυτό μας ενδιαφέρει.

Βρείτε, λοιπόν, μία ισορροπία στο εσωτερικό σας και αφήστε τα χαχανίσματα, γιατί σοβαρότητα και υπευθυνότητα περιμένει από εσάς ο ελληνικός λαός, που δεν την βλέπει.

Έρχομαι τώρα στα του νομοσχεδίου. Εμείς δώσαμε επί της αρχής το «ΝΑΙ» στο νομοσχέδιο.

Έχουμε, όμως, διατυπώσει κάποιες ενστάσεις, κάποιες επιφυ-

λάξεις, τις οποίες καλό είναι να ακούσετε, κύριε Υπουργέ, με προσοχή.

Η πρώτη μας ένσταση έχει να κάνει με τη μη ανακήρυξη της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης από την Ελλάδα. Είναι θετικό ότι για πρώτη φορά σε νομοθετικό κείμενο εμφανίζεται ο όρος αποκλειστική οικονομική ζώνη. Όμως, εάν το ενδιαφερόμενο κράτος δεν προχωρήσει στην ανακήρυξη της Αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, επιτρέψτε μου να πω ότι οι ρυθμίσεις είναι ένα αδειανό ποικάμισο, κενό ουσιαστικού περιεχομένου.

Άρα, λοιπόν, εμείς θεωρούμε ότι η ελληνική Κυβέρνηση μπορεί και επιβάλλεται να προχωρήσει τάχιστα, χωρίς φοβικά σύνδρομα, στην ανακήρυξη αποκλειστικών οικονομικών ζωνών. Πού εδράζουμε την πεποίθησή μας αυτή; Σε τρεις πάρα πολύ σημαντικούς γεωστρατηγικούς παράγοντες. Πρώτος παράγοντας: Η αραβική άνοιξη, που έχει συντελεστεί στη Βόρεια Αφρική, οδηγεί τη Δύση να αντιληφθεί ότι τα κοιτάσματα της περιοχής της Βορείου Αφρικής έχουν πάψει πλέον να είναι κοιτάσματα χαμηλού ρίσκου. Είναι κοιτάσματα υψηλού ρίσκου. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερος πάρα πολύ σημαντικός παράγοντας: Η δυτική γεωστρατηγική -και όταν λέω δυτική γεωστρατηγική, αναφερόμαι τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις Βρυξέλλες, όσο και στην ειδική σχέση Ουάσιγκτον-Λονδίνου- κάνει πραγματικά και κυριολεκτικά έναν αγώνα προκειμένου να απογαλακτιστεί, να απεγκλωβιστεί η Ευρώπη από τον ενεργειακό εναγκαλισμό της Ρωσίας.

Θέλουν μία διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η λεγόμενη ενεργειακή επάρκεια και ασφάλεια της Ευρώπης.

Τρίτον -πάρα πολύ σημαντικό- δεν θέλει κανείς χαρακτήρας της δυτικής γεωστρατηγικής να αναδειχθεί η Τουρκία σε ενεργειακό κλειδοκράτορα στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Άρα καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι οι γεωπολιτικοί καιροί είναι μεντοι σήμερα για τη χώρα μας, η γεωπολιτική συγκυρία είναι ευνοϊκή για τη χώρα μας.

Άρα πρέπει να εγκαταλείψουμε τα φοβικά μας σύνδρομα και να προχωρήσουμε στην ανακήρυξη της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, διότι αυτό θα είναι και σωτήριο ή, τέλος πάντων, πάρα πολύ ενισχυτικό και ενθαρρυντικό για την προσπάθεια που καταβάλλει ο ελληνικός λαός να βγει από το οικονομικό τέλμα.

Υπάρχει, όμως και κάτι άλλο που το παραγνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στην όλη αυτή προβληματική περί αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και είναι θεμελιώδες, κύριε Υπουργέ, είναι σημαντικό. Η Τουρκία έχει διαπράξει μία ιστορική γκάφα, μία γκάφα ολκής.

Προσέξτε ποια είναι αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι. Η Τουρκία είναι η χώρα, που δεν υπέγραψε τη Συνθήκη του Montego Bay του 1982. Είναι, επίσης, η χώρα που δεν επικύρωσε τη Συνθήκη αυτή και, παρ' όλα αυτά, έχει οριοθετήσει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη στη Μαύρη Θάλασσα με τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την πρώην Σοβιετική Ένωση. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί τώρα να έρθει η Τουρκία και να πει -τη στιγμή που η ίδια έχει καθορίσει, οριοθετήσει, ανακηρύξει ΑΟΖ- ότι η Ελλάδα δεν έχει το αντίστοιχο δικαίωμα.

Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό επιχείρημα, το οποίο η ελληνική πλευρά μπορεί να το επικαλεστεί και να προχωρήσει άφοβα. Άλλωστε, σας είπα ότι και πίσω από εμάς υπάρχουν ισχυρές δυνάμεις που θα θεμελιώσουν τη θέση αυτή της όποιας ελληνικής Κυβέρνησης.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο ζήτημα, το οποίο για εμάς είναι πάρα πολύ σημαντικό και χρήζει σαφών διευκρινίσεων από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Θεωρούμε ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμένος, κύριε Υπουργέ, ότι τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων και ευρύτερα του ορυκτού πλούτου της χώρας δεν μπορούν κατά κανένα τρόπο να αποτελέσουν στο μέλλον εμπράγματα εγγυήσεις για λήψη δανείου και επ' ουδενί δεν μπορούν να μεταβιβαστούν στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου. Θεωρούμε ότι αυτά είναι ανεπίτρεπτα πράγματα, γιατί ο φυσικός πλούτος της χώρας ανήκει στους Έλληνες που σκοτώθηκαν, που αγωνίστηκαν για να φτάσει αυτός ο πλούτος στα δικά μας χέρια, αλλά και στους αγέννητους Έλλη-

νες, που περιμένουν να βρουν από την πατρίδα τους στο μέλλον ένα αναπτυξιακό «αποκούμπι».

Θα πρέπει, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση να μας διασφαλίσετε ότι δεν θα χρησιμοποιηθούν τα δικαιώματα αυτά, ούτε ως εμπράγματα εγγυήσεις ούτε ως περιουσία του Ταμείου Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου.

Για να μην σας αδικώ, προσωπικά εσάς, άκουσα μία τοποθέτησή σας, που μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους. Είπατε πολλές φορές ότι σας έλκει -δεν ξέρω αν αυτό είναι και κυβερνητική πολιτική και πολιτική του αξιότιμου Πρωθυπουργού της χώρας, περιμένω να το ακούσω από εσάς- το νορβηγικό μοντέλο.

Στο νορβηγικό μοντέλο τι γίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι; Πόροι από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων και του ορυκτού πλούτου της χώρας πηγαινούν σε ένα ταμείο στήριξης και χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Μία τέτοια οπτική των πραγμάτων -ας ξαναλέω- μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους. Πιστεύουμε, θέλουμε να πιστεύουμε, ευελπιστούμε ότι αυτά που λέει ο Μανιάτης θα υιοθετηθούν από το σύνολο της ελληνικής Κυβέρνησης και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας. Τότε, πράγματι, θα έχει γίνει μία σώφρων αξιοποίηση του εθνικού φυσικού πλούτου της χώρας.

Το τρίτο θέμα που θέλω να θίξω έχει σχέση με τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Πύργος-Αλεξανδρούπολη -όπως αρέσκει να λέει ο κ. Πολατίδης- γιατί το «μπουργκάς» προέρχεται από την ελληνική λέξη «πύργος». Ακούω διάφορες συνωμοσιολογικές θεωρίες περί του αγωγού αυτού. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, ποιος είναι ο μύθος και ποια είναι η αλήθεια.

Ακούω, παραδείγματος χάριν, το επιχείρημα ότι η ελληνική Κυβέρνηση δεν θέλει τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, πιεζόμενη από τους Αμερικάνους, ακολουθώντας την αμερικανική πολιτική, η οποία είναι κατά του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Μύθος. Και θα το θεμελιώσω αυτό που λέω με μία στέρεα γεωστρατηγική ανάλυση, που λογικά δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, για να σταματήσει και αυτή η παρωδία, αυτός ο μύθος που ταλανίζει την πολιτική ζωή της χώρας.

Ο αγωγός, κατ' αρχάς, ξεκινάει από το λιμάνι Νοβοροσίσκ της Μαύρης Θάλασσας, πλοία θα μεταφέρουν από το ρωσικό λιμάνι στο Μπουργκάς, στον Πύργο, τις ποσότητες του πετρελαίου και στη συνέχεια το πετρέλαιο θα έρχεται με αγωγό στην Αλεξανδρούπολη.

Εάν τώρα κάποιος πει ότι είναι ένας αγωγός αποκλειστικά ρωσικών συμφερόντων, θα έχει πει τη μισή αλήθεια. Θα έχει πει ένα κραιφαλέο ψέμα. Εάν πει ότι είναι ένας αγωγός κατά βάση ρωσικών συμφερόντων, θα έχει προσεγγίσει την αλήθεια. Γιατί; Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να θέσουμε το εξής ερώτημα. Το πετρέλαιο που θα φτάνει στο λιμάνι Νοβοροσίσκ από πού θα έρχεται; Τι πετρέλαιο θα είναι; Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι το πετρέλαιο που θα φτάνει στο Νοβοροσίσκ σε πολύ μεγάλες ποσότητες θα προέρχεται από το κοίτασμα Τενγκίτζ του Καζακστάν στην Κασπία. Καζακικό πετρέλαιο θα είναι. Και προχωράω στο ερώτημα. Ποιος εκμεταλλεύεται το Τενγκίτζ; Η αμερικανική εταιρεία «CHEVRON».

Προσέξτε τώρα. Ο αγωγός συμπεριλαμβάνει πάρα πολλά συμφέροντα: αμερικανικά -το τονίζω- μέσω της «CHEVRON», καζακικά συμφέροντα, ρωσικά συμφέροντα, βουλγαρικά συμφέροντα, ελληνικά συμφέροντα. Άρα, γιατί κάποιος θεωρούν ότι αντιδρά η Αμερική, αφού έχει τη δική της, τη «CHEVRON» μέσα;

Και γι' αυτό η κ. Κοντολιζα Ράις -που μνημονεύτηκε πριν από κάποιους συναδέλφους- είχε βγει τότε που είχε υπογράψει ο αγωγός και είχε πει ότι «συχχαίρω και τις δύο πλευρές, την Ελλάδα και τη Ρωσία, που προχώρησαν στη συμφωνία αυτή, γιατί θα ενισχύσει την ενεργειακή ανεξαρτησία της Ευρώπης». Οι Αμερικάνοι -να το πω διαφορετικά- δεν έχουν κανένα πρόβλημα με το Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Με το «SOUTH STREAM», με το φυσικό αέριο έχουν το πρόβλημα, γιατί θεωρείται γεωπολιτικά και γεωοικονομικά σπουδαιότερο του πετρελαίου. Εκεί, λοιπόν, είναι η αντίδραση της Αμερικής: στο «SOUTH STREAM», όχι στο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Επιτρέψτε μου, όμως, να διατυπώσω και ένα δεύτερο επιχείρημα. Ας υποθέσουμε ότι πράγματι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ουάσιγκτον αντιδρούν στο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη για

τους δικούς της λόγους. Ας κάνουμε αυτήν την ανάλυση. Έστω αντιδρά, λοιπόν, και δεν θέλει το Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη.

Τι θα συμβεί στην περίπτωση αυτή; Αυτό που θα συμβεί είναι ότι η κατάργηση του Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη θα οδηγήσει σε έναν άλλο αγωγό, στον αγωγό Σαμψούντα – Τσεϊχάν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Αμερικανοί να θέλουν να καταργήσουν τον Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, που περνάει από πλήρως ελεγχόμενα από τους ίδιους εδάφη, δηλαδή Ελλάδα και Βουλγαρία, και να βάλουν όλα τα «ενεργειακά αβγά» τους στο καλάθι που λέγεται Τουρκία; Γιατί; Για να αξύνουν το μεγαλοϊδεατισμό της Άγκυρας έτι περαιτέρω και μάλιστα σε μια χρονική στιγμή, που η Άγκυρα αντιτίθεται στα σχέδιά τους στην περιοχή όσον αφορά το κουρδικό, παραδείγματος χάριν ή όσον αφορά ζητήματα που έχουν σχέση με το Ισραήλ.

Άρα, γιατί να κάνει κάτι τέτοιο η ευρωπαϊκή και η αμερικανική πλευρά; Θα αντικαταστήσει, λοιπόν, έναν αγωγό που μπορεί να τον ελέγξει πλήρως από ένα άλλο, που θα περνάει από τουρκικό έδαφος, ρίχνοντας τη Ρωσία στην αγκαλιά της Τουρκίας και την Τουρκία στην αγκαλιά της Ρωσίας. Για ποιο λόγο να κάνει μια τέτοια κίνηση;

Καταλαβαίνετε ότι αυτά τα μυθεύματα που υπάρχουν γύρω από τον αγωγό Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη πρέπει, επιτέλους, να σταματήσουν, γιατί δεν προάγουν το εθνικό συμφέρον. Όταν γίνεται μία γεωπολιτική και γεωστρατηγική ανάλυση των πραγμάτων, πρέπει να είμαστε ψυχροί παρατηρητές, νηφάλιοι, να βλέπουμε τι πραγματικά συμβαίνει και μέσα απ' αυτήν την πραγματικότητα να προωθούμε τα εθνικά μας δίκαια και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο είναι σε θετική κατεύθυνση. Υπερψηφίζουμε επί της αρχής. Θα σας παρακαλούσα, όμως, πάρα πολύ να λάβετε υπ' όψιν τις ανησυχίες μας και σε σχέση με την ΑΟΖ, αλλά να δοθεί και από την πλευρά της Κυβέρνησης μία διευκρίνιση για τη διαχείριση των χρημάτων που θα προέλθουν από την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της χώρας.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός πιστεύει ότι ακίνητα μπορούμε να δώσουμε. Κτήρια μπορούμε να δώσουμε. Οτιδήποτε, αν θέλετε, μπορούμε να το εκποιήσουμε σε μια οδυνηρή οικονομική πραγματικότητα. Φυσικούς πόρους, όμως, δεν μπορούμε να εκποιήσουμε! Είναι περιουσία, καταπίστευμα, αναπτυξιακή του ίδιου του συνόλου του ελληνικού λαού!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλη.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη να λάβει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Παπακωνσταντίνου να μιλάει για τις αποφάσεις της Συνόδου και να μας λέει ότι οι αποφάσεις αυτές της Συνόδου έδωσαν μια ανάσα στην Ελλάδα, ίσως και στην Ευρωζώνη.

Θα του έλεγα του κ. Παπακωνσταντίνου ότι έχει αποκτήσει κακές συνήθειες με την υπογραφή του μνημονίου. Δεν θέλουμε άλλες ανάσες, κύριε Παπακωνσταντίνου! Με τέτοιου είδους ανάσες σε λίγο η χώρα και ο ελληνικός λαός θα πάθουν από ασφυξία, διότι οι αποφάσεις της Συνόδου μπορεί να βρήκαν μία συναίνεση από τη γνωστή «Ιερά Συμμαχία» στην Ελλάδα, αλλά οι αποφάσεις αυτές είναι καταστρεπτικές για τη χώρα και για την Ευρωζώνη.

Το αύριο μετά τις αποφάσεις και για την Ελλάδα και για την περιφέρεια της Ευρωζώνης θα είναι χειρότερο από το χθες. Δεν αποτελούν καν ημίμετρα αυτές οι αποφάσεις! Ούτε καν «ασπιρίνες» δεν αποτελούν! Αντίθετα με όσα λέγονται, να υπογραμμίσω και μια άλλη πλευρά, η οποία αποκρύπτεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταματήσουν οι προπαγανδιστικές απάτες. Με τις αποφάσεις αυτές δεν θα μειωθεί καν το ελληνικό χρέος. Θα έχουμε αύξηση του χρέους. Σε ορισμένους αυτό μπορεί να φαίνεται παράδοξο, αλλά το χρέος το 2012 με αυτές τις αποφάσεις μπορεί να φθάσει και στο 180% του ΑΕΠ, διότι θα επωμιστούμε δανειακές επιβαρύνσεις που αφορούν τις εγγυήσεις στις τράπεζες και τα 20 δισεκατομμύρια επιπλέον για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας για την ασφάλεια των τραπεζών. Ίδου τα θεάρεστα έργα σας. Από το κακό στο χειρότερο, στην καταστροφή.

Δυστυχώς, όμως, υπάρχει μία ιερή συμμαχία καταστροφής της χώρας μας, με επίκεντρο φυσικά την Κυβέρνηση. Κι αυτή η ιερά συμμαχία συμπεριλαμβάνει τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ. Αυτή είναι η ιερά συμμαχία σήμερα, η οποία καταστρέφει την Ελλάδα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μέτερνιχ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τον ξέρετε τον Μέτερνιχ. Είναι πολύ γνωστός. Θα τον ονοματίσω άλλη μια φορά, αλλά προβληματιστείτε και εσείς. Μπορεί να τον ανακαλύψετε.

Αυτή η ιερά συμμαχία, η οποία ξεκίνησε από το μνημόνιο – και οι όποιες διαφορές είναι επιμέρους, η ουσία της παραμένει η ίδια – έρχεται σήμερα και συναινεί σε αυτό το τερατούργημα, το οποίο το λέτε νομοσχέδιο που θα βελτιώσει την κατάσταση στο ενεργειακό τοπίο της χώρας. Αυτό το τερατούργημα το ψηφίζετε από κοινού. Το ψηφίζει το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ποιο είναι αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το τερατούργημα το νομοσχέδιου. Και ξέρετε γιατί είναι τερατούργημα; Διότι παραδίδει όλο το ενεργειακό τοπίο της χώρας μας στα πιο άπληστα, στα πιο άγρια και στα πιο κερδοσκοπικά συμφέροντα και μάλιστα, στα πολυεθνικά συμφέροντα. Παραδίδει τη ΔΕΗ στην κερδοσκοπική απληστία, αποσυνθέτει, διαλύει, κατακερματίζει τη ΔΕΗ. Παραδίδει τα δίκτυα μεταφοράς, παραδίδει τη διανομή, παραδίδει την εμπορία και σε τελευταία ανάλυση διαμορφώνει μια κατάσταση, όπου το ενεργειακό αγαθό, αντί να είναι το θεμέλιο μιας νέας αναπτυξιακής προοπτικής της χώρας, θα είναι πεδίο κερδοσκοπίας και ελέγχου πολυεθνικών εταιρειών, το οποίο θα λυμνιάει την ελληνική οικονομία και τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου.

Είναι ένα τεχνητό τερατούργημα, απομίμηση άλλων τερατουργημάτων –βρετανικών, αμερικάνικων- τα οποία έχουν οδηγήσει το ενεργειακό τοπίο σ' αυτές τις χώρες σε πολύ μεγάλα αδιέξοδα.

Όσον αφορά τις απελευθερώσεις των αγορών, είναι μια μυθολογία η οποία έχει καταρρεύσει στη σημερινή πραγματικότητα. Οι απελευθερώσεις των αγορών και δη των χρηματοπιστωτικών, έφεραν τον πλανήτη στο χείλος του γκρεμού και ίσως τον σπρώξουν και στο γκρεμό το επόμενο διάστημα. Διότι οι απελευθερώσεις των αγορών τι μας λένε, οι νεοφιλελεύθεροι κήρυκες τους; ότι όταν απελευθερώνονται οι αγορές, ενισχύεται ο ανταγωνισμός και μέσω του ανταγωνισμού εξυπηρετείται ο καταναλωτής, έχουμε φθηνότερες τιμές, καλύτερα προϊόντα και καλύτερες προοπτικές.

Πού έχει αποδειχθεί, κύριε Υπουργέ, αυτή η μυθολογία; Πουθενά! Με βάση αυτό το δόγμα των απελευθερωμένων αγορών, τι έπρεπε να είχαμε, υποτίθεται; Εφόσον οι αγορές είναι απελευθερωμένες, λειτουργεί ο ανταγωνισμός και πέφτουν οι τιμές. Κι αν είχαμε σταθερούς μισθούς, θα έπρεπε οι τιμές συνεχώς να μειώνονται και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, των λαών συνεχώς να αυξάνεται. Εδώ δεν συμβαίνει ποτέ αυτό το κατασκευάσμα. Αυτό είναι ένα ιδεολόγημα. Οι ανταγωνιστικές αγορές διαμορφώνουν τις τιμές όλο και ψηλότερα, όλο και ακριβότερα. Οι απελευθερωμένες αγορές ολιγοπωλούνται ή μονοπωλούνται σε πολλές περιπτώσεις. Οι ανταγωνιστικές αγορές είναι άκρω, θεμελιωδώς ατελείς, όπως είπε και ο Γκρίσμαν στην περίφημη αυτοκριτική του, ο οποίος ήταν ο «γκουρού» των απελευθερωμένων αγορών και βεβαίως όταν είδε την κρίση και ξέσπασε, είπε: «Κάνω την αυτοκριτική μου, διότι δεν είχα διαπιστώσει τη θεμελιώδη ατέλεια των αγορών, δεν την είχα δει». Βεβαίως δεν την είχε δει αυτός, αλλά ο κόσμος έχει μπει σε μια απίστευτη πε-

ριπέτεια, λόγω του ότι δεν την είδε ο Γκρίσμαν, δεν την είδε ο τάδε, δεν την είδαν εκείνοι. Βεβαίως τα βλέπανε, αλλά είναι τα συμφέροντα τα οποία κυριαρχούν.

Ειδικά στην ενέργεια η απελευθέρωση της αγοράς είναι καταστρεπτική, διότι η ενέργεια, κύριε Υπουργέ, δεν αποθηκεύεται. Όταν απελευθερώνεται η αγορά, είναι πολύ ακριβές οι ενεργειακές επενδύσεις. Έχει δύο προβλήματα: Δεν αποθηκεύεται και είναι ακριβές οι επενδύσεις, επομένως αν απελευθερωθεί η αγορά, κανείς δεν μπαίνει για να αποθηκεύσει την ενέργεια. Πρέπει να πωληθεί η ενέργεια και ταυτόχρονα πρέπει να αποσβεστεί η επένδυση. Αυτό σημαίνει επενδύσεις στο όριο της κατανάλωσης και, αν είναι δυνατόν, κάτω από το όριο της κατανάλωσης. Το αποτέλεσμα; Να αυξάνονται συνεχώς οι ενεργειακές τιμές και ταυτόχρονα να έχουμε συχνά black out και ανεπάρκειες, όπου απελευθερώθηκαν οι αγορές στο ηλεκτρικό ρεύμα. Αυτή είναι η οδυνηρή πραγματικότητα.

Τώρα με τη ΔΕΗ και αυτά τα οποία επιχειρείτε, την πλήρη ιδιωτικοποίησή της με τη συμφωνία της «Ιεράς Συμμαχίας» της μεταφοράς και της διανομής και την εμπορία ανά τεχνητό κατασκεύασμα, βεβαίως δεν υπάρχουν τέτοιου είδους τεχνητοί διαχωρισμοί. Αυτοί οι διαχωρισμοί που γίνονται είναι προϊόν νοσηρών εγκεφάλων, προκειμένου –υποτίθεται– να ενισχυθεί ο μύθος των ανταγωνιστικών αγορών. Μ' αυτήν την παράδοση που κάνετε και της ΔΕΗ και της ενεργειακής αγοράς στα ιδιωτικά συμφέροντα, το αποτέλεσμα θα είναι πολύ γρήγορα να συμβεί στην Ελλάδα –πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι σε άλλες χώρες– η ολιγοπώληση της ενεργειακής αγοράς, είτε της ηλεκτρικής ενέργειας είτε του φυσικού αερίου.

Ποια θα είναι αυτή; Δείτε τι γίνεται σ' όλη την Ευρώπη. Μιλάμε για έξι μεγάλες εταιρείες που παίζουν ρόλο στον ενεργειακό τομέα και όλη αυτή η κατασκευή της απελευθερωμένης αγοράς φτιάχτηκε γι' αυτές τις εταιρείες, για να ελέγξουν πλήρως το ενεργειακό τοπίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σ' αυτήν τη λογική έχετε μπει και παραδίδετε αυτήν τη στιγμή την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο σε μεγάλους πολυεθνικούς «κολοσσούς».

Μπορείτε να ελέγξετε εσείς καθόλου αυτούς τους πολυεθνικούς «κολοσσούς» στον ενεργειακό χώρο; Είναι ασήμαντη μία κυβέρνηση για να παίξει ρόλο ελέγχου και προσανατολισμού της αγοράς, όταν έχετε τόσους παίκτες μέσα σ' αυτήν. Εδώ δεν ελέγχετε την αγορά του πετρελαίου την οποία δυστυχώς παραδώσατε και αυτή πλήρως στα ιδιωτικά συμφέροντα και ολιγοπωλείται. Δεν ολιγοπωλείται; Δύο εταιρείες διύλισης. Έχουν πάρει και την εμπορία αυτές οι εταιρείες διύλισης –το ξέρετε πολύ καλά– έχουν πάρει και τις εταιρείες εμπορίας μπροστά στα μάτια σας. Είστε παρατηρητές, θεατές –είναι κομψό αυτό που σας λέω– αυτής της τραγωδίας που ζει όλη η χώρα και έχουμε φτάσει τώρα, αν πάτε στα τουριστικά νησιά, να έχει η βενζίνη 2 ευρώ και να έχει ξεσηκωθεί ο κόσμος κι εσείς εδώ μας λέτε περί απελευθερωμένων αγορών, οι οποίες είναι άκρω ανταγωνιστικές και μειώνουν τις τιμές. Κερδοσκοπία κάνουν. Η κατάσταση αυτή θα έχει οδυνηρές συνέπειες το επόμενο διάστημα.

Θα ήθελα να κάνω επίσης ορισμένες παρατηρήσεις για δύο άλλα θέματα που έχουν την αξία τους. Κατ' αρχάς τι γίνεται με τους υδρογονάνθρακες στη χώρα μας. Είναι μια πελώρια κατάσταση τραγωδίας επί δεκαετίες σ' αυτήν τη χώρα. Τώρα εμφανίζονται ανεύθυνοι αυτοί που έπαιξαν αυτό το τραγικό παιχνίδι στις πλάτες της χώρας και του ελληνικού λαού και λένε «κάνουμε μια νέα αρχή». Φτιάχνουμε πάλι μια εταιρεία που υποτίθεται θα κάνει αυτό που δεν έγινε επί δεκαετίες.

Σας ρωτώ: υπάρχει στρατηγική επί του θέματος για τους υδρογονάνθρακες; Ποια είναι αυτή η στρατηγική; Γιατί δεν μας τη λέτε; Το κεντρικό θέμα σ' αυτήν την υπόθεση είναι το θέμα του Αιγαίου. Και το πιο κεντρικό θέμα εδώ είναι η υφαλοκρηπίδα, ΑΟΖ –όπως θέλετε να την πείτε– στο χώρο του Αιγαίου και ταυτόχρονα τα νέα κοιτάσματα και οι οριοθετήσεις υφαλοκρηπίδας ΑΟΖ, –όπως θέλετε να το πείτε– που μπορεί να γίνουν ανάμεσα σε Ελλάδα και Κύπρο, Κρήτη – Κύπρο.

Τι κάνετε γι' αυτά τα πράγματα; Τι κάνετε; Εγώ μια παρατήρηση θα σας κάνω. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση αν δεν αλλάξετε εξωτερική πολιτική και πολιτική στο υπουργείο σας, να

κάνετε ένα θετικό βήμα προς σ' αυτήν την κατεύθυνση της έρευνας και αξιοποίησης των υδρογονανθράκων. Και αυτό γιατί; Γιατί ακολουθείτε μια πολιτική αμερικανο-νατοϊκού κατευνασμού της Τουρκίας η οποία δεν οδηγεί πουθενά.

Ένα πράγμα έπρεπε να έχει τεθεί από την αρχή στην Ελλάδα. Έδωσε τα εισιτήρια και τα διαβατήρια όλα προς την Τουρκία για την πορεία της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα πράγμα έπρεπε να είχε θέσει από την αρχή. Τίποτα άλλο. Ένα και μόνο: τη συνυπογραφή, την υπογραφή του δικαίου της θάλασσας, του Διεθνούς Δικαίου της θάλασσας από την Τουρκία. Γιατί δεν το έχετε θέσει μέχρι τώρα αυτό το θέμα; Γιατί δεν το έχετε θέσει; Γιατί δίνετε συνεχώς το εισιτήριο να προχωράει η Τουρκία χωρίς ούτε καν να εγείρετε αυτό το μείζον θέμα; Αν είχε επιλυθεί –γιατί το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας είναι και Ευρωπαϊκό Δίκαιο– θα είχαμε λύσει όλα τα προβλήματα σχετικά με την Τουρκία. Δεν το θέτετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και μου λέτε ότι θα φτιάξετε τώρα εταιρείες κ.λπ.. Κοροϊδεύετε τον κόσμο. Εμπαίζετε τους πάντες. Η μόνη που έχει βάλει τέτοιο θέμα με τη συμπεριφορά της Τουρκίας, βεβαίως για δικούς της λόγους και έχει κλείσει τα σχετικά κεφάλαια είναι η Κύπρος. Η Ελλάδα τίποτα απολύτως. Έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά. Ο ευρωπαϊκός δρόμος της Τουρκίας.

Να κάνω και μια παρατήρηση για το θέμα του Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και τελειώνω, κύρια Πρόεδρε.

Είναι πολλά τα θέματα. Δε θα μπω στα στρατηγικά κ.λπ. Και αυτά έχουν την αξία τους. Αυτό που θα σας πω εγώ είναι το εξής. Γιατί παραδίδετε τον αγωγό αυτό σε ιδιωτικά συμφέροντα; Μας λέτε στο νομοσχέδιο ότι είναι δημοσίως συμφέροντος, εθνικής σημασίας και το έχετε παραχωρήσει σε ιδιωτικές εταιρείες προς εκμετάλλευση. Ποιο είναι το σκεπτικό αυτής της παράδοσης και παραχώρησης; Μπορείτε να μας το εξηγήσετε; Και έρχεστε εδώ με νομοσχέδιο να εξημερωτήστε τον αγωγό, όπως τον εξημερευτείτε, όταν ο αγωγός αυτός θα είναι ιδιωτικός στην εκμετάλλευσή του και ιδιωτικός όσον αφορά τα όποια οφέλη και κέρδη. Και ιδιώτες θα κρατάνε τη στρόφιγγα σε τελευταία ανάλυση εφόσον θα είναι ιδιοκτησία τους ο αγωγός.

Γιατί το κάνετε αυτό; Να μας δώσετε μια εξήγηση. Και εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που ξεκινήσατε αυτήν την παράδοση σε ιδιωτικά συμφέροντα ενός μείζονος σημασίας αγωγού και ιδιαίτερης στρατηγικής σημασίας, θα έλεγα. Πέραν των άλλων περιβαλλοντικών θεμάτων, τα οποία είναι συζητήσιμο αν καλύπτονται. Και βεβαίως πέραν της δική σας στρατηγικής που έχει πολλά ελαττώματα αλλά έχει και ένα κύριο και βασικό: είστε προσδεμένοι απολύτως ως Κυβέρνηση στο αμερικανο-ισραηλινό άρμα και γι' αυτό νομίζετε ότι μπορείτε να επιλύσετε ενεργειακά θέματα, αλλά και άλλα θέματα εξωτερικής πολιτικής, δορυφοριοποιούμενοι όλο και περισσότερο στις ΗΠΑ αλλά και εσχάτως στο Ισραήλ.

Θα το βρείτε μπροστά σας, διότι τέτοιου είδους ανίερές προσδέσεις είναι καταστρεπτικές για τα εθνικά συμφέροντα και θα οδηγήσουν και σε εθνικές περιπέτειες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Λαφαζάνη.

Σε αυτό το σημείο έχει ζητήσει το λόγο ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτρης Σιούφας.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια που έχουν συζητηθεί το τελευταίο χρονικό διάστημα, διότι φέρνει την τρίτη γενεά κοινοτικών οδηγιών, τις κοινοτικές οδηγίες 72 και 73, για την ουσιαστική απελευθέρωση των αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου. Είναι, όμως, από τα σημαντικότερα νομοσχέδια και για έναν πρόσθετο λόγο: Διότι η ενέργεια, όπως άλλωστε το έχει διαπιστώσει και το έγκυρο Οικονομικό Ινστιτούτο, το IOBE, είναι ο τομέας που μπορεί να προσελκύσει και τώρα και το επόμενο διάστημα σημαντικά μεγάλες επενδύσεις.

Εκινώ την τοποθέτησή μου με το ότι μετά από δύο περίπου χρόνια έρχονται διατάξεις που αφορούν τους αγωγούς και βε-

βαίως τα ζητήματα που σχετίζονται με την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων.

Στο πρώτο θέμα, στο θέμα των αγωγών, θέλω να σημειώσω ότι οι αγωγοί, όπως και οι ενεργειακές συμφωνίες που υπογράφηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, του Κώστα Καραμανλή, αποτελούν σημαντικό κεκτημένο και σημαντική κατάκτηση για την πατρίδα μας.

Αυτά τα δύο χρόνια και από αυτό το Βήμα είχα εκφράσει τις ανησυχίες μου για τη χαλαρή στάση που κρατούσε η κυβέρνηση γύρω από το θέμα, κυρίως, του αγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, αλλά βεβαίως και για το προχώρημα, ύστερα από την ολοκλήρωση, του αγωγού φυσικού αερίου που διασυνδέει την Τουρκία με την Ελλάδα στην πλευρά της Ιταλίας και από εκεί στις ευρωπαϊκές αγορές και βέβαια τις όποιες άλλες καθυστερήσεις έχουν υπάρξει και για τον ελληνοβουλγαρικό αγωγό.

Οι αγωγοί είναι εκείνοι οι οποίοι έχουν θέσει την πατρίδα μας στον παγκόσμιο ενεργειακό χάρτη και από απλό καταναλωτή ενέργειας, αναδεικνύεται η πατρίδα μας σε σημαντικό ενεργειακό κόμβο.

Πιστεύω ότι αυτή η προώθηση η οποία δίνεται στην κατασκευή του ελληνοβουλγαρικού αγωγού φυσικού αερίου δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε καμμία καθυστέρηση ή και ματαίωση του ελληνοϊταλικού αγωγού φυσικού αερίου.

Βρήκατε, όταν ανήλθατε στην Κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2009, σημαντικές συμφωνίες ενεργειακές με τη Ρωσία, την Τουρκία, την Ιταλία, τη Βουλγαρία, το Αζερμπαϊτζάν και την Αίγυπτο, ένα κεκτημένο πάνω στο οποίο θα μπορούσατε να είχατε τρέξει αυτό το χρονικό διάστημα και να δημιουργήσετε ένα πραγματικό συν αναπτυξιακό, όπως και αναπτυξιακών επενδύσεων.

Έρχομαι τώρα στον τομέα των ερευνών: Πολύ καλά κάνετε και προχωράτε στη δημιουργία αυτού του φορέα. Τίποτα, όμως, δεν σας εμπόδιζε, κύριε Υπουργέ, να το κάνετε αυτό το διάστημα των δύο χρόνων, μιας και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο ίδιος, μαζί με τον τότε Υπουργό των Οικονομικών, τον Γιώργο Αλογοσκούφη, και μάλιστα με την πλήρη ομοφωνία όλων των κομμάτων στη Βουλή, το 2007 επαναφέραμε τα δικαιώματα του δημοσίου για τους υδρογονάνθρακες που είχαν απωλεστεί το 1998. Και δεν βλέπω γύρω από αυτό το θέμα να κάνετε κάποια αναφορά.

Μαζί με τον Υφυπουργό, τον Γιώργο Σαλαγκούδη, στο Υπουργείο Ανάπτυξης ψηφίσαμε το 2005 τους ν.3426 και ν.3428 μετά από μακρά διαβούλευση, όπου βάλαμε τις βάσεις για την απελευθέρωση της αγοράς του φυσικού αερίου και του ηλεκτρισμού, θέματα που ήρθε να τα συμπληρώσει το 2006 ο νόμος για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.

Βεβαίως, οι επιλογές μας την περίοδο εκείνη ακουμπούσαν σ' ένα βασικό σχεδιασμό για την απελευθέρωση της αγοράς του ηλεκτρισμού, το να έχει η ΔΕΗ το 51% του μετοχικού κεφαλαίου και να ανατρέψαμε την παραχώρηση σε στρατηγικό επενδυτή στη ΔΕΠΑ, επίσης με το Γιώργο Αλογοσκούφη στο τέλος του 2004. Αυτές ήταν οι στρατηγικές επιλογές της κυβέρνησης την περίοδο εκείνη με αντικειμενικό σκοπό να εισαχθεί στο χρηματιστήριο η ΔΕΠΑ.

Η ΔΕΠΑ το 2003 ήταν μια ζημιόγonos επιχείρηση, η οποία από το 2005 έχει κέρδη που τα τελευταία χρόνια ξεπερνούν τα 150 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Με το μοντέλο, το οποίο ακολουθήσαμε με τη ΔΕΠΑ από τη μια μεριά για να έχει την εμπορεία και το «ΔΕΣΦΑ» από την άλλη -100% θυγατρική εταιρεία της ΔΕΠΑ, αλλά με την πρόνοια το διοικητικό συμβούλιο του «ΔΕΣΦΑ» να διορίζεται από τον τότε Υπουργό Ανάπτυξης και σημερινό Υπουργό ΥΠΕΚΑ σε ό,τι αφορά τα ενεργειακά θέματα και τον Υπουργό Οικονομίας- βεβαίως αντιλαμβάνεστε ότι αν τότε η κεφαλαιακή αξία της ΔΕΠΑ ήταν περίπου 700 εκατομμύρια ευρώ, σήμερα η κεφαλαιοποίησή της ξεπερνάει τα δύο δισεκατομμύρια ευρώ.

Βεβαίως, σ' ένα νομοσχέδιο, το οποίο αποτελείται από εκατόν ενενήντα οκτώ άρθρα δεν μπορεί να δει κανείς -και στο χρονικό διάστημα το οποίο υπάρχει- εκατόν ενενήντα οκτώ άρθρα, τριάντα σελίδες νομοτεχνικές βελτιώσεις -και στη δεύτερη ανάγνωση και αυτές που μοιράσατε χθες- για να ξέρει που μπορεί να βρίσκεται κρυμμένος ο διάβολος, αν πράγματι κρύβεται διά-

βολος. Ειλικρινά, είναι η πρώτη φορά σ' ένα τέτοιο όγκο νομοθετήματος που δεν μπορώ να είμαι βέβαιος ότι έχω διεξέλθει με πληρότητα το συγκεκριμένο κείμενο.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, θα ήταν ενδιαφέρον να μας πείτε που βρίσκεται το θέμα του ελληνοϊταλικού αγωγού, που βρίσκονται οι συμφωνίες για το φυσικό αέριο με τη Ρωσία που λήγουν το 2016 και ενδεχομένως και με την Αλγερία που λήγουν λίγο αργότερα.

Τώρα σ' ό,τι αφορά το μοντέλο, το οποίο επιλέγετε μ' ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα, το μοντέλο ΙΤΟ. Σας είπαν και οι συνάδελφοί μου από τη Νέα Δημοκρατία πως δεν είναι κακό αυτό, αλλά το μεταβατικό χρονικό διάστημα είναι εκείνο το οποίο δεν μπορεί κανείς με σαφήνεια να το προχωρήσει. Θα ήταν πιο σωστό και πιο ξεκάθαρο να είχε επιλεγεί η οριστική λύση από τώρα.

Εν πάση περιπτώσει, θα ήθελα να σας πω ότι σε ό,τι αφορά τα δίκτυα είτε στον ηλεκτρισμό είτε στο φυσικό αέριο σ' αυτά πρέπει να έχει τον έλεγχο το κράτος, να έχει την πλειοψηφία και βεβαίως δεν μπορεί να υπάρξει καμμία αντίρρηση ότι ιδιώτες επενδυτές θα πρέπει να μπουένε σ' όλους τους τομείς με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πέρα από το γεγονός ότι υπάρχει αυτή η οικονομική περίοδος την οποία διερχόμαστε, παντού όπου μπήκε ο ιδιωτικός τομέας και συνεργάστηκε με το κράτος έφερε πολύ καλύτερα αποτελέσματα εκεί που είχε το αποκλειστικό μονοπώλιο το κράτος.

Θέλω, επίσης, να τονίσω ότι οφείλετε να ενημερώσετε τη Βουλή -και θέλω εδώ να σας συγχαρώ, γιατί είναι καλό νέο- ότι τρεις ΕΠΑ που είχαν ξεκινήσει από την περίοδο της υπουργίας μου μπαίνουν τώρα σε μια σωστή φάση και ήδη δημιουργείτε και δύο καινούργιες. Αυτές είναι πάρα πολύ καλές, ώστε να έχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή χρήση φυσικού αερίου και για οικιακούς καταναλωτές, αλλά και για τις επιχειρήσεις.

Θα ήταν χρήσιμο να μας ενημερώσετε που βρίσκεται το έργο στο Αλιβέρι, το νέο εργοστάσιο, που βρίσκεται το έργο στη Μεγαλόπολη και βεβαίως για το διαγωνισμό που αφορά τη συμμετοχή των ιδιωτών και στο χώρο της χρήσης του λιγνίτη, που επιβάλλεται άλλωστε και από ευρωπαϊκή υποχρέωση και που βρίσκεται ο διαγωνισμός για τη Βεΐη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, αν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε.

Βέβαια, θα μου επιτρέψετε κλείνοντας να κάνω τρεις επισημάνσεις: Αφού πέρασαν δύο χρόνια και ενεργειακός σχεδιασμός δεν έχει έρθει στη Βουλή για να συζητηθεί, καταργείται και το Εθνικό Συμβούλιο Στρατηγικής για την Ενέργεια, το οποίο δεν κόστιζε στο δημόσιο. Και το κάνετε για δεύτερη φορά αυτό το λάθος. Θα το βρείτε μπροστά σας βεβαίως, με τις επιτροπές. Θα φέρετε τον ενεργειακό σχεδιασμό για να τον κουβεντιάσουμε για τα επόμενα χρόνια, διότι, ήδη εδώ και τρία χρόνια δεν έχει έρθει τέτοιο κείμενο στη Βουλή για να το συζητήσουμε.

Βεβαίως, βλέπω στον προγραμματισμό να καταργείται το ΙΓΜΕ, ένας φορέας για τον οποίο είναι υπερήφανη η πατρίδα μας. Μπορείτε να κάνετε λειτουργική και οικονομική εξυγίανση. Το να καταργήσετε όμως, το ΙΓΜΕ και να το κάνετε μια υπηρεσία του Υπουργείου, αυτό είναι πάρα πολύ μεγάλο λάθος.

Όπως, επίσης, είναι πολύ μεγάλο λάθος να καταργήσετε το μοναδικό φορέα στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων τον ΕΟΜΜΕΧ. Πιστεύω ότι τόσο ο κ. Χρυσοχοϊδης όσο και ο κ. Βενιζέλος που ο μόνος βρίσκεται τώρα στο Υπουργείο Ανάπτυξης, αλλά και ο κ. Βενιζέλος έχει περάσει από το Υπουργείο Ανάπτυξης πρέπει να προβληματιστούν σοβαρά αν θα πρέπει να προχωρήσετε σε μια τέτοια κατάργηση αυτών των φορέων. Διότι δεν γνωρίζω καμμία χώρα που να μην έχει την πείρα, την τεχνολογία και τις ικανότητες που έχει το ΙΓΜΕ και ο ΕΟΜΜΕΧ. Ναι, να γίνει λειτουργική και οικονομική εξυγίανση και αποδοτικότερη λειτουργία, αλλά δεν πρέπει στην προσπάθεια να μικρύνουμε το κράτος να κάνουμε βηματισμούς, τους οποίους η πατρίδα μας θα τους βρει μπροστά.

Αυτές τις σκέψεις ήθελα να καταθέσω, κύριε Υπουργέ, με την αρχική μου υποσημείωση ότι το νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά σημαντικό. Λάβατε παρατηρήσεις και απόψεις απ' όλες τις πτέρυ-

γες της Βουλής και κατά τη συζήτηση στη Διарκή Επιτροπή, όταν κάνατε τη δεύτερη ανάγνωση. Ελπίζω να προβληματιστείτε και από τις τοποθετήσεις που γίνονται και στην Ολομέλεια, ώστε πραγματικά να βγει ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς τον τέως Πρόεδρο της Βουλής τον κ. Δημήτριο Σιούφα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η χώρα μας βρίσκεται σε μια περίοδο –αναφέρθηκε και ο Πρωθυπουργός ο Γιώργος Παπανδρέου αναλυτικά σήμερα στη Βουλή κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ- που αισθάνεται μεγαλύτερη ασφάλεια και σταθερότητα. Μετά τη θετική συμφωνία της περασμένης Πέμπτης, μετά την απόφαση της Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα απαλλάσσεται από το βραχνά της χρεοκοπίας έχει τη δυνατότητα να στηριχθεί στις δυνάμεις της και στη συμβολή των εταίρων μας να δουλέψει, να αλλάξει, να προχωρήσει πράγματα, να πετύχει την ανάπτυξη της για τη δημιουργία χιλιάδων θέσεων εργασίας που έχει ανάγκη ο τόπος μας. Έχουμε πια δυνατότητες. Αυτό δεν σημαίνει εφησυχασμός. Αυτό δεν μπορεί να σημαίνει εγκατάλειψη. Αυτό δεν μπορεί να σημαίνει επιστροφή στη λογική του δανεισμού, της σπατάλης, της συμβίωσης με τη διαφθορά, της γραφειοκρατίας. Είναι ώρα να αλλάξουν όλα και να αλλάξουν γρήγορα. Αυτό ίσως είναι ένα μεγάλο στοίχημα που δεν αφορά μόνο εμάς, δεν αφορά μόνο την Κυβέρνηση, αλλά αφορά το σύνολο του πολιτικού συστήματος και πάνω απ' όλα αφορά τον ελληνικό λαό.

Υπό αυτήν την έννοια, το νομοσχέδιο το οποίο παρουσιάζει σήμερα το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Χαίρω, διότι ένα πολύ μεγάλο μέρος της Αντιπροσωπείας το ψηφίζει. Δεν είναι η πρώτη φορά που στον τομέα της ενέργειας συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ίσως έχουμε μια θετική ιστορία.

Θυμάμαι, όταν ο αξιότιμος τέως Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Δημήτρης Σιούφας, ήταν Υπουργός Ανάπτυξης, πολλά από τα νομοθετήματα που τότε είχε παρουσιάσει, ιδιαίτερα για τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου, είχαν ψηφιστεί από ευρύτερες δυνάμεις μέσα στη Βουλή. Χαίρομαι, διότι το ίδιο γίνεται και τώρα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κατανοούμε οι περισσότεροι –και θέλω να ελπίζω ότι αυτό ουσιαστικά γίνεται αντιληπτό από όλους- ότι υπάρχουν κάποια πράγματα που δεν μπορεί να μείνουν ως έχουν, ότι υπάρχουν κάποια πράγματα που πρέπει να αλλάξουν για να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας. Η ενέργεια είναι αναμφίβολα ένας πολύ σημαντικός τομέας από αυτούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Με αυτό το νομοσχέδιο, όπως έχει τονίσει και ο εισηγητής μας, ο κ. Αθανάσιος Χαντάβας, επιτυγχάνουμε την απελευθέρωση της λειτουργίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου. Θα συμπληρώσω απόλυτα με τον αξιότιμο κύριο Πρόεδρο ότι σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει το κράτος να ασκεί έναν ουσιαστικό έλεγχο στα θέματα που αφορούν τη διακίνηση, το δικτυο μεταφοράς και διανομής της ενέργειας.

Όμως, παράλληλα, αυτό γίνεται και με κανόνες και με όρους προστασίας του καταναλωτή, ενώ ταυτόχρονα ανοίγει και ο δρόμος για ουσιαστικές επενδύσεις, επενδύσεις που έχει ανάγκη η χώρα στον τομέα της παραγωγής και της εμπορίας. Ανοίγει, επίσης, η δυνατότητα τρίτων να παρεμβαίνουν στο λιγνίτη. Έχουμε, θα έλεγα, μια ενίσχυση του ανταγωνισμού και της προσδοκίας μεγάλων επενδύσεων σε έναν ιδιαίτερα κρίσιμο τομέα. Αυτό εμείς δεν το φοβόμαστε. Το θέλουμε, αλλά το θέλουμε με κανόνες, κύριε Λαφαζάνη και κύριε Παφίλη, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η χώρα πάει μπροστά, ότι η χώρα έχει επενδύσεις, ότι αναπτύσσεται, ότι σε αυτήν τη χώρα έχουμε πια τη δυνατότητα να κοιτάξουμε στα μάτια τους νέους ανθρώπους, τους νέους επιστήμονες και να τους πούμε ότι υπάρχει ελπίδα και προοπτική για

τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Υπ' αυτήν την έννοια, πολύ καλά κάνει το Υπουργείο και προχωρεί προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πέραν αυτού, όμως, θέλω να σημειώσω ως ιδιαίτερα θετικό το δεύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου που αφορά την έρευνα και την προοπτική εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων. Είναι μια ιστορικής σημασίας απόφαση. Ξέρω, κύριε Υφυπουργέ, κύριε Μανιάτη, πόσο πολύ έχετε παλέψει και προσωπικά και θέλω να σας συγχαρώ από την καρδιά μου και για τις προσπάθειες που έχετε κάνει και για την ευόδωση των προπαθειών τόσο με τη νομοθέτηση των σχετικών κειμένων όσο, κυρίως, με την εκτέλεσή τους στη συνέχεια, καθώς εκεί είναι το αποφασιστικό κομμάτι. Όμως, ο λίθος μπήκε και μπορούμε να χτίσουμε συγκεκριμένα πράγματα εδώ.

Μέχρι πρότινος άκουγα ορισμένους, οι οποίοι μας κατηγορούσαν –δικαίως ίσως- κατηγορούσαν την ελληνική πολιτεία, λέγοντας ότι έχουμε πιθανώς ανεκμετάλλευτα κοιτάσματα, ότι δεν το ψάχνουμε, ότι δεν ερευνούμε, ότι δεν βάζουμε μια λογική μπροστά για την εκμετάλλευσή τους. Ίδού, λοιπόν, γίνεται. Δεν περιμέναμε να μας πείτε μπράβο, αλλά τουλάχιστον τονίστε ότι κάποιοι άνθρωποι σε κάποιο Υπουργείο δούλεψαν πολύ καιρό, μήνες, απ' ό,τι ξέρω από τον κ. Μανιάτη, προκειμένου να μπορούμε σήμερα να συζητούμε αυτό το πράγμα και αύριο να το κάνουμε πράξη, για να μπορούμε να δημιουργήσουμε και καινούργιες προσδοκίες για την αύξηση του εθνικού πλούτου της χώρας. Δεν ξέρω τι θα βρούμε και πώς θα το κάνουμε, αλλά μόνον η προοπτική ότι εμείς είμαστε υπεύθυνοι για τα πράγματα που μας αφορούν, ότι αλλάζουμε τα πράγματα, ότι παρεμβαίνουμε σε αυτούς τους νέους τομείς είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Είναι μια απόφαση του Πρωθυπουργού ιστορικής σημασίας, που εκτελείται, που προχωρεί. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Πρέπει να πω στον κ. Ροντούλη ότι κάποια στιγμή πρέπει να μιλάμε σοβαρά στην Αίθουσα. Δυστυχώς, μερικές φορές δείχνουμε έλλειψη σοβαρότητας. Η ΑΟΖ δεν αφορά το υπέδαφος. Το θέμα της υφαλοκρηπίδας, εάν ρυθμιστεί, αυτόματα ρυθμίζει και το θέμα της ΑΟΖ. Η ΑΟΖ αφορά το πέραν της υφαλοκρηπίδας κομμάτι. Κάποιος έλεγε χαριτολογώντας –δεν είναι ακριβώς έτσι- ότι αφορά ουσιαστικά τα ψάρια.

Αυτά, λοιπόν, θα πρέπει να τα δούμε και να μη δημιουργούμε μια συνωμοσιολογία, μια αίσθηση ότι κάτι συμβαίνει, ότι κάτι έχουμε να κρύψουμε. Τίποτα δεν έχουμε να κρύψουμε και γι' αυτό το λόγο προσπαθούμε να προχωρήσουμε και με τις συμφωνίες που έχουμε κάνει με τη Ρωσία και τις άλλες χώρες και με τον αγωγό. Υπάρχουν και σχετικές αναφορές σήμερα.

Βεβαίως, υπάρχουν πρακτικές δυσκολίες που δεν είναι στο χέρι μας. Δεν είναι όλα στο χέρι μας. Ξέρετε πάρα πολύ καλά τα διεθνή παιχνίδια που παίζονται. Εμείς προσπαθούμε να είμαστε συνεπείς και να λειτουργούμε με βάση τα εθνικά συμφέροντα. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε και θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες όλων εκείνων των ανθρώπων –ο κ. Σιούφας είναι ένας από αυτούς- οι οποίοι είχαν το όνειρο να γίνει η Ελλάδα ένας ενεργειακός κόμβος. Είναι πολλοί άνθρωποι ανεξαρτήτως παρατάξεων. Αυτές τις προσπάθειες τις συνεχίζουμε, γιατί μας ενδιαφέρει η χώρα μας, το μέλλον της, η προοπτική της και πρέπει να τα δούμε όλα αυτά.

Βεβαίως, είναι και το θέμα των ΑΠΕ. Δεν θίγεται ειδικά με αυτό το νομοσχέδιο. Έχουν γίνει άλλες προσπάθειες, θέλω, όμως, να το τονίζω. Το θέμα των ΑΠΕ είναι το μέλλον, δεν το ξεχνάμε αυτό. Θέλουμε τη μείωση της εξάρτησης της ενεργειακής της χώρας από το λιγνίτη και το πετρέλαιο, θέλουμε να αυξήσουμε τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τη συμμετοχή τους στον τομέα παραγωγής ενέργειας και μην ξεχνάμε ότι δεν είμαστε καθόλου περήφανοι που ακόμη και σήμερα αναγκαζόμαστε και εισάγουμε ηλεκτρική ενέργεια, για να καλύψουμε τις ανάγκες της χώρας. Ακόμη και σήμερα.

Και επειδή είχαμε μία επερώτηση –ορθώς έκανε ο Συνασπισμός και έκανε κάποια επερώτηση για το θέμα της πυρηνικής ενέργειας πριν από λίγο καιρό- θυμίζω ότι ξορκίζαμε όλοι –και πιθανά ορθά ξορκίζαμε- τη δημιουργία πυρηνικού εργοστασίου στην πατρίδα μας, αλλά κλείνουμε τα μάτια όταν εισάγουμε πυρηνική ενέργεια από το Κοζλοντούι, το οποίο είναι στα σύνορα

μας πρακτικά και όπου ένα ατύχημα -το οποίο εμείς δεν μπορούμε εν πάση περιπτώσει να καθορίσουμε ή να επηρεάσουμε, ό μη γένοιτο βέβαια, διότι δεν είναι στο χέρι μας, δεν είμαστε εμείς Βουλγαρία- θα είχε πολύ χειρότερες επιπτώσεις από οτιδήποτε άλλο.

Θέλω να πω με αυτό ότι το όλο θέμα της ενέργειας είναι πάρα πολύ σημαντικό. Μας ενδιαφέρει να γίνουν επενδύσεις στην πατρίδα μας, επενδύσεις που τις ελέγχουμε εμείς, επενδύσεις που μπορούμε να τις εγγυηθούμε εμείς. Επενδύσεις και στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και στον τομέα του φυσικού αερίου και στον τομέα των ΑΠΕ βεβαίως και πάνω απ' όλα, διότι ξαναείπα ότι εκεί είναι το μέλλον και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε καμμία στιγμή.

Είναι θετικό ότι η Βουλή συζητά σήμερα δημιουργικά και θετικά. Είναι κρίμα που έχουμε μία μειωμένη συμμετοχή, προφανώς διότι υπάρχουν πολλές και σημαντικές επιτροπές εν εξελίξει. Μία από αυτές είναι μία άλλη μεγάλη τομή, η οποία επιχειρείται στο θέμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και, βεβαίως, και μία άλλη στο θέμα των συνεταιρισμών. Και δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα στο κτήριο της Βουλής, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ανεξάρτητα αν είναι στην Ολομέλεια ή στις επιτροπές, είναι κατατεθειμένες και συζητούνται τρεις μεγάλες αλλαγές.

Η μία αφορά την αγορά της ενέργειας, εδώ στην Αίθουσα της Ολομέλειας, η δεύτερη αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, επιτέλους μετά από τόσα χρόνια σε μία από τις αίθουσες των επιτροπών και η τρίτη το θέμα της αλλαγής των συνεταιρισμών για το οποίο δεν είμαστε καθόλου υπερήφανοι, όπως έχουν εξελιχθεί αυτήν τη στιγμή και το οποίο πρέπει να ξαναδημιουργήσουμε, να το επανασυγκροτήσουμε, προκειμένου να μπορούμε και να προσφέρουμε στον Έλληνα αγρότη και να αντιμετωπίσουμε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων συνεδριάζει τώρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρθηκα σε τρεις συγκεκριμένες τομές, οι οποίες προωθούνται και βεβαίως, όπως μου τονίζει πολύ σωστά ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης, έχουμε και μία τέταρτη επιτροπή εν εξελίξει και αυτό για να μην θεωρηθεί κάποιος που μας ακούει ότι δεν υπάρχει δέουσα προσοχή στην Αίθουσα. Αναφέρθηκα, όμως, στις τομές οι οποίες γίνονται, για να τις συνδέσω με την τομή που γίνεται στην ηλεκτρική ενέργεια και με την αίσθηση μιας χώρας που αλλάζει, μιας χώρας που εξελίσσεται, μιας χώρας που διεκδικεί την ανόρθωσή της και την έξοδό της από την κρίση, όπως ο Γιώργος Παπανδρέου τόνοισε και πριν από λίγη ώρα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Δεν έχουμε κάτι άλλο να πούμε. Θέλουμε να πούμε στο Υπουργείο να συνεχίσει τις προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση, να έχουμε θετικά αποτελέσματα και θέλω να ελπίζω ότι αυτή η ευρύτερη Πλειοψηφία που στηρίζει το νομοσχέδιο στην Αίθουσα, θα πρέπει να εκφραστεί και σε άλλες τέτοιες μεγάλες τομές και αλλαγές, γιατί έτσι μόνο μπορούμε να εγγυηθούμε την επιτυχία τους, την συνέχειά τους, τη διάρκεια τους και οπωσδήποτε την απόδοσή τους υπέρ της ελληνικής οικονομίας και των πολιτών. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήσ Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Χρήστο Πρωτόπαπα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Ακολουθούν δύο συνάδελφοι για να ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της αρχής. Είναι ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Πιερίας κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου και θα ολοκληρώσουμε με τον κ. Λεβέντη, τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής.

Κύριε Παπαγεωργίου, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κατά τη γνώμη μου είναι πάρα πολύ χρήσιμο και φυσικά είναι ένα πολύ καλό νομοσχέδιο, καθότι δημιουργεί προϋποθέσεις για την ανάπτυξη ή αξιοποίηση της ενέργειας, των υδρογονανθράκων, της γεωθερμίας, του ορυκτού πλούτου της χώρας μας.

Είναι ένα νομοσχέδιο που έχει αδικηθεί από τη συγκυρία. Δεν κοινοποιήθηκε στην κοινωνία και στα μέσα ενημέρωσης. Είναι ένα νομοσχέδιο, όμως, από το οποίο η ελληνική οικονομία και

κοινωνία προσδοκά, γιατί η ανάπτυξη αυτών των τομέων θα δώσει ώθηση στην οικονομία. Η ανάπτυξη αυτών των τομέων είναι ένας στόχος της Κυβέρνησης για την ελληνική οικονομία. Έχουμε την ενέργεια και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, έχουμε τους υδρογονάνθρακες, έχουμε τα ορυκτά μας τα οποία μπορούν να συμβάλλουν στην αύξηση του ΑΕΠ και στην παραγωγή πλούτου στη χώρα μας.

Και επιπρόσθετα, θέλω να πω ότι με αυτό το νομοσχέδιο μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι του «20-20-20», όπως συνηθίσαμε να λέμε. Ο ανταγωνισμός θα επιφέρει ενίσχυση και αλλαγή του μείγματος στα καύσιμα, κάτι το οποίο θεωρώ ότι θα βοηθήσει στην παραγωγή καθαρής ενέργειας που το αποζητάει και είναι η στόχευση του «20-20-20».

Επίσης, με την ενίσχυση της ΡΑΕ πιστεύω ότι λύνονται προβλήματα ανταγωνισμών ή προβλήματα αγκυλώσεων και συντονισμού των πολιτικών σε αυτόν τον τεράστιο χώρο. Για πρώτη φορά ορίζεται πιο συστηματικά η έννοια των ευάλωτων καταναλωτών. Είναι η κοινωνική πλευρά του νομοσχεδίου που θα πρέπει να την χαιρετήσουμε.

Τέλος, νομίζω ότι η μεγάλη συζήτηση για τους υδρογονάνθρακες, τη γεωθερμία είναι κάτι το οποίο θεωρείται όλα τα χρόνια ταμπού στη χώρα μας και θέλω να ξεκινήσω με αυτό, κύριε Υπουργέ. Πιστεύω ότι η εμπειρία μας, των τελευταίων ιδιαίτερα χρόνων, λέει το εξής απλό: Έχουμε ψηφίσει πάρα πολύ καλά νομοσχέδια, στην πράξη, όμως, αυτά δεν υλοποιήθηκαν.

Τώρα, κύριε Υπουργέ -και επειδή χαιρετίζω αυτό το νομοσχέδιο- δεν θα κριθούμε από το πόσο ορθά νομοθετούμε, πόσο σοφά νομοθετούμε. Τώρα πια νομίζω η συζήτηση και η κρίση των πολιτών και της πολιτείας θα γίνει επί των αποτελεσμάτων. Και υπό αυτήν την έννοια θεωρώ ότι είναι κρίσιμη η επιτάχυνση και η υλοποίηση των πολιτικών που προσδοκούμε ότι θα φέρουν νέα δεδομένα στην οικονομία της χώρας μας.

Για το πετρέλαιο, για παράδειγμα, από ό,τι ξέρετε ξοδεύουμε το 5% του ΑΕΠ, ένα τρομακτικό νόμρο. Υπάρχει μια συζήτηση χρόνια να μην επεκτείνουμε την ΑΟΖ, γιατί θεωρείται casus belli προς Ανατολάς και ότι υπάρχει πετρέλαιο το οποίο δεν αξιοποιούμε για λόγους ανεπάρκειας ή ανικανότητας. Νομίζω ότι ήρθε η ώρα πια να συζητήσουμε σοβαρά και νομίζω με τη δημιουργία του φορέα, αλλά και τους διαγωνισμούς που δρομολογεί με βάση την πρόβλεψη στη συνέχεια η Κυβέρνηση, θα πάμε αυτό το οποίο είναι το ζητούμενο, να δούμε τι, εν πάση περιπτώσει, από υδρογονάνθρακες έχει αυτή η χώρα και πώς το αξιοποιούμε και πώς υποκαθιστούμε τη μεγάλη δαπάνη του 5% του ΑΕΠ γι' αυτόν τον πόρο, γι' αυτόν τον υδρογονάνθρακα.

Και φυσικά, υπάρχει και το αέριο. Υπάρχει εκτίμηση ότι υπάρχουν πάρα πολύ μεγάλα αποθέματα αερίου, όχι τόσο πετρελαίου. Αυτό μένει να δικαιωθεί. Είναι το «τόξο του Ησιόδου» ή δεν ξέρω ποια άλλα. Είναι μια συζήτηση η οποία πρέπει να γίνει σε βάθος, καθαρά στην ελληνική κοινωνία. Υπάρχουν και μύθοι ότι αν βγάλουμε πετρέλαιο ή αξιοποιήσουμε το φυσικό αέριο θα σωθούμε ξαφνικά και θα γυρίσει σε θετικούς ρυθμούς η οικονομία. Πρέπει να βάλουμε τα πράγματα στη σωστή διάσταση.

Όμως, κύριε Υπουργέ, η αίσθηση η δικιά μου είναι από που είπατε και από αυτά που διαβάζω και ιδιαίτερα για το φυσικό αέριο, ότι έχουμε έναν πλούτο που πρέπει να τον αξιοποιήσουμε και υπάρχει και ενδιαφέρον. Ακούω και διάφορους συναδέλφους από διάφορες πλευρές, που λένε ότι θα ξεπουλήσουμε. Μα, η μέθοδος που αξιοποιούνται αυτοί οι υδρογονάνθρακες είναι συγκεκριμένη. Έρχονται ξένες εταιρείες, γίνεται διαγωνισμός, παίρνει τα royalties η χώρα, που τα αξιοποιεί. Ξαφνικά θα ανακαλύψουμε εμείς την Αμερική; Ή, εν πάση περιπτώσει, έχουμε και τον Πρίνο. Έχουμε ένα μοντέλο, το οποίο δοκιμάσαμε τις περασμένες δεκαετίες.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι πάρα πολύ κρίσιμο το μέγεθος της καλύτερης αξιοποίησης του πετρελαίου και του φυσικού αερίου.

Το δεύτερο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι ο χρυσός εδώ και έξι μήνες, λόγω της κρίσης πήρε φωτιά. Υπάρχουν στη βόρεια Ελλάδα και το ξέρουμε όλοι -και υπήρχαν- και μεταλλεία χρυσού, μόνο που δεν τα αξιοποιούσαμε ορθολογικά. Συνήθως η αξιοποίηση γινόταν κατά τρόπο λεηλάτησης. Πρέπει να δούμε πώς θα αξιοποιήσουμε το χρυσό, ιδιαίτερα αυτή την πε-

ρίοδο και τα επόμενα χρόνια, όπου θεωρήθηκε ότι μετά τη Συνθήκη του Μπρέτον-Γουντς ότι ο χρυσός παρέλκει σαν αγαθό. Νομίζω ότι είναι πολύ κρίσιμο να δούμε το χρυσό, όπως και τα άλλα μεταλλεύματα.

Για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ –σας έκανα ερώτηση, μου απαντήσατε και σας ευχαριστώ, γιατί είναι προς τιμήν σας- στη Πιερία υπήρχαν μεταλλεία χρωμίτη. Τα αξιοποιούσαν οι Γερμανοί και μόλις «έφυγαν» οι Γερμανοί, τα κουκουλώσαμε και μάλιστα αφήσαμε εξορυχθέν υλικό που δεν το αξιοποιήσαμε. Είναι προς τιμήν του κυρίου Υπουργού, γιατί προσέτρεξε και θα το αξιολογήσει στα πλαίσια της επιτροπής που έχει συστήσει.

Διερρωτάσμε, λοιπόν, αν είναι δυνατόν να υπάρχουν ορυκτά τα οποία δεν τα αξιοποιούμε πια στη χώρα μας. Είναι δυνατόν να μην αξιοποιούμε τον καταπληκτικό πλούτο που έχουμε σε γεωθερμία στη βόρειο Ελλάδα; Νομίζω ότι από εδώ και πέρα, επειδή αναδιατάσσεται η οικονομία -εκ των πραγμάτων μετά την κρίση θα αναδιαταχθεί η οικονομία- κλασικές παραγωγές και πολιτικές δεν μπορούν να αποδώσουν.

Υπάρχουν, λοιπόν, τα ορυκτά, οι υδρογονάνθρακες, ο νέος τομέας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που μπορεί να φέρουν πλούτο και να βγάλουν την οικονομία από την ύφεση. Δεν τα μισθοποιούμε. Όμως, μπορεί να βοηθήσουν στην ανάκαμψη, στην αύξηση του ΑΕΠ για να πάει η χώρα σε μια άλλη περίοδο.

Το τελευταίο που θέλω να σας επισημάνω και αφορά έναν άλλο τομέα είναι το εξής: Έγιναν περίπου έξι χιλιάδες αιτήσεις για φωτοβολταϊκά, δηλαδή εκατό εκατοστάρες, όπως λέει, μονάδες. Η ΔΕΗ, δυστυχώς, λέει: «Εγώ δεν έχω σύστημα».

Για παράδειγμα, στην Πιερία από τις τριακόσιες αιτήσεις εγκρίθηκαν εξήντα. Είπατε ότι μετά τις 30/6 θα αξιολογήσει ποιες ήταν σε εκκρεμότητα και θα δει την αναβάθμιση του δικτύου, ώστε από 2,5 να το πάει στο 4,5.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, επειδή οι άνθρωποι μπήκαν σε έξοδα, αφού η 30η Ιουνίου πέρασε, να πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους, τους υπόλοιπους διακόσιους σαράντα, που έχουν τις μελέτες, που μπήκαν στον κόπο και που έχουν δεσμεύσει τα χωράφια τους, τι θα κάνουν. Απελευθερώθηκε ενέργεια απ' αυτούς; Γιατί υπήρχαν μερικοί που είχαν πάρει τις άδειες, τις πειρέφρασαν και είχαν μπλοκάρει τη δυναμικότητα.

Η ΔΕΗ τι έλεγε; «Αφού του έχω δώσει άδεια, δεν μπορώ να τον πετάξω απ' έξω παρά μόνο εάν τον αξιολογήσω.» Να αξιολογηθούν, λοιπόν, στις 30/6. Όσοι έχουν σκοπό να ασκήσουν επιχειρηματικές δραστηριότητες, να τους δώσουν. Όσοι δεν έχουν να δοθεί σε αγρότες.

Δεύτερον, να αναβαθμιστεί το δίκτυο, κύριε Υπουργέ. Οι Βουλευτές θεωρούμαστε «σάκος του μποξ». Μαζ λένε «Ωραία, βρε παιδιά. Κάναμε μελέτες. Υποβάλαμε προγράμματα. Πρέπει να αξιολογηθούν.» Θα σας παρακαλέσω να το δείτε και προσωπικά, κύριε Υπουργέ.

Προφανώς, ψηφίζω το νομοσχέδιο. Θέλω να επαινέσω όλους τους εισηγητές, διότι, ως Πρόεδρος της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, διαπίστωσα ότι πρώτη φορά ήρθε νομοσχέδιο «τρία σε ένα» με διακόσια άρθρα, όπως είπε ο κ. Σιούφας. Έκαναν τεράστια προσπάθειες οι εισηγητές και οι υπηρεσίες της Βουλής και νομίζω ότι έχουμε τώρα ένα νομοσχέδιο, που είναι χρήσιμο εργαλείο, αρκεί, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση εφεξής, στο άμεσο μέλλον, να δώσει υπόσταση στις πολιτικές. Γιατί νομοσχέδια μεν ψηφίσαμε, όμως, οι πολιτικές δεν «περπάτησαν».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αθανάσιο Παπαγεωργίου, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πιερίας.

Ολοκληρώνουμε με τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε άλλο ένα πολυνομοσχέδιο. Στα πολυνομοσχέδια έχει ιδιαίτερη αδυναμία η Κυβέρνηση. Όλο αυτόν τον καιρό φέρνει νομοσχέδια τα οποία δεν προλαβαίνουν ούτε να εξεργαστούν οι επιτροπές, ούτε και να γίνει αναλυτική συζήτηση στη Βουλή. Εδώ έχουμε εκατόν εν-

νήντα οκτώ άρθρα. Όπως καταλαβαίνετε, είναι τόσα πολλά όσα έχει να πει κανείς και τόσο περιορισμένος ο χρόνος: Μόνο επτά λεπτά.

Θα προσπαθήσω, λοιπόν, μέσα σε αυτό το σύντομο διάστημα να καλύψω μερικά από τα πολλά κεφάλαια, τα οποία υπάρχουν.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου, προσπάθειες αναζήτησης, έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, τους αγωγούς Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, Ελλάδα-Βουλγαρία, Ελλάδα-Ιταλία και άλλα θέματα που έχουν σχέση με την ενέργεια και το περιβάλλον.

Όσον αφορά την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου και την τύχη της ΔΕΗ, ως Δημοκρατική Αριστερά εξέθεσε τις απόψεις μας χθες ο σύντροφός μας Νίκος Τσούκαλης.

Είμαστε, λοιπόν, υπέρ της θέσης ότι το βασικό δίκτυο της παραγωγής, της μεταφοράς και διανομής πρέπει να παραμείνει στην κυριότητα του δημοσίου. Από εκεί και πέρα θα μπορούσαμε να συζητήσουμε πώς θα μπορούσαν να υπεισέλθουν άλλες ρυθμίσεις στη διαδικασία παραγωγής και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας.

Εδώ, όμως, κύριε Υπουργέ, κάνετε ένα σχεδιασμό για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, όταν ακόμη δεν μας έχετε ξεκαθαρίσει τι θα γίνει με τη ΔΕΗ.

Δεν ξέρουμε ποια είναι η μοίρα της. Τι θα γίνει με τους εργαζόμενους; Η πώληση του 17% προφανώς δεν εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και δεν πρόκειται να αποφέρει παρά ελάχιστα χρήματα. Το όφελος θα είναι μηδαμινό.

Οι γενικές μας θέσεις όσον αφορά τους κεντρικούς πυλώνες για το μέλλον της ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας είναι πρώτον η διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα στη ΔΕΗ με αλλαγές και αναδιορθώσεις στην δομή και τη λειτουργία της επιχείρησης που είναι απαραίτητες. Δεύτερον, το βασικό ηλεκτρικό δίκτυο πρέπει να είναι αποκλειστικά και μόνο δημόσιο. Τρίτον, να δοθεί έμφαση και κίνητρα στην ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Ένα άλλο. Τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ, με τα λιγνιτικά αποθέματα; Τι πρόκειται να γίνει με την εκμετάλλευση του υδροδυναμικού πλούτου της χώρας; Είναι προφανές ότι οποιοδήποτε σενάριο που εμπεριέχει ως λύση την εκμετάλλευση των λιγνιτικών κοιτασμάτων σε Δράμα και Ελασσόνα ή την πώληση λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ σε ιδιώτες εκτροχιάζει κάθε προσπάθεια βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας και γι αυτό αποτελεί κόκκινη γραμμή για εμάς, όπως και για όλη την ελληνική κοινωνία.

Έχοντας, λοιπόν, αυτά υπ' όψιν η ΔΗΜΑΡ προτείνει μια σειρά από θέσεις για τη ΔΕΗ που αναπτύχθηκαν όπως είπα από το Νίκο Τσούκαλη και θέτει μόνον ως προϋπόθεση την ύπαρξη αυστηρού χρονοδιαγράμματος απεξάρτησης της χώρας από το λιγνίτη με ταυτόχρονο πρόγραμμα οικονομικοκοινωνικής αναπτυξιακής προσαρμογής των περιοχών ανάπτυξης του λιγνίτη.

Ερχόμαστε τώρα και μια σειρά άλλα κεφάλαια όσον αφορά την έρευνα και την αναζήτηση και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Υπάρχουν βέβαια εκκρεμότητες πρώτα πρώτα με την ΑΟΖ. Τι γίνεται; Πού και πότε και πώς θα προχωρήσουμε; Κανείς δεν ξέρει. Δεν ξέρουμε τον πλούτο της χώρας που υπάρχει και τι κοιτάσματα υδρογονανθράκων υπάρχουν, πετρελαίου και φυσικού αερίου. Και βέβαια από κει και πέρα αν βρεθούν πώς θα τα εκμεταλλευτούμε και τις εγγυήσεις και εξασφαλίσεις θα υπάρξουν, κύριε Υπουργέ; Γιατί σκεφτείτε να προχωρήσουμε εμείς και επειδή πολλές φορές μπορεί να συμβούν και στις καλύτερες των οικογενειών ατυχήματα, όπως συνέβη με την «BP» και την Αμερική στον κόλπο του Μεξικού, σκεφτείτε αν συμβεί κάτι τέτοιο στη Μεσόγειο ή ακόμα χειρότερα στο Αιγαίο. Τελείωσε. Η Ελλάδα αφανίστηκε για εκατονταετίες. Επομένως, όλα αυτά πρέπει να τα σκεφτούμε.

Από αυτήν την άποψη εμείς είμαστε αντίθετοι και με τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Ναι μεν είναι χρήσιμο, αλλά δεν δίνει εγγυήσεις ότι εκεί θα προστατευθεί το περιβάλλον. Νομίζουμε ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.

Όσον αφορά την ΠΑΕ, ασφαλώς είναι θετικές μια σειρά από διατάξεις, συμφωνούμε αλλά έχουμε και μια προσωπική εμπειρία

από τη ΡΑΕ για το πώς λειτουργεί. Παραδείγματος χάριν, βγάζει απόφαση να φτιαχτεί εργοστάσιο καύσης φυσικού αερίου στη Χαλυβουργική. Η ΡΑΕ το αποφάσισε και το υπέγραψε και δεν έχει αυτό το δικαίωμα, γιατί στην Αττική και ειδικότερα στο δύσμοιρο Θριάσιο έχουν μαζευτεί δέκα εκατομμύρια τόνοι καύσιμα αποθηκευμένα.

Και σας έχω φέρει επανειλημμένα στη Βουλή σε αυτήν την Κυβέρνηση και στην προηγούμενη ότι κάτω από τις εγκαταστάσεις της ΠΥΡΚΑΛ με τα πυρομαχικά -και είναι υψηλής εκρηκτικής δύναμης πολλά από αυτά, χειρότερα και από αυτά που έσκασαν στην Κύπρο- το έδαφος είναι υπονομευμένο από τα πετρέλαια, την κηροζίνη και την βενζίνη της «ΠΕΤΡΟΛΑ» της οποίας δώσατε άδεια και της επιτρέψατε και έκανε μεσοτοιχία με την ΠΥΡΚΑΛ. Έχει τριάντα αντλίες που αντλούν κάθε μέρα αυτά τα καύσιμα κάτω από τα πυρομαχικά της ΠΥΡΚΑΛ. Δεν καταλαβαίνετε ότι κάποτε, όταν θα γίνει αυτή η έκρηξη δεν θα μείνει τίποτε όρθιο σε όλο το Θριάσιο και σε όλη την Αττική; Κάποτε πρέπει να σκεφτείτε κι εσείς εδώ μέσα. Δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα. Και συνεχίζουμε να μαζεύουμε. Ομοίως και στη Ρεθυθούσα είχαμε δυο εγκαταστάσεις και κανάμε και άλλη μία τεράστια εγκατάσταση. Θα μου πείτε ότι δεν θα συμβούν αυτά. Να όμως που συνέβησαν. Έχει συμβεί και στα διυλιστήρια του Ρότερνταμ και στο Αμβούργο, όπως και στη Φουκουσίμα.

Επομένως, εδώ να μην να δούμε, ασφαλώς να αξιοποιήσουμε τον πλούτο, αλλά όμως θέλει μεγάλη προσοχή.

Και επειδή δεν έχω χρόνο, ένα άλλο θέμα. Ερχόμαστε στα λατομεία. Λέτε τώρα ότι μπορεί να γίνουν δρόμοι μέσα στα δάση, στις δασικές εκτάσεις που να πηγαινοέρχονται στα λατομεία. Το ξέρουμε αυτό ότι γίνεται, ακόμα και στην Αττική. Επίσης, να δοθεί παράταση λατόμησης.

Κύριε Υπουργέ, εφαρμόζεται ένα κόλπο από τις λατομικές επιχειρήσεις, στην Κεραμιδέζα, στο Ξηρόρεμα και αλλού. Τι κάνουν; Δίνουν μια άδεια για εκατό στρέμματα λατόμησης. Τα εκατό στρέμματα βέβαια γίνονται διακόσια, τριακόσια. Και μετά, επειδή τελειώνει η άδεια, δίνουν αποκατάστασης. Η άδεια αποκατάστασης την ακτίνα των εκατό μέτρων την κάνει διακόσια, την κάνει πεντακόσια. Και μετά παίρνει μια άλλη άδεια αποκατάστασης που κάνει μια ακτίνα χίλια πεντακόσια μέτρα. Πηγαίνετε να δείτε τι γίνεται στα λατομεία, τι γίνεται στο Μαρκόπουλο, όπου έχει γελοιοποιηθεί κυριολεκτικά η ελληνική πολιτεία. Πόσες απαγορεύσεις δεν έχουν εδώ ληφθεί; Πόσες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας; Και, όμως, δεν γίνονται σεβαστές. Σκουπίζουν τα παλαιότερα των υποδημάτων τους πάνω σε αυτές τις αποφάσεις όλοι αυτοί οι κύριοι, οι οποίοι είναι δικτυωμένοι με τη διαπλοκή, η οποία έχει σχέση και με τις διάφορες πολιτικές ομάδες και το πολιτικό όφελος και το πολιτικό κόστος.

Επομένως, όλα αυτά να μην είναι καλά και χρήσιμα, αλλά τουλάχιστον όμως να σκεφθούμε και το μέλλον και το περιβάλλον, το οποίο δεν έχει περιθώρια άλλο να καταστρέφεται.

Και ένα τελευταίο που το έχω ξαναπεί. Επάνω στην κορυφή του Κιθαιρώνα εγκαθίστανται τώρα ανεμογεννήτριες, σε ένα βουνό ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, που και μόνο αν ήθελε να αξιοποιήσει η ελληνική πολιτεία θα μπορούσε να κάνει εκεί τις εγκαταστάσεις που είναι από την παλιά αμερικάνικη πυρηνική βάση, να κάνει εκεί χώρο τουρισμού για να βλέπουν από κάτω που είναι στο πιάτο ακριβώς το πεδίο της μάχης των Πλαταιών. Εκεί, λοιπόν, δεν επιτρέπεται κανονικά να γίνονται τέτοιες εγκαταστάσεις, όταν είναι σε άμεση επαφή με μνημεία του νεώτερου ή του παλαιότερου πολιτισμού μας. Και εδώ είναι ότι από τη μια φαίνονται οι ανεμογεννήτριες από τις Πλαταιές και από την άλλη από το πάσο των Αιγιοσθένων, το καλύτερο σωζόμενο ελληνικό κάστρο.

Και πηγαίνοντας εκεί πάνω, κύριε Υπουργέ, αν καθίσετε, θα δείτε τώρα ότι εκεί που γίνονται αυτές οι ανεμογεννήτριες, πέρασε ακριβώς αυτήν τη γραμμή η πυρκαγιά που ήρθε από τη Βοιωτία πρόπερσι. Αν πάτε λίγο παραπέρα και δείτε τις ανεμογεννήτριες που εγκαθίστανται στην Πάστρα και στην Πάρνηθα, είναι εκεί που πέρασε η πυρκαγιά που κατέκαυσε. Αν δείτε, λοιπόν, καθώς είμαστε από την Ελλάδα και πονηρέμενοι, σκεφτόμαστε κιόλας: Όλες αυτές οι αδικαιολόγητες πυρκαγιές πώς διάβολο μπαίνουν; Με συγχωρείτε για την έκφραση. Τι συμβαίνει;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Μανιάτης, για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ενεργειακός πλούτος της χώρας μπορεί και πρέπει να γίνει ο μεγάλος πρωταγωνιστής σε ένα νέο οικονομικό και επενδυτικό σκηνοικό αναπτυξιακών ευκαιριών, θέσεων εργασίας και ενίσχυσης των δημοσίων εσόδων. Η αδράνεια και οι χαμηλές ταχύτητες πρέπει να βγουν οριστικά από τις πρακτικές μας. Οι εξελίξεις έδειξαν με τον πιο δραματικό τρόπο ότι οι καιροί δεν περιμένουν και οι ευκαιρίες που περνάνε χάνονται. Δεν έχουμε, λοιπόν, την πολυτέλεια άλλων χαμένων ευκαιριών. Η αποφασιστικότητα μας είναι αυτή που θα διαμορφώσει το μέλλον και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι κανένας μέσα σε αυτήν την Αίθουσα δεν επιθυμεί για την πατρίδα και το λαό μας ένα μέλλον αβεβαιότητας και ανασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτυπώνει μια ξεκάθαρη φιλοσοφία. Η ποιότητα της διακυβέρνησης, οι θεσμοί και τέλος τα εργαλεία ανάπτυξης έχουν καθοριστική σημασία για τη μεγάλη στροφή από τη χρεοκοπία στη βιώσιμη ανάπτυξη. Σήμερα θα τοποθετηθώ μόνο για το φορέα υδρογονανθράκων. Για τα υπόλοιπα σπουδαία ζητήματα που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, όπως είναι ο αγωγός πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, όπως είναι οι δύο αγωγοί φυσικού αερίου, ο ελληνοϊταλικός IGI και ο ελληνοβουλγαρικός IGB, άλλα θέματα όπως είναι η γεωθερμία, ζητήματα όπως είναι η δημιουργία των νέων εταιρειών παροχής αερίου, όλα αυτά θα τα αφήσω για την τοποθέτησή μου στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Πρωθούμε σήμερα την υλοποίηση του Εθνικού Φορέα Υδρογονανθράκων, ο οποίος θα διαχειρίζεται τα αποκλειστικά δικαιώματα του δημοσίου σε θέματα αναζήτησης, έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων της χώρας. Κλείνουμε οριστικά ένα δεκαπενταετή κύκλο αδράνειας για τα πιθανά εθνικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων.

Ουσιαστικά, επρόκειτο για έναν παραλογισμό. Ήταν σαν να κάθεται κάποιος πάνω από έναν κρυμμένο θησαυρό. Έστω και εάν δεν ξέρουμε -και το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά- πόσος είναι αυτός ο θησαυρός, σίγουρα, όμως, υπάρχει θησαυρός. Είναι, λοιπόν, παραλογισμός να κάθεται πάνω από ένα θησαυρό, την ίδια στιγμή που σου κάνουν κατάσχεση στο σπίτι σου.

Στη διάρκεια, βέβαια, της ελληνικής αδράνειας των τελευταίων ετών σε ολόκληρη τη Μεσόγειο οι χώρες κινούσαν διαδικασίες έρευνας και αξιοποίησης του δικού τους ορυκτού πλούτου. Μάλιστα, απ' αυτά τα ερευνητικά αποτελέσματα, από τις έρευνες και ανακνώσεις των γειτονικών μας κρατών, προέκυπταν και προκύπτουν συνεχώς ευνοϊκές προοπτικές για ύπαρξη κοιτασμάτων και στον ελλαδικό χώρο.

Σε καμία περίπτωση δεν ανήκω σ' αυτούς που θα ήθελαν να αντικαταστήσουν το μύθο της Ψωροκώσταινας μ' ένα μύθο, αυτόν του πετρελαϊκού Ελ Ντοράντο. Ανήκω, όμως, σ' αυτούς που λένε πως το ερώτημα αυτό πρέπει να απαντήσει η επιστημονικά τεκμηριωμένη έρευνα και αναζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έρευνα και παραγωγή υδρογονανθράκων -και σας το λέω γιατί τους τελευταίους μήνες έμαθα πάρα πολλά- είναι ένα απόλυτα εξειδικευμένο αντικείμενο με το οποίο αν δεν ασχοληθείς, δεν πρόκειται ποτέ να μάθεις τις λεπτομέρειες και τα μυστικά του.

Η έρευνα, λοιπόν, αυτή είναι μία εξαιρετικά περίπλοκη επιχειρηματική δραστηριότητα, κατά την οποία εφαρμόζονται εξειδικευμένες τεχνολογίες, απαιτείται υψηλή ένταση κεφαλαίων, ενώ εμπριέχονται σημαντικοί κίνδυνοι αποτυχίας, γεωλογικοί, τεχνικοί, περιβαλλοντικοί, εμπορικοί, πολιτικοί και γεωπολιτικοί.

Πάγια διεθνής πρακτική είναι τα περισσότερα κράτη να μην αναλαμβάνουν άμεσα τους επιχειρηματικούς κινδύνους. Αυτή είναι η πρώτη απάντηση στο γιατί δεν δημιουργούμε έναν κρατικό φορέα, ο οποίος θα προσλάβει δημοσίου υπάλληλους που αυτοί θα κάνουν αυτές τις έρευνες.

Κανένα κράτος δεν ρισκάρει να αναλάβει τον επιχειρηματικό κίνδυνο αποτυχίας διαφόρων τέτοιων προσπαθειών, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια. Έτσι, μέσω διεθνών διαφανών διαγωνισμών, τα κράτη παραχωρούν τα δικαιώματά τους σε εξειδικευμένες πετρελαϊκές εταιρείες, διασφαλίζοντας όμως αυτά τα δικαιώματα μέσα από αυστηρές συμβάσεις.

Τις διαδικασίες των παραχωρήσεων αυτών τις διενεργούν τα κράτη μέσω ενός αμιγώς κρατικού φορέα, ο οποίος επιπλέον διαπραγματεύεται τις συμβάσεις με τις πετρελαϊκές εταιρείες και στη συνέχεια, ο ίδιος φορέας ελέγχει την τήρησή τους.

Εδώ, επίσης, να σας πω ότι η παγκόσμια πετρελαϊκή βιομηχανία δεν θέλει συμβάσεις με παράπλευρα σχήματα του κράτους, θέλει απευθείας με το κράτος, γιατί οι επενδύσεις είναι τεράστιου ύψους. Μία γεώτρηση μπορεί σε μεγάλα βάθη της Μεσογείου να κοστίζει 70, 80 ή 100 εκατομμύρια δολάρια και η σχέση πρέπει να είναι απευθείας με το κράτος, ώστε αντίστοιχα να υπάρχουν και οι δεσμεύσεις.

Οι ίδιες οι εταιρείες με τη σειρά τους συνήθως διασπείρουν τους επιχειρηματικούς κινδύνους με τη δημιουργία κοινοπραξιών και γι' αυτό θα βρείτε σ' όλες τις περιπτώσεις κοινοπραξίες τριών, τεσσάρων και δέκα εταιρειών, πολλές φορές, με στόχο ακριβώς να διασπείρεται ο επιχειρηματικός κίνδυνος.

Οι κοινοπραξίες αυτές καταβάλλουν στα κράτη το τίμημα και το τίμημα αυτό προέρχεται από δύο πηγές. Η μια πηγή τιμήματος είναι η φορολογία της ανώνυμης εταιρείας που διενεργεί την έρευνα και η άλλη πηγή εισοδήματος του κράτους είναι το μίσθωμα ή ποσοστό επί της παραγωγής που διαπραγματεύεται το κράτος.

Το ύψος των ωφελημάτων για τα κράτη είναι αποτέλεσμα των διεθνών διαγωνισμών και εξαρτώνται, τα οφέλη αυτά, από τις εκάστοτε συνθήκες της αγοράς, τις πιθανότητες ύπαρξης υδρογονανθράκων, τις προβλεπόμενες γεωλογικές και τεχνικές δυσκολίες κ.α..

Θα σας αναφέρω λίγους αριθμούς. Οι ερευνητικές δαπάνες για την ανακάλυψη ενός θαλασσιού κοιτάσματος εκατό εκατομμυρίων βαρελιών, περίπου όσο είναι ο Πρίνος, οι έρευνες για να ανακαλυφθεί ο Πρίνος και να περιχαρακωθεί είναι περίπου 200 εκατομμύρια δολάρια. Οι επενδύσεις για την ανάπτυξη του κοιτάσματος και την έναρξη παραγωγής είναι περίπου 1 δισεκατομμύριο δολάρια.

Η παραγωγή αυτού του κοιτάσματος διαρκεί είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια. Οι δαπάνες παραγωγής, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, είναι περίπου 1,5 δισεκατομμύριο, ενώ με βάση τη διεθνή πρακτική –κυρίως θα έλεγα τη μεσογειακή εμπειρία– οι αντίστοιχοι φόροι και τα μισθώματα για το κράτος ανέρχονται περίπου σε 3 δισεκατομμύρια δολάρια και αυτό –επαναλαμβάνω– από ένα κοίτασμα μεγέθους Πρίνου.

Εμείς σχεδιάσαμε τη δημιουργία ενός μικρού, ευέλικτου και αποτελεσματικού σχήματος με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, με μοναδικό μέτοχο το δημόσιο. Θα στελεχώσουμε την εταιρεία με έμπειρο προσωπικό είκοσι – είκοσι πέντε ατόμων, έτσι ώστε πολύ γρήγορα να προβούμε στη διενέργεια διεθνούς διαγωνισμού, αυτό που λέμε γύρο παραχωρήσεων, σε περιοχές, όπου τα δεδομένα είναι ώριμα και υπάρχουν ενδείξεις ύπαρξης πετρελαίου ή και αερίου.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας πω το εξής: Δεν υπάρχουν πολλοί έμπειροι άνθρωποι σε αυτά τα θέματα στη χώρα μας. Ακριβώς επειδή επί δεκαπέντε χρόνια η Ελλάδα δεν έκανε τίποτα, όλα τα άζια στελέχη της πατρίδας μας πήγαν στο εξωτερικό. Έχουμε ορισμένους πανεπιστημιακούς που ξέρουν καλά τη δουλειά τους και έχουμε μία αρκετά καλή –θα έλεγα– τεχνογνωσία κυρίως στα ΕΛΠΕ και μία μικρότερη τεχνογνωσία στους άλλους δύο πετρελαϊκούς ομίλους που δραστηριοποιούνται στη χώρα.

Γενικά, όμως, ως Ελλάδα, έχουμε μεγάλη ανάγκη να προσελκύσουμε και τον Ελληνισμό του εξωτερικού. Γι' αυτό πρέπει να σας πω ότι είναι πολύ συγκινητικό –και θέλω να το αναφέρω από το Βήμα της Βουλής– το γεγονός ότι πολλοί Έλληνες, οι οποίοι έχουν πολύ επιτυχημένες καριέρες στο εξωτερικό, έχουν επικοινωνήσει μαζί μας και προτιθενται δωρεάν, όπου η πατρίδα τους χρειαστεί, να βοηθήσουν, σε συνεργασία με τα στελέχη του

φορέα που θα δημιουργήσουμε, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τους φορείς που έχει η χώρα μας, προκειμένου να προχωρήσουμε μπροστά.

Σήμερα, η διαδικασία έρευνας υδρογονανθράκων διέπεται από το ν.2289/1995, ο οποίος είναι σε αρκετό βαθμό εναρμονισμένος με την κοινοτική οδηγία 22/1994. Πρέπει να σας πω ότι ο νόμος αυτός για το 1995 ήταν ένας πολύ καλός νόμος. Πάνω σε αυτόν στηρίζομαστε και κάνουμε τις βελτιώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, μπορεί να χρειαστώ τέσσερα με πέντε λεπτά επιπλέον, αν μου επιτρέπεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Παρακαλώ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Πάνω, λοιπόν, σε αυτό, εκτός από τη δημιουργία του φορέα, βελτιώνουμε το νόμο, τον εκσυγχρονίζουμε, αξιοποιούμε την εμπειρία που έχει αποκτηθεί στο μεσοδιάστημα, ώστε να κάνουμε κάτι καλύτερο για την Ελλάδα.

Οι δυνατότητες και τα κίνητρα του ν.2289/1995 υστερούν και πρέπει να τα ενισχύσουμε, κυρίως για να προσελκύσουμε σοβαρές επενδύσεις σε μία περιοχή ιδιαίτερως υψηλού επιχειρηματικού ρίσκου. Τι κάνουμε; Εισάγουμε για πρώτη φορά στη χώρα τη διεθνούς δοκιμασμένη ερευνητική πρακτική των σεισμικών ερευνών, μη αποκλειστικής χρήσης των δεδομένων.

Με τη μέθοδο αυτή, εξειδικευμένες εταιρείες του κλάδου –σε παγκόσμιο επίπεδο όλες και όλες οι εταιρείες πρέπει να είναι εκατό, εκατόν είκοσι, δεν υπάρχουν άλλες, έχουν μάλιστα και ειδικά σκάφη για αυτή τη δουλειά– επενδύουν σε θαλάσσιες σεισμικές έρευνες και τα πρωτογενή δεδομένα που προκύπτουν, αλλά και οι ερμηνείες των πρωτογενών δεδομένων δίνονται στο κράτος, ενώ ταυτόχρονα τα δεδομένα αυτά πωλούνται ως πακέτα πληροφοριών στις πετρελαϊκές εταιρείες. Έτσι, η δαπάνη επιμερίζεται σε περισσότερους πελάτες.

Η παραπάνω διαδικασία θα επιτρέψει στο ελληνικό δημόσιο να εξερευνηήσει ευρείες περιοχές του θαλάσσιου χώρου ανέξοδα, με μηδέν κόστος για το ελληνικό δημόσιο, αλλά ταυτόχρονα να προσποριστεί και όφελος από τη συμμετοχή του στα κέρδη λόγω των εσόδων διανομής αυτών των ερευνητικών δεδομένων από τον αδειούχο.

Ήδη, στις επόμενες ημέρες, μετά από εκτεταμένη διεθνή και εθνική διαβούλευση αρκετών εβδομάδων, δημοσιοποιούμε την πρώτη διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για τη διεξαγωγή σεισμικών ερευνών στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και νότια της Κρήτης, σε μία έκταση πάνω από διακόσιες χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Εδώ πρέπει να σας πω ότι είναι θετικό πως –και αυτό μπορώ να το πω από το Βήμα της Βουλής– υπάρχει ενδιαφέρον και ελπίζω αυτό το ενδιαφέρον που έχει εκδηλωθεί κατά τη διαβούλευση, να εκδηλωθεί και σε περίπου ενενήντα ημέρες από σήμερα, από την ημέρα της διεθνούς προκήρυξης –γιατί τόσο προβλέπει η κοινοτική οδηγία– όταν θα κατατεθούν οι αντίστοιχοι φάκελοι των ενδιαφερομένων.

Επίσης, θέλω να κάνω ένα σχόλιο αν μου επιτρέπεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή θα είναι η λυδία λίθος επί της οποίας θα αξιολογηθούμε ως χώρα, εάν έχουμε ή δεν έχουμε πετρελαϊκό δυναμικό υδρογονανθράκων. Οι εταιρείες θα έρθουν να κάνουν τα σεισμικά. Θα βρούμε εταιρείες. Από εκεί και πέρα με βάση τα αποτελέσματα και τις ερμηνείες των εταιρειών αυτών θα αξιολογηθεί πια από τον υποψήφιο επενδυτή, αν αξίζει τον κόπο να αγοράσει τα δεδομένα για να έρθει να βάλει τα λεφτά του για μια γεώτρηση, που μπορεί να του κοστίζει 20, 30, 50 εκατομμύρια δολάρια.

Άρα, για να απαντήσω σε ένα εύλογο ερώτημα του δημοσίου διαλόγου και πολλών από εμάς, που δεν έχουν ασχοληθεί, ουσιαστικά ως Ελλάδα θα ξέρουμε με αρκετά καλή επιστημονική τεκμηρίωση το δυναμικό μας στο Ιόνιο και στο νότιο μέρος της Κρήτης σε περίπου ένα χρόνο από σήμερα, όταν θα έχει τελειώσει η συλλογή και η ερμηνεία των σεισμικών δεδομένων.

Επίσης, στο νόμο αυξάνουμε την έκταση των προς παραχώρηση οικοπέδων, διότι οι τεχνολογικές εξελίξεις των τελευταίων δεκαπέντε ετών μας επιτρέπουν να το κάνουμε.

Εισάγουμε και μια νέα καινοτομία που δεν την έχει το ελληνικό δίκαιο. Την είχε η οδηγία, αλλά δεν είχε ενσωματωθεί από τότε. Είναι το λεγόμενο σύστημα open door, η ανοιχτή πρόσκληση. Η ανοιχτή πρόσκληση είναι μια εναλλακτική λύση του συστήματος του γύρου παραχωρήσεων. Ο γύρος παραχωρήσεων είναι το διεθνώς αποδεκτό και πλατιά εφαρμοζόμενο σύστημα για την παραχώρηση οικοπέδων. Είναι δοκιμασμένο σύστημα, υπάρχει μεγάλη τεχνολογία.

Έχει, όμως, ένα μειονέκτημα. Είναι χρονοβόρο και δαπανηρό. Για να βγει σε κανονικό γύρο παραχωρήσεων και μόνο το data room που πρέπει να φτιάξεις, προκειμένου να δημιουργήσεις την απαραίτητη πληροφόρηση είναι εκατομμύρια τα ευρώ που πρέπει να δαπανήσει ο φορέας, η χώρα προκειμένου να κάνει διαφήμιση των περιοχών που θα βγάλει στον αέρα.

Αντίθετα με το σύστημα των ανοιχτών πρόσκλησης, το κάθε κράτος επιλέγει τις περιοχές τις οποίες έχει μονίμως ανοιχτές. Άρα εάν ενδιαφερθεί κάποιος, χτυπά την πόρτα του κράτους και στη συνέχεια το κράτος έχοντας έστω και ένα εκδηλωθέν επενδυτικό ενδιαφέρον βγαίνει μετά σε διαγωνισμό για να το προκηρύξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Εκπνέει ο χρόνος, κύριε Υπουργέ. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θα αναγνώσω απευθείας, γιατί παρασύρθηκα.

Επίσης, εισάγουμε τίμημα ετήσιας στρεμματικής αποζημίωσης. Καθιερώνουμε για πρώτη φορά τίμημα υπογραφής της σύμβασης καθώς και τίμημα μετά την έναρξη της πρώτης παραγωγής ενός κοιτάσματος. Με τον τρόπο αυτό το ελληνικό δημόσιο εισπράττει προκαταβολικά, μην περιμένοντας το χρονικό διάστημα των πέντε, έξι, επτά ετών μέχρι να αναπτυχθεί το κοιτάσμα, μέρος των εσόδων που αναμένει από την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων.

Προβλέπουμε την ύπαρξη ειδικού τέλους επιμόρφωσης, δηλαδή ειδικού κονδυλίου για την επιμόρφωση των ανθρώπων της Ελλάδας που θα ασχοληθούν με το ζήτημα αυτό.

Μειώνουμε την φορολογία. Σήμερα, επειδή έτσι ήταν το 1995, με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία η φορολογία είναι 40%. Αντιλαμβάνεστε 40% φορολογία, όταν για παράδειγμα η γειτονική μας Βουλγαρία για έρευνητες πετρελαίου έχει 12% ή η Ρουμανία έχει 16% ή η Αλβανία ποσοστά της τάξης των 10%, 15%.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: 40% σε τι; Στα κέρδη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Στα κέρδη, τότε.

Εδώ, επαναλαμβάνω υπάρχουν δυο πηγές εσόδων και κάθε κράτος ανάλογα με την περιοχή, ανάλογα με την περίπτωση αξιολογεί τι θέλει να κάνει, από ποια πηγή θέλει να πάρει τα περισσότερα. Θα εξηγήσω αμέσως μετά.

Η εμπειρία έχει αποδείξει πως ο υψηλός φόρος λειτουργεί ανασταλτικά στην προσέλκυση επενδύσεων ιδιαίτερα σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, που μέχρι σήμερα δεν έχει παρουσιάσει μεγάλα κοιτάσματα και διεθνώς θεωρείται περιοχή υψηλού γεωλογικού ρίσκου. Σας θυμίζω το μεγάλο χάσμα νότια της Κρήτης και ανεβαίνοντας επάνω προς την Αδριατική, όπου στην πραγματικότητα ενώνονται οι γεωτεκτονικές πλάκες, η μία η Αφρικανική και η άλλη η Ευρασιατική. Αυτό δημιουργεί μεγάλες ανασφάλειες σε οποιονδήποτε επενδυτή.

Άρα ο υψηλός φόρος κάνει μη ελκυστικά –καμείς δεν πρόκειται να έρθει να επενδύσει- κοιτάσματα μικρά ή μεσαία, όπως αυτά που πολλές φορές έχει η Ελλάδα. Αντίθετα το μεγάλο παιχνίδι θα παιχτεί όχι στον φόρο, αλλά στο μίσθωμα που θα προσφέρουν οι ενδιαφερόμενοι. Το μίσθωμα είναι ακριβώς το περιεχόμενο, το αντικείμενο επί του οποίου το ελληνικό δημόσιο θα κάνει τις πολύ σκληρές διαπραγματεύσεις.

Προσθέτω και τελειώνω. Εισάγουμε για πρώτη φορά περιφερειακό φόρο ύψους 5% των συνολικών εσόδων με στόχο να ενισχύσουμε περιφερειακές αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές δράσεις ως ανταποδοτικό τέλος απέναντι στις τοπικές κοινωνίες.

Για το θέμα του περιβάλλοντος λέω μόνο μία φράση: Έχουμε λάβει σοβαρά υπ' όψιν μας -το είπε και ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής- το ζήτημα της οδυνηρής εμπειρίας του ατυχήματος

στον Κόλπο του Μεξικού. Ήδη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεννόηση με το Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας και με το Ευρωκοινοβούλιο, έχει διαμορφώσει ένα κείμενο το οποίο έχουμε απολύτως χρησιμοποιήσει και το οποίο θα αποτελέσει τη βάση για τους κανονισμούς ασφαλείας και προστασίας του περιβάλλοντος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να τελειώσετε αμέσως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι στην πραγματικότητα, μαζί με τον επιπλέον φόρο 20%, το 20% των εσόδων θα πηγαίνει στο «πράσινο» ταμείο, σε ένα ταμείο το οποίο θα δουλέψει αποκλειστικά και μόνο επί αυτού, των εσόδων του κράτους. Θα είναι μόνο για περιβαλλοντικές δράσεις, έτσι ώστε να έχουμε πλήρη αξιοποίηση προς όφελος του περιβάλλοντος και των τοπικών κοινωνιών από την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου.

Ζητούμε το αυτονόητο, το μήνυμά μας να είναι ισχυρό και καθαρό, να δηλώνει εθνική αποφασιστικότητα και εθνική ευθύνη. Είμαι βέβαιος πως η ψηφοφορία θα δικαιώσει τις προσδοκίες των πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, τον κ. Ιωάννη Μανιάτη.

Η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει ζητήσει και λαμβάνει το λόγο, ως δικαιούται, για δεκαπέντε λεπτά.

Σας ακούμε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Σήμερα το πρωί προς το μεσημεράκι υπήρχαν δύο ταυτόχρονες ομιλίες που, βέβαια, κανείς έπρεπε να τις παρακολουθήσει από δύο ξεχωριστές συσκευές τηλεόρασης. Η μία ήταν η ομιλία του κ. Παπακωνσταντίνου, σχετική με το νομοσχέδιο, που -να πω την αλήθεια- με χαμηλούς τόνους συνέδεσε τη σημασία του νομοσχεδίου αυτού με την ανάσα που πήρε η Ελλάδα ολόκληρη από τη συμφωνία που έγινε πριν λίγες μέρες στην Ευρώπη για τη διαχείριση του ελληνικού χρέους.

Ακριβώς την ίδια ώρα ξεκίνησε η ομιλία του Πρωθυπουργού στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Τέτοια θριαμβολογία! Κάθε μέρα ανεβαίνουν οι τόνοι της θριαμβολογίας. Στο τέλος θα το πιστέψει και ο ίδιος ότι η ελληνική αντιπροσωπεία, η ελληνική Κυβέρνηση έσωσε όλη την Ευρώπη!

Επειδή το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι πολύ μεγάλης σημασίας -αναμφισβήτητα συνδέεται με αυτό που λέμε ανάπτυξη- ανεξάρτητα των διαφορών που έχουμε, θέλω λίγο να σταθώ σε αυτήν τη συμφωνία, γιατί σχετίζεται με όλα αυτά που μας είπε τώρα ο κ. Μανιάτης. Δεν είναι άσχετα όλα αυτά που ακούσαμε σήμερα.

Τελικά, δηλαδή, το έσοδο της Ελλάδας από όλα αυτά που προγραμματίζει να κάνει η Κυβέρνηση είναι η φορολογία. Θα φορολογήσουμε τους επιχειρηματίες, οι οποίοι αναλαμβάνουν έρευνα, διαχείριση, διανομή, αναλαμβάνουν τα πάντα. Θα αγοράζουμε εμείς από αυτούς τους επιχειρηματίες -αυτό καταλαβαίνω εγώ- θα τους φορολογούμε και η ενεργειακή εξάρτηση της Ελλάδας, σε μια περίοδο που υπάρχουν άλφα, βήτα, γάμα ενεργειακά αποθέματα, ορυκτά αποθέματα, θα μεγαλώσει ακόμα πιο πολύ.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την ίδια τη συμφωνία, γιατί έχει σχέση και με το τι θα κάνουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, όπως είπατε. Εμείς διαφωνούμε. Ξέρετε ότι έχουμε άλλη άποψη για την ιδιοκτησία, τη διαχείριση και τη διανομή. Εν πάση περιπτώσει, οι επιχειρηματικοί όμιλοι τι θα κάνουν στην Ελλάδα; Εξαρτάται από αυτήν τη συμφωνία που έγινε. Βεβαίως, πήρε το τραπεζικό σύστημα ανάσα, αύξησε τη ρευστότητά του για να δανείσει επιχειρηματίες. Διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι καπιταλιστική ανάπτυξη δίχως δάνεια από επιχειρήσεις ή άλλες πηγές δεν γίνεται. Κανένας όμιλος δεν βάζει 100% ίδια κεφάλαια. Δεν ξέρω αν υπάρχουν όμιλοι που βάζουν 100% ίδια κεφάλαια. Δα-

νείζονται, όχι γιατί υπάρχει μεγάλο κόστος λόγω του τεχνολογικού εξοπλισμού, αλλά γιατί τρέχουν να επενδύσουν σε όσο το δυνατόν περισσότερους τομείς, ακόμα και διαφορετικούς μεταξύ τους, ακριβώς για να πετύχουν τα ύψιστα μονοπωλιακά κέρδη.

Εν πάση περιπτώσει, αυτήν την ανάσα την πήραν οι τράπεζες. Σε καμμία περίπτωση δεν πήρε ανάσα ο ελληνικός λαός. Το τίμημα θα είναι ακόμα πιο βαρύ για τον ελληνικό λαό. Δεν θα αναλύσω αυτό το ζήτημα τώρα.

Όμως, έγινε ένα «κούρεμα» 20%-21%. Οι ομοϊδεάτες σας –δεν λέω πολιτικοί, αλλά και οικονομολόγοι και δεν στέκομαι τώρα στους διάφορους χρηματοπιστωτικούς οίκους- λένε το εξής πράγμα: Θα έρθει και καινούργιο «κούρεμα» το 2014. Θα φθάσει το «κούρεμα» στο 50%. Έτσι λένε. Η όσφρηση η δικιά μας, σε σχέση και με τις μελέτες που κάνουμε και την εκτίμηση που έχουμε και την πολιτική μας άποψη, λέει ότι κάπως έτσι θα είναι. Απλώς, μετατοπίστηκε η φάση της χρεοκοπίας, μιας πιο ολοκληρωτικής, τρία-τέσσερα χρόνια.

Δεν ξέρω πόσοι από αυτούς τους επιχειρηματικούς ομίλους, που αναλαμβάνουν το ρίσκο, μάλιστα, να ψάχνουν για πετρέλαιο και δεν ξέρουν πόσο ρίσκο θα έχουν γιατί εξαρτάται από τις τεκτονικές πλάκες και τις σεισμικές εκτιμήσεις, θα κάνουν τις επενδύσεις τώρα ή θα περιμένουν το «κούρεμα».

Σας τα λέω αυτά –εμείς δεν πονάμε για τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, σε καμμία περίπτωση- γιατί ακριβώς αυτό το ίδιο το νομοσχέδιο είναι το τρίτο πακέτο απελευθέρωσης της αγοράς. Και, βεβαίως, προσαρμόζεται και επιδρούν και οι συνθήκες κρίσης, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά στην Ιρλανδία, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στην Ιταλία και αύριο στη Γαλλία, στο Βέλγιο, που έχει προβλήματα.

Εμείς εξετάζουμε την πλευρά ότι θα μεγαλώσει η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας και πολλά μπορεί να τα αφήσουν και στη μέση. Δεύτερον, ο λαός θα πληρώνει πολύ ακριβότερα τις υπηρεσίες που παρέχονται και αύριο θα παρέχονται, ενδεχομένως, περισσότερες μέσα από όλο αυτό το πακέτο. Οι εργασιακές σχέσεις θα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Η ανισομετρία θα μεγαλώσει και ακόμα κι αν κάνετε βήματα στην ανταγωνιστικότητα, βοηθούμενοι από αυτές τις επιχειρήσεις, η απόσταση της Ελλάδας στην Ευρώπη θα μεγαλώσει γιατί πάντα θα θεωρείται ότι θα έχει χαμηλή ανταγωνιστικότητα, όπως τέτοια χαμηλή ανταγωνιστικότητα θα έχουν και άλλες χώρες, όπως είναι η Πορτογαλία, η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Ιταλία και τα λοιπά σε σχέση με την «κούρσα» που αναπτύσσεται με τις άλλες χώρες.

Εδώ που τα λέμε, έγινε μία συμφωνία γιατί έκανε συμβιβασμό η Γαλλία με τη Γερμανία. Αυτός ο συμβιβασμός πόσο θα κρατήσει; Θα κρατήσει πολύ; Αν δεν έκανε υποχώρηση η Γαλλία απέναντι στη Γερμανία, δεν επρόκειτο να υπάρξει αυτή η συμφωνία.

Ας πάμε, όμως, στο συγκεκριμένο θέμα που συζητάμε τώρα, καθώς συνδέθηκαν αυτά τα δύο και τι υπάρχει, σχέση και αλληλεπίδραση. Επαναλαμβάνω ότι είμαστε στο τρίτο πακέτο. Τα προηγούμενα πακέτα τα ζήσαμε. Το ρεύμα έγινε πολύ ακριβότερο, για να μιλήσουμε για τη ΔΕΗ. Όμως, εδώ υπάρχει το εξής ζήτημα: Σου δίνουν την εντύπωση ότι η Κυβέρνηση με αφετηρία αυτοκριτική λέει: «Ξύπνησα και ανακαλύπτω ότι στην Ελλάδα υπάρχει ορυκτός πλούτος και υπάρχει πιθανότητα μεγαλύτερων αποθεμάτων πετρελαίου απ' ό,τι πίστευα...» -λέγεται ότι τα πετρέλαια ή το φυσικό αέριο που υπάρχει στην νότια Ελλάδα θα είναι τετραπλάσια του πριν- «...και ξύπνησα, λοιπόν, απότομα, κάνω αυτοκριτική γιατί καθυστερήσαμε...» -τώρα είναι της μόδας να επικρίνεται όλη η μεταπολιτευτική περίοδος -«...και τώρα, λοιπόν, αλλάξαμε αντιλήψεις, γίναμε μοντέρνοι, τα καταλάβαμε, κάναμε αυτοκριτική και δίνουμε βάρος.»

Η ύπαρξη ορυκτού πλούτου στην Ελλάδα είναι πασίγνωστη –τι να σας πω;- από τον δέκατο ένατο αιώνα. Και δεν είναι τυχαίο ότι οι περιοχές, οι πόλεις που αναπτύχθηκαν στην Ελλάδα και έδωσαν ώθηση στην καπιταλιστική ανάπτυξη της Ελλάδας ήταν αυτές που είχαν ορυκτό πλούτο ή ανάπτυξη της βιομηχανίας, με ξένους, βεβαίως.

Η ύπαρξη ορυκτού πλούτου και πετρελαϊκών αποθεμάτων - όχι με τέτοια ένταση- είναι πασίγνωστη και ήταν αντικείμενο συζήτησης μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας. Μπαίνει το ερώτημα: Γιατί δεν δόθηκε βάρος; Όλες οι κυβερνήσεις ήταν ανίκα-

νες; Ήταν αγράμματοι όλοι, οι υπουργοί, οι συνεργάτες τους, οι «έτσι, αλλιώς κι αλλιώς»; Όχι. Όμως, οι επενδύσεις γίνονται εκεί που συμφέρει σε κάθε φάση και σε κάθε περίοδο την κερδοφορία.

Γιατί υπάρχει τώρα το ενδιαφέρον; Γιατί ακριβώς ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι η Ευρώπη έχει ενεργειακό έλλειμμα. Υπάρχει ο ευρωπαϊκός ανταγωνισμός με τις Ηνωμένες Πολιτείες, με καινούργιους παίκτες –ας το πούμε, οι αραβικές χώρες δεν είναι εντελώς καινούργιοι παίκτες, αλλά είναι και αυτές- με τη Ρωσία, την Κίνα, την Ινδία. Οι πάντες έρχονται εδώ, για να διασφαλίσουν μερίδια και μάλιστα προσπαθούν να έχουν και πολλές πηγές προμήθειας είτε πετρελαίου είτε φυσικού αερίου. Ακριβώς επειδή ο ανταγωνισμός είναι τόσο μεγάλος, γίνονται ανακατατάξεις μέσα στην καπιταλιστική πυραμίδα, δημιουργήθηκε ένα ζωνηρό ενδιαφέρον στο λεγόμενο νότιο διάδρομο.

Έρχεται η ελληνική Κυβέρνηση -η οποία βεβαίως είναι μέσα σε αυτόν το νότιο διάδρομο- και λέει «ποιος είναι ο ρόλος μου εμένα, πώς βλέπω την ανάπτυξη; Ο ρόλος μου είναι να γίνω ρυθμιστής ή παρεμβασίας ή συμπαίκτης ή βοηθός διαιτητή, να βοηθήσω στο να αναπτυχθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, να μπω μέσα σε αυτόν τον ανταγωνισμό και να εξασφαλίσω την ανταγωνιστικότητα είτε των ευρωπαϊκών μονοπωλιακών ομίλων είτε των ατλαντικών».

Εδώ παίζει η Ελλάδα, όπως παίζει και η Τουρκία και οι άλλες γειτονικές χώρες. Καμιά φορά και μια μικρή χώρα και μια μικρή αγορά μπορεί να παίζει αυτόν το ρόλο. Είναι ένας ρόλος ο οποίος όχι μόνο δεν αφορά τον ελληνικό λαό, όχι μόνο δεν αφορά την ανάπτυξη της Ελλάδας, αλλά μπορεί να γίνει μπουμερανγκ σε μια περιοχή όπου ήδη έχουμε θερμό πόλεμο για τον έλεγχο των αγωγών πετρελαίου, φυσικού αερίου, πού θα περάσουν, τι δεν θα περάσει κ.λπ.. Ο πόλεμος καλά κρατεί από τη δεκαετία του 1990.

Επομένως, δεν ξύπνησε η ελληνική Κυβέρνηση. Τώρα συνδέει τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων στην Ελλάδα με τη συμμετοχή σε αυτόν τον ανταγωνισμό.

Ποια είναι η τακτική σας αυτήν την περίοδο; Αυτήν την περίοδο τι κάνετε; Μαζί με τη Βουλγαρία προσπαθείτε να υπηρετήσετε και να εντάξετε μια σειρά αγωγούς στις διαθέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ευρωατλαντικά δεν μπορεί κανείς να ξέρει ακριβώς ποια είναι η στρατηγική της Κυβέρνησης ή πώς θα εξελιχθεί αυτός ο ανταγωνισμός.

Εμείς λέμε ότι υπάρχει προκλητική καθυστέρηση στα ρωσικά σχέδια «SOUTH STREAM» για το φυσικό αέριο και Μπουργκας-Αλεξανδρούπολη. Είναι προκλητική καθυστέρηση. Δεν είναι τώρα ούτε τεχνοκρατική ούτε όχι. Γιατί εδώ ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι μόλις έγινε αυτή η συμφωνία, παρενέβησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Και βάζω το εξής ερώτημα. Γιατί ματαιώθηκε το προγραμματισμένο ταξίδι του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών, του κ. Λαμπρινίδη, στη Μόσχα; Δεν έχει καμμία σχέση με τη διαπάλη που γίνεται για το από πού θα περάσει το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, ποιος αγωγός έχει την κυριότερη σημασία ή –αν θέλετε- πώς θα αξιοποιηθούν οι διασυνδετήριες αγωγοί Ελλάδας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, για να προχωρήσουν τα συμμαχικά ή ανταγωνιστικά διάφορα -ατλαντικά ή ευρωπαϊκά- σχέδια; Τα πράγματα είναι πάρα πολύ μπλεγμένα και αυτά ξέρουμε ότι μπλέχτηκαν και εκδηλώθηκαν τέτοιες αντιθέσεις κατ' αρχάς επί Νέας Δημοκρατίας.

Όταν η Νέα Δημοκρατία πανηγύρισε για τον αγωγό, εμείς κάναμε ένα διαχωρισμό. Ως κατασκευαστικό έργο είναι σωστό. Βεβαίως, δεν συμφωνούμε με τους όρους, γιατί το όφελος δεν θα είναι του λαού, θα είναι των επιχειρηματικών ομίλων, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ως κατασκευαστικό έργο είναι σωστό. Και εμείς αν ήμασταν στην κυβέρνηση, θα κάναμε ένα τέτοιο αγωγό. Τότε, όμως, είπαμε στον κ. Καραμανλή «είσαι διατεθειμένος να αντέξεις το αντίπαλο δέος; Είσαι διατεθειμένος; Γιατί εμπλέκεσαι μέσα σε μεγάλους ανταγωνισμούς». Και δικαιωθήκαμε, γιατί πολλά πράγματα εμπλέκονται και ορισμένες εξελίξεις μέσα στην Ελλάδα –όχι όλες, βεβαίως- με τις αντιθέσεις Ευρωπαίων και Ηνωμένων Πολιτειών για αυτά τα θέματα και συγκεκριμένων κυβερνήσεων που έκαναν την άλφα ή τη βήτα συμφωνία.

Τώρα υπάρχει το άλλο πρόβλημα. Εσείς μας περιγράψατε ένα τοπίο όπου θα έρθουν κάποιοι επιχειρηματίες. Κατ' αρχάς, για αυτά που μας είπατε, ότι οι επιχειρηματικοί όμιλοι αναλαμβάνουν το ρίσκο, θέλω να σας ρωτήσω γιατί μια κυβέρνηση, ένα κράτος δεν θα αναλάβει το ρίσκο να ελέγξει τι πλούβει το χώρο του, εκεί που αρχίζουν και τελειώνουν τα σύνορα.

Οι επιχειρηματίες είναι φιλάνθρωποι και αναλαμβάνουν το ρίσκο; Αφήστε την περίοδο κρίσης. Είχαμε περιόδους ταχύρρυθμης ανάπτυξης στην Ελλάδα. Είχατε τέτοιο προσανατολισμό; Υπήρχε ένας προσανατολισμός επί κ. Σημίτη. Και το θυμάμαι πολύ καλά γιατί είχα μιλήσει πάλι γι' αυτό το θέμα –βεβαίως έχει μιλήσει πολλές φορές η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα– και γιατί αν μιλάς, θυμάσαι τα γεγονότα.

Εκείνη την περίοδο είχαν παραχωρήσει σε εταιρείες οκτώ περιοχές της Ελλάδας για να κάνουν έρευνα αν υπάρχει πετρέλαιο. Έγινε κανένας απολογισμός; Τι έφεραν αυτές οι εταιρείες; Ήταν αν θυμάμαι καλά το 1998. Υπάρχει κανένα αποτέλεσμα; Ο «ΠΡΙΝΟΣ» σταμάτησε. Ήρθαν εδώ να μας πουν τίποτα; Και γιατί εγώ να εμπιστευτώ –εμείς ως κόμμα, όχι προσωπικά εγώ– τις επιχειρήσεις; Και πού ξέρουμε αν οι επιχειρήσεις λένε «εδώ δεν υπάρχει πολύ» γιατί κλείνουν συμφωνία να ψάξουν πιο πέρα;

Υπάρχει ο άξονας που φτιάξατε: Ελλάδα-Ισραήλ-Κύπρος. Αυτός ο άξονας δεν είναι ανάμεσα σε τρεις γειτονικές χώρες. Αυτός ο άξονας είναι ενταγμένος μέσα σε αμερικανικούς σχεδιασμούς και ενδεχομένως και με ορισμένες ευρωπαϊκές δυνάμεις. Δεν μπορούμε να ξέρουμε πώς αλλάζουν και διαφοροποιούνται οι συμμαχίες.

Είναι τυχαίο ότι το αμερικάνικο ινστιτούτο Στάνφορντ εξέφρασε την ανησυχία του για τη δυνατότητα ρωσικών και κινεζικών ομίλων να αξιοποιήσουν τη συγκυρία εκποίησης ελληνικών δημοσίων υποδομών λίγο πριν την επίσκεψη της Χίλαρι Κλίντον την Ελλάδα;

Λέτε ότι ο παράγοντας είναι κόστος, φορολογία, ικανότητα της επιχειρήσεις. Δεν έχουμε, λέει, εμείς πάρα πολύ καλούς επιστήμονες. Μα, εδώ βγήκαν καθηγήτες πανεπιστημίου –και αν δεν κάνω λάθος ήταν από τη Θεσσαλονίκη– οι οποίοι είχαν πάρει μέρος στην έρευνα γι' αυτό το θέμα και είπαν ότι για πέντε χρόνια –έτσι είπαν και δεν βγήκατε να τους απαντήσετε– δεν μπορούσαν να δημοσιοποιήσουν για λόγους δημοσίου συμφέροντος, τα αποτελέσματα των ερευνών τους, τι βρήκαν τι πιστεύουν ότι υπάρχει. Κι αυτό γιατί, λέει, επί πέντε χρόνια υπήρχε ένα απόρρητο, με ευθύνη, αν θυμάμαι καλά, της τότε ελληνικής Κυβέρνησης. Μιλάμε για πριν δέκα, δεκαπέντε χρόνια.

Υπάρχει ένα βιβλίο σήμερα που να λέει ότι αυτές οι εταιρείες ερευνήσαν, αυτοί ήταν οι επιστήμονες, αυτά έκανε το πανεπιστήμιο κ.λπ.; Άρα, δεν υπήρχε προσανατολισμός αξιοποίησης αυτών των πηγών. Ήταν γνωστό, αλλά οι επιχειρηματίες –και οι Έλληνες και οι ξένοι– εκείνη τη στιγμή δεν είχαν προτεραιότητα. Σήμερα έχουν προτεραιότητα, γιατί αυτό τους διασφαλίζει το ύψιστο κέρδος. Να γιατί εμείς βάζουμε ζήτημα ποιος έχει την ιδιοκτησία όλων αυτών.

Εμάς δεν μας ικανοποιεί το κράτος και το δημόσιο. Γιατί το κράτος και το δημόσιο λειτουργούν όταν στην οικονομία υπάρχουν τα μονοπώλια. Αυτά στηρίζει το κράτος και το δημόσιο. Έχουμε άλλη αντίληψη για την ιδιοκτησία.

Αυτά τα μεγάλα έργα μόνο ένα λαϊκό κράτος μπορεί να τα αναλάβει με προοπτική αν θέλετε και εικοσιπενταετίας –αυτά δεν μπαίνουν σε πεντάχρονα πλάνα– που θα πει «ξεκινάω και αναπτύσσω αυτόν τον τομέα για να μην έχω ενεργειακή εξάρτηση».

Εμείς το θεωρούμε κοστοβόρο όλο αυτό. Δεν βλέπουμε τι σημαίνει ενεργειακή εξάρτηση; Τι σημαίνει μη αξιοποίηση για τη βιομηχανία του ορυκτού πλούτου; Αλλά βεβαίως εδώ υπάρχει άλλη στρατηγική.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Κι αυτό είναι το λιγότερο. Γιατί πρόκειται για μία σημαδιακή μέρα όταν θα ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Πολλά έχουμε ψηφίσει και το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο. Δεν είναι όμως ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο. Δίνουμε τον εγχώριο πλούτο άλφα, βήτα μεγέθους να τον ερευνήσουν οι «χ», «ψ» εταιρείες, να αποφασίσουν οι «χ», «ψ» εταιρείες και το αντίλαγμα θα είναι να τις φορολογήσουμε για να βάλουμε στο ταμείο λεφτά, για να έχουμε

τους δημοσιονομικούς δείκτες της ΟΝΕ.

Παρ' ότι η ομιλία σας ήταν με επιχειρήματα, η λογική αυτή είναι απαράδεκτη. Εμείς κυριολεκτικά δεν μπορούμε να «σπώσουμε» αυτό το πράγμα που γίνεται. Για να φθάσει στο λαό και να γίνει κατανοητό αυτό το θέμα μέσα από βέβαιους σύνθετους δείκτες και τέτοια σύνθετα πράγματα που λέτε, πρέπει να γίνει πάρα πολλή δουλειά, αλλά αυτήν τη στιγμή προκαθορίζεται το εξής πράγμα: Μια ανάπτυξη η οποία θα είναι αναμικτή, με νέο κύκλο κρίσης, σε συνθήκες οξέυτατου ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού που ενέχει και τον κίνδυνο πιο γενικευμένου πολέμου και η Ελλάδα παγιδευμένη, ο ελληνικός λαός παγιδευμένος. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να έχει κοινό συμφέρον με τους επιχειρηματίες και με τις κυβερνήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τη Γενική Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Ο Υπουργός κ. Μανιάτης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Επειδή η Γενική Γραμματέας του ΚΚΕ έκανε μία πολύ τεκμηριωμένη εισήγηση, θα είμαι τηλεγραφικός στα τρία λεπτά.

Πρώτον, ισχυριστήκατε ότι θα μεγαλώσει η ενεργειακή μας εξάρτηση. Δεν θα μεγαλώσει. Θα μικρύνει. Σήμερα είμαστε στο πετρέλαιο 99,5% εξαρτημένοι και στο φυσικό αέριο 100%. Το 99,5% του πετρελαίου είναι γιατί ο «Πρίνος» βγάζει περίπου χίλια με δύο χιλιάδες βαρέλια την ημέρα. Άρα οτιδήποτε παράξει η χώρα θα μειώσει την ενεργειακή εξάρτηση.

Δεύτερον, έχουμε ένα πάρα πολύ εύλογο ερώτημα: Γιατί μέχρι τώρα δεν είχαν γίνει έρευνες πετρελαίου; Δεν έχω πλήρη εξήγηση. Μπορώ να πιθανολογήσω όμως τους δύο προφανέστερους λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι η τιμή του πετρελαίου τα προηγούμενα χρόνια δεν ήταν τέτοια. Ήταν 10, 20, 30 δολάρια το βαρέλι ενώ τώρα είναι 100 και σύμφωνα με αναλυτές την επόμενη δεκαετία θα κυμανθεί κατά μέσο όρο στα 150 δολάρια το βαρέλι, άρα έχει ένα νόημα. Το δεύτερο: Ακριβώς επειδή η Ελλάδα είναι μία γεωλογικά δύσκολη χώρα υψηλού γεωλογικού ρίσκου, υπήρξαν πολλές αστοχίες.

Εδώ να προσθέσουμε το εξής που αλλάζει άρδην το γεωπολιτικό σκηνικό: Μετά τη λεγόμενη αραβική άνοιξη και την ανασφάλεια που υπήρξε αναφορικά με τα αραβικά πετρελαϊκά αποθέματα και δεύτερον μετά το ατύχημα της Φουκουσίμα που είχε ως αποτέλεσμα Γερμανοί, Ιταλοί και Ελβετοί τουλάχιστον σήμερα να πουν ότι δεν θα συνεχίσουν την πυρηνική ενέργεια, η εξάρτηση της Ευρώπης από το φυσικό αέριο θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Άρα η σκοπιμότητα ενός μικρού κράτους όπως η Ελλάδα να παράξει φυσικό αέριο είναι ακόμη πιο ενδιαφέρουσα και πιο ελκυστική.

Θα πω μία φράση για το νότιο διάδρομο. Ο νότιος διάδρομος μας ενδιαφέρει. Είναι σπουδαίο γεωπολιτικό έργο, φτάνει να περάσει από την Ελλάδα. Τι θα ωφεληθούν οι λαοί από τους αγωγούς που λέμε ότι θα περάσουν; Υπάρχουν δύο κατηγορίες ωφελειών για κάθε κράτος. Η πρώτη ωφέλεια είναι ότι κάθε αγώγος που περνάει αναβαθμίζει γεωπολιτικά την περιοχή και δίνει θέσεις εργασίας. Για τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και τον «ITGI» βάλτε περίπου ένα κόστος, μία επένδυση από περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ ο καθένας, άρα αυτό σημαίνει χίλιες-χίλιες πεντακόσιες θέσεις εργασίας και επιπλέον σημαίνει –δεύτερη πηγή ωφελημάτων πέρα από τα γεωπολιτικά– τέλη διέλευσης. Ο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη από τέλη διέλευσης θα αφήνει στη Θράκη και τον Έβρο κάθε χρόνο 35 εκατομμύρια ευρώ. Είναι κάτι. Μπορεί κάποιος να πει ότι δεν είναι τίποτα, αλλά εγώ θεωρώ ότι είναι κάτι ενδιαφέρον.

Τέλος, αντιλαμβάνομαι απολύτως το ερώτημα γιατί το κράτος δεν κάνει μόνο του έρευνες. Πρέπει να σας πω ότι εγώ –όσον γνωρίζω σε κανένα κράτος του κόσμου πια –στο παρελθόν υπήρχε –δεν υπάρχουν κρατικές εταιρείες που μόνες τους αγοράζουν τρυπάνια, έχουν υπαλλήλους κ.λπ.. Όλα τα κράτη, τα αναθέτουν αυτά σε ξένες εταιρείες, ακριβώς γιατί πρέπει να υπάρχει πολύ αυστηρό θεσμικό πλαίσιο για να ελέγξει τον παραχωρησιούχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Η κ. Παπαρήγα έχει το λόγο για ένα-δύο λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εμείς όταν λέμε εξάρτηση εννοούμε ότι εξάρτηση είναι όταν αγοράζεις από ξένους επιχειρηματικούς ομίλους προϊόν που παράγεται στη χώρα σου. Ξέρετε, αυτά υπάρχουν ακόμα και σε άλλα προϊόντα πολύ πιο απλά. Τα βγάζουμε σαν πρώτη ύλη και μετά τα αγοράζουμε ξανά σαν προϊόντα των άλλων. Η εξάρτηση έτσι κι αλλιώς θα βαθύνει μ' όλο το σχήμα και τον προσανατολισμό που έχετε.

Δεύτερον, ψάξτε την εμπειρία της Κούβας. Μιλώ για τη δεκαετία του 1990 όταν ενμιά ώρα την ημέρα δεν είχε ρεύμα και όταν είχε καταρρηθεί η κίνηση αυτοκινήτων. Εκείνη την περίοδο βεβαίως συνεργάστηκε με ξένη εταιρεία αφού είχε κοπεί πια το πετρέλαιο ή έπαιρνε πετρέλαιο μέσα από άλλες χώρες με υψηλό τίμημα. Μάλιστα τότε λέγανε ότι το εμπόργκο του πετρελαίου ο μόνος που το «έσπασε» στην Κούβα και δεν έβγαζε κέρδος ήταν ο Μακάριος της Κύπρου. Όλοι οι άλλοι και αυτοί που της δίνανε ήταν σε δεκαπλάσια τιμή. Άρχισε να κάνει έρευνες και βρήκε πετρέλαιο που ούτε καν είχε χαμπάρι ότι είχε. Αυτό έγινε εκείνη την ειδική περίοδο, στη δεκαετία του 1990.

Τρίτον, σας είπα ότι το έργο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη ως έργο –άλλο τώρα η πολιτική διάσταση που έχει– είναι αναγκαίο. Τριακόσιες θέσεις εργασίας θα' χε. Το έργο εκτιμάται συνολικά γιατί έτσι όπως εμείς βλέπουμε την αξιοποίηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας –σε άλλο πολιτικό, σε άλλο κοινωνικό και θεοστώς βέβαια– αυτή η ανάπτυξη, ανεξαρτήτως αν ένα έργο έχει τις α' ή τις β' θέσεις εργασίας, συνεπάγεται ως στόχος και ως σχέδιο την πλήρη αξιοποίηση όλου του εργατικού δυναμικού.

Στην Ελλάδα για πρώτη φορά ξεπέρασε ο ανενεργός πληθυσμός παραγωγικής ηλικίας τον ενεργό κατά δέκα χιλιάδες. Η μία διάσταση είναι η μεγάλη ανεργία. Αυτό είναι ένα τραγικό γεγονός. Για μας δεν έχει καμμία σχέση με την ανάπτυξη όπως τη φανταζόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Παπαρήγα.

Με την άδεια του Σώματος η κ. Μπακογιάννη έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά για να ολοκληρωθεί η συζήτηση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ το Προεδρείο και τους συναδέλφους για την άδεια να τοποθετηθώ στο νομοσχέδιο.

Θα συνεχίσω με δύο λόγια τη συζήτηση που είχε λίγο πριν η κ. Παπαρήγα με τον κύριο Υπουργό. Η πραγματικότητα είναι ότι, δυστυχώς, δεν υπάρχει Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, κύριε Υπουργέ, και δεν υπάρχει και «SOUTH STREAM». Αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα. Συζητάμε για θέσεις εργασίας, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι και τα δύο έργα έχουν μπει «στον πάγο» και λόγω Βουλγαρίας και λόγω του ότι δεν το κινήθηκε η ελληνική Κυβέρνηση –επιτρέψτε μου να πω– καθόλου μα καθόλου ούτε με τους Βούλγαρους ούτε με τους Ρώσους. Κατά τη γνώμη μου αυτό είναι μία σημαντική απώλεια για την Ελλάδα γιατί για όλα τα υπόλοιπα συμφωνώ μαζί σας, κύριε Υπουργέ. Ήταν σημαντικό να περάσει από την Ελλάδα, ήταν σημαντικό να έχουμε τέλη, ήταν γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά εξαιρετικά σημαντικά. Λυπάμαι, αλλά σήμερα δεν υπάρχει.

Θα συμφωνήσω επίσης ότι πολλές θριαμβολογίες ακούστηκαν σήμερα από τον κύριο Πρωθυπουργό στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Εμείς είχαμε χαρακτηρίσει από την αρχή ως μία θετική εξέλιξη την τελευταία ευρωπαϊκή απόφαση, αλλά προς θεού, δεν είναι ώρα για θριαμβολογίες. Είναι ώρα για δουλειά, είναι ώρα για υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, είναι ώρα κυρίως για εφαρμοσμένη πολιτική.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο περιέχει μια σειρά πολύ σημαντικών ρυθμίσεων που άπτονται ζητημάτων εθνικής σημασίας. Με τα άρθρα του νομοσχεδίου η Κυβέρνηση προσπαθεί να προσαρμόσει την ελληνική νομοθεσία στο τρίτο ενεργειακό πακέτο της ΕΕ, δηλαδή τις δύο οδηγίες για τον ηλεκτρισμό και το φυσικό αέριο.

Σημειώνω, βεβαίως, ότι δυστυχώς –και όλοι έχουμε ευθύνη– η χώρα είχε ήδη προειδοποιηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη μη προσαρμογή στο δεύτερο ενεργειακό πακέτο και κυρίως για τον κανονισμό 1228/2003 για τη μη πρόσβαση στις διεθνείς

μας διασυνδέσεις. Οφείλουμε, λοιπόν, να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί.

Πρώτα απ' όλα επιτρέψτε μου να τονίσω ότι η Δημοκρατική Συμμαχία έχει εξαρχής ταχθεί υπέρ της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, αλλά και την ελεύθερη εμπλοκή και ενθάρρυνση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στον τομέα. Σε κάθε περίπτωση, βεβαίως, το κράτος θα πρέπει να μεριμνά για τη θέσπιση κανόνων προαγωγής του υγιούς ανταγωνισμού σε μια ελεύθερη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου.

Επιπλέον επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι προς τη σωστή κατεύθυνση κινούνται οι διατάξεις που αφορούν τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας η οποία αποκτά αποφασιστικές αρμοδιότητες από το σημερινό γνωμοδοτικό της ρόλο σε ζητήματα όπως τα τιμολόγια μη ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων, η εποπτεία των διαχειριστικών ή η αδειοδότηση του συνόλου των ενεργειακών επενδύσεων και όχι μόνο των ανανεώσιμων πηγών και τη ρύθμιση των αγορών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τρέχω. Θέλω δυο λεπτά.

Αναφορικά με το πρότυπο του ανεξάρτητου διαχειριστή μεταφοράς που προκρίνεται από τον νόμο σημειώνω συνοπτικά ότι αυτό δεν θεωρείται, κύριοι Υπουργοί, το πλέον κατάλληλο καθώς έχει μεγάλο κόστος. Δημιουργεί πολλούς πρόσθετους φορείς και παρένθετες εξουσίες που αυξάνουν το κόστος της παρακολούθησης της λειτουργίας της αγοράς. Είναι προφανές νομίζω ότι όλα αυτά τα κόστη θα μεταφερθούν τελικά στους καταναλωτές.

Στο θέμα της ενεργειακής αγοράς βρισκόμαστε σε ένα οριακό σημείο για πολλά χρόνια. Με ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας δεν τολμήσαμε να προχωρήσουμε στο άνοιγμα της αγοράς ενέργειας και θα σας δώσω μερικά μόνο παραδείγματα, μιας και ο χρόνος δεν με παίρνει.

Το προσωπικό της ΔΕΗ που εργαζόταν στο ΔΕΣΜΗΕ θα έπρεπε να έχει μεταφερθεί πριν από πέντε χρόνια. Η άδεια κυριότητας του δικτύου διανομής από τη ΔΕΗ δεν έχει διεκπεραιωθεί δώδεκα χρόνια μετά την πρώτη θέσπιση των σχετικών υποχρεώσεων. Ο κώδικας δεοντολογίας έχει αργήσει έξι χρόνια. Κώδικας διαχείρισης δικτύου δεν έχει θεσπιστεί μετά από δώδεκα χρόνια. Όσον αφορά στα μη διασυνδεδεμένα νησιά ούτε άδεια διαχείρισης έχει δοθεί στη ΔΕΗ, ούτε κώδικας διαχείρισης έχει θεσπιστεί. Έχουμε, λοιπόν, ήδη μεγάλη πείρα από τις δυσλειτουργίες της αγοράς ιδίως όσον αφορά στους λόγους για τους οποίους η ΡΑΕ αναγκάστηκε να προβεί επανειλημμένα σε συστάσεις στο ΔΕΣΜΗΕ.

Παρ' όλα αυτά με το νομοσχέδιο όλα τα θέματα περί μονοπωλιακών δραστηριοτήτων απλώς αναφέρονται εκ νέου, γενικά ως υποχρεώσεις, χωρίς ειδικότερα μέτρα. Η μεγάλη αδυναμία της Ελλάδας όλα αυτά τα χρόνια ήταν και συνεχίζει να είναι ότι αργήσαμε ήδη σημαντικά στην προσαρμογή της ελληνικής πραγματικότητας με τα δεδομένα των ευρωπαϊκών οδηγιών και κανονιστικών πλαισίων.

Η Ευρώπη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε θέματα ενέργειας τρέχει με φόρμουλα 1 και εμείς πηγαίνουμε με κάρο. Στη λογική της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας με το πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου –που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση– είναι προς τη σωστή κατεύθυνση η απόφαση του Υπουργού να εντάξει τις μονάδες συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης στο σύστημα ανεξαρτήτου μεγέθους. Με αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση εναρμονίζει την ελληνική πραγματικότητα με τη σχετική κοινοτική οδηγία η οποία ταυτίζει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της υψηλής απόδοσης και τις εντάσσει με ισοδύναμο τρόπο στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις με στόχο 20-20-20 δεδομένου ότι εξασφαλίζουν επί υψηλή εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας.

Κλείνω με μια αναφορά στο ζήτημα της ΔΕΗ. Κρίνω ότι το σχέδιο πώλησης λιγνιτικών και υδροηλεκτρικών μονάδων της ΔΕΗ αποτελεί σωστή κίνηση. Η εξέλιξη αυτή μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο στη δημιουργία υγιούς ανταγωνιστικού περιβάλλοντος πετυχαίνοντας την ουσιαστική απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας και την προσέλκυση νέων ιδιωτικών επενδύσεων.

Βασικό ωστόσο παραμένει να αρθεί ουσία και όχι τύποις το

μονοπώλιο της ΔΕΗ στην εκμετάλλευση των λιγνιτικών και υδάτινων πόρων για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Αν, δηλαδή, θέλουμε να απολαύσουμε τα πλεονεκτήματα μιας κανονικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας η ΔΕΗ –και όλοι οι άλλοι παραγωγοί– θα πρέπει να αρχίσει το ταχύτερο δυνατόν να πληρώνει το λιγνίτη που ανήκει στον Έλληνα φορολογούμενο και η τιμή του ρεύματος να επιδοτείται για τα έσοδα αυτά.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργοί, η Δημοκρατική Συμμαχία θα ψηφίσει επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Μπακογιάννη.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης για δυο λεπτά, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και κλείνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ γιατί άκουσα τον κύριο Υπουργό τον κ. Μανιάτη, να μας λέει ότι με το νομοσχέδιο αυτό θα μειωθεί η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας μας.

Από πού το βγάλατε αυτό, κύριε Μανιάτη; Σκεφτόσαστε με όρους μέλλοντος ότι η Ελλάδα θα έχει πετρέλαιο, φυσικό αέριο και επομένως, θα μειώσουμε την εξάρτησή μας; Δεν θα τα έχει η Ελλάδα. Οι εταιρείες θα τα έχουν. Όταν παραδίδετε όλη την ενέργεια της χώρας –και μιλάμε για ηλεκτρική ενέργεια, φυσικό αέριο και πετρέλαιο, όσον αφορά στη διύλιση– πλήρως σε ιδιωτικά συμφέροντα και στην ουσία σε πολυεθνικές εταιρείες –γιατί εκεί τα παραδίδετε 100% και το γνωρίζετε αυτό– δεν υπάρχει περίπτωση η ηλεκτρική ενέργεια, το φυσικό αέριο ακόμα και το πετρέλαιο συν τω χρόνω –διύλιση εννοώ– να μην πάει στα χέρια των πολυεθνικών εταιρειών. Όταν παραδίδεται, λοιπόν, όλη την ενέργεια εκεί είναι δυνατόν να θεωρείτε ότι θα μειώσετε την εξάρτηση της χώρας μας;

Κάνετε ενεργειακή «μπανανία» την Ελλάδα των πολυεθνικών εταιρειών της ενέργειας και των βασικών ευρωπαϊκών χωρών και την κάνετε ενεργειακό προτεκτοράτο γαλλογερμανικό κατά βάση και των πολυεθνικών εταιρειών, επίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να κάνω και μια άλλη παρατήρηση. Δεν θα μπω σ' αυτά τα θέματα έρευνας υδρογονανθράκων. Εν πάση περιπτώσει, θα πω μια σκέψη μονάχα. Παρακάμψατε το καίριο και το ουσιώδες. Το καίριο και ουσιώδες είναι ότι δεν είπατε μια λέξη για το πως η Ελλάδα θα κινηθεί για να μπορέσει να κάνει έρευνες και αν είναι δυνατόν οι έρευνες να είναι αποδοτικές –εξόρυξη κλπ– στο χώρο του Αιγαίου και στο χώρο μεταξύ Ελλάδας - Κρήτης - Κύπρου.

Γιατί παρακάμψατε αυτήν την καίρια περιοχή, όπου ιδιαίτερα σ' ορισμένα σημεία της υπάρχουν διαπιστωμένα, πλέον, κοιτάσματα πρώτα απ' όλα φυσικού αερίου;

Προφανώς, γιατί δεν θέλετε να ασκήσετε μια πολιτική, η οποία να είναι ενοχλητική απέναντι στον αμερικανονατοϊκό παράγοντα και ειδικότερα στην Τουρκία. Πιστεύετε ότι θα παρακάμψατε αυτά τα θέματα μέσω του Ισραήλ;

Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος. Χρειάζεται νέα πολιτική. Σημειώσα έναν παράγοντα από αυτήν την πολιτική: το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας και πώς μπορείτε να το προτάξετε ως κομβικό σημείο για τον ευρωπαϊκό δρόμο της Τουρκίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλείνω με μια φράση.

Δεν μου απαντήσατε –κάτι το οποίο βεβαίως, ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία, συνεχίζεται και από εμάς– στο εξής: Γιατί έχετε παραδώσει τον αγωγό Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολη στο μέρος που αφορά τα ελληνικά συμφέροντα σε ιδιωτικές εταιρείες; Θεωρείτε ότι αυτή είναι μια συμφέρουσα επιλογή για τη χώρα και τον ελληνικό λαό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Ο κ. Μουσουρούλης έχει το λόγο, για δύο λεπτά.

Σας παρακαλώ όμως, να είστε εσείς βοηθός στο έργο αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν θα τα συζητούσαμε όλα αυτά που συζη-

τάμε εάν είχε μεταφερθεί σωστά στο ελληνικό δίκαιο η οδηγία 54 με το ν. 2773/99. Από εκεί ξεκινάει όλο το κακό. Ο ν.2773/99 δημιούργησε τις στρεβλώσεις που όλα αυτά τα χρόνια αντιμετωπίζουμε στον τομέα.

Δύο σχόλια θα κάνω, το πρώτο για το φορέα για τους υδρογονάνθρακες και το δεύτερο για τη Βεύη και θα κλείσω.

Υδρογονάνθρακες: Εμείς είχαμε καταθέσει μια ρύθμιση τον Ιούλιο του 2009, σύμφωνα με την οποία ένα στρατηγικό όργανο, όπως το ΣΕΕΣ, θα αναλάμβανε όλο το εγχείρημα του επιχειρησιακού σχεδιασμού και της εκτέλεσης της έρευνας, καθώς και της προετοιμασίας του πλαισίου ερευνών, αλλά και παραχώρησης δικαιωμάτων. Πέρα από αυτό, επιλέξατε μια δομή. Συμφωνούμε.

Θέλω, όμως, να μου διευκρινίσετε –ακροθιγώς το αναφέρει το νομοσχέδιο– τα εξής: εάν η αρμοδιότητα διαπραγμάτευσης και κατάθεσης της σύμβασης θα ανήκει στο φορέα, με την πολιτική ευθύνη του Υπουργείου, εάν ως φορέας θα εξασφαλίσει την ενιαία αδειοδότηση –γιατί δεν είναι μόνο η άδεια που θα δώσετε, αλλά είναι και μια σειρά άλλες άδειες που εμπλέκονται αλλά Υπουργεία και περιφέρειες– εάν ο φορέας θα εισηγείται εθνική στρατηγική έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων –νομίζω ότι δεν το έχει μέσα στις αρμοδιότητές του, αν όχι διαψεύστε με– και βέβαια, εάν θα αναλάβει και την υποστήριξη της διεθνούς εκπροσώπησης της χώρας και το πιο σημαντικό, εάν θα κάνει προτάσεις βέλτιστης προστασίας του περιβάλλοντος.

Έρχομαι στη Βεύη. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η όλη ιστορία μιας καταγγελίας που είχε γίνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή έληξε το Νοέμβριο του 2008, με μια επιστολή της επιτροπής, η οποία όριζε ότι τελικά δεν υπήρχε πρόβλημα εφαρμογής πρωτογενούς και δευτερογενούς κοινοτικού δικαίου.

Εμείς είχαμε καθυστερήσει, κύριε Υπουργέ, αλλά γιατί; Είχα κάνει μια ερώτηση, που θα την καταθέσω στα Πρακτικά, όπως θα καταθέσω και την απάντηση που μου δώσατε για τη Βεύη. Εμείς είχαμε καθυστερήσει, διότι υπήρχαν νομικές επισφάλειες προσφορών. Η ΔΕΗ είχε αποσύρει την προσφορά της. Ο πλειοδότης ζήτησε τότε να μην προχωρήσει σε ανανέωση εγγυητικών επιστολών κοκ..

Ματαιώθηκε ο διαγωνισμός τον Αύγουστο, τον προκηρύξαμε με βάση τον Μεταλλευτικό Κώδικα, επί πέντε μήνες δεν κάνατε τίποτα απολύτως και ύστερα από πέντε μήνες επαναπροκηρύξατε τον ίδιο διαγωνισμό, με το ίδιο ακριβώς αντικείμενο, με την ίδια νομοθετική ρύθμιση και δεκαοκτώ μήνες τώρα δεν έχετε κάνει ακόμη και τη sort list. Θέλω να σας πω ότι δεν είχατε στείλει και στη ΔΕΗ να υποβάλει προσφορά, ενώ με τη διαπραγμάτευση που είχαμε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπήρχε η δυνατότητα στη ΔΕΗ μόνον εφόσον κάποιος άλλος πλειοδότης δεν κατέλθει στο διαγωνισμό, ακόμη και να πάρει τα ορυχεία. Αυτό είναι καταγεγραμμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ, κύριε Μουσουρούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Αυτά όμως, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να τα συζητήσουμε, όταν θα μιλήσετε αύριο επί των άρθρων και να δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις, γιατί δεν μπορούν να αιωρούνται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Είστε κατανοητός, κύριε Μουσουρούλη.

Τελικός, καταληκτικός λόγος του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου Γεώργιος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ξέρω αν θα είναι καταλυτικός ο λόγος μου ή όχι, πάντως θα ήθελα να κλείσω αυτήν τη συνεδρίαση με μερικές επισημάνσεις γενικού χαρακτήρα.

Κατ' αρχάς, θέλω να τονίσω και να χαιρετίσω το γεγονός στο ότι διαφαίνεται ότι αυτό το νομοσχέδιο τυχάνει μιας ευρύτερης αποδοχής. Αυτό είναι εξαιρετικά θετικό. Από την αρχή είπαμε ότι πρόκειται για ένα κατ' εξοχήν αναπτυξιακό νομοσχέδιο που πιστεύουμε ότι ανοίγει δρόμους για τη χώρα. Έτσι, εμείς κάναμε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια από τη δική μας πλευρά για να εν-

σωματώσουμε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης παρατηρήσεις που έχουν γίνει απ' όλες τις πτέρυγες.

Δεύτερο ζήτημα, είναι ότι το νομοσχέδιο αυτό κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας στη χώρα μας, θεραπεύοντας καθυστερήσεις και προβλήματα που υπήρχαν στο παρελθόν. Νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε μια ευρύτατη συζήτηση για το πώς και γιατί αυτών των καθυστερήσεων. Ευθύνες υπάρχουν σε πολλές πλευρές. Το ζητούμενο, όμως, είναι ότι σήμερα κάνουμε ένα πολύ μεγάλο βήμα. Αυτό δεν είναι το τελικό βήμα, αλλά είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τρίτο ζήτημα, είναι ότι στο νομοσχέδιο αυτό γίνεται ένα πολύ σημαντικό βήμα στο θέμα των αγωγών. Οι διεθνείς αγωγοί της χώρας είναι πολύ σημαντικό συστατικό στοιχείο της συνολικής ενεργειακής μας πολιτικής. Τα γεωπολιτικά δεδομένα είναι πολύπλοκα. Η Ελλάδα προχωράει με μοναδικό γνώμονα το εθνικό συμφέρον, στο πλαίσιο βεβαίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία συμμετέχει.

Θα διαφωνήσω με όλους όσους είπαν ότι δεν έχουμε προχωρήσει στο ζήτημα του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, διότι η όποια καθυστέρηση εδώ δεν οφείλεται στη χώρα μας, αλλά σε αποφάσεις άλλων χωρών. Θα τονίσω ότι εμείς ακολουθούμε μια ανοιχτή στρατηγική για το ζήτημα των αγωγών, όμως –επαναλαμβάνω– με μοναδικό και πρωταρχικό γνώμονα το ζήτημα της προάσπισης του εθνικού συμφέροντος και της διαφοροποίησης των πηγών από τις οποίες θα εξαρτάται η χώρα μας.

Τελευταίο είναι ένα ευρύτερο ζήτημα. Άκουσα μια παρατήρηση σχετικά με την πρωινή ομιλία του Πρωθυπουργού στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Η Κυβέρνηση δεν θριαμβολογεί για τις τελευταίες αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής. Πιστεύω, όμως, ότι όσοι θέλουν να βλέπουν την πραγματικότητα καλόπιστα αναγνωρίζουν ότι στο τελευταίο Συμβούλιο Κορυφής έγινε ένα εξαιρετικά σημαντικό βήμα για τη χώρα μας. Η χώρα αγόρασε χρόνο για να μπορέσει να κάνει τις αλλαγές που πρέπει να κάνει. Καταφέραμε όλα τα ζητήματα, τα οποία θέταμε εδώ και πολύ καιρό –τα θέματα της μείωσης του επιτοκίου, τα θέματα της επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής, τη δυνατότητα του Ευρωπαϊκού Ταμείου να ενεργεί στη δευτερογενή αγορά, τις δυνατότητες επαναγοράς του χρέους– να γίνουν πλέον αποδεκτά από τους Ευρωπαίους εταίρους μας και να δοθεί μια πολύ μεγάλη βοήθεια για την Ελλάδα, πρωτοφανή στα παγκόσμια χρονικά. Εδώ πλέον, είναι σε εμάς να κάνουμε τη δουλειά μας, να συνεχίσουμε τη δημοσιονομική προσαρμογή και μέσα από μια σειρά από παρεμβάσεις, όπως είναι αυτή που κουβεντιάζουμε

σήμερα, να δώσουμε ώθηση στην ανάπτυξη της χώρας. Αυτό θα κάνουμε και με βάση όλα αυτά θα κριθούμε από τους Έλληνες πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου, Υπουργό Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής.

Με την καταληκτική ομιλία του κυρίου Υπουργού κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Για τη Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;
ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Για τη Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Ιουλίου 2011, της Τετάρτης 6 Ιουλίου 2011, της Πέμπτης 7 Ιουλίου 2011, της Παρασκευής 8 Ιουλίου 2011 και της Δευτέρας 11 Ιουλίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Ιουλίου 2011, της Τετάρτης 6 Ιουλίου 2011, της Πέμπτης 7 Ιουλίου 2011, της Παρασκευής 8 Ιουλίου 2011 και της Δευτέρας 11 Ιουλίου 2011 επικυρώθηκαν.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 28 Ιουλίου 2011 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Για τη Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

